

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987	Fq.Con.núm. 33/27	XI legislatura	Any 2025	Núm. 92
------------------	-------------------	----------------	----------	----------------

Presidència del Sr. Gabriel Le Senne Presedo

Sessió celebrada dia 11 de novembre de 2025

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 16597/25**, presentada per la diputada Sra. Maria Ramon i Salas, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a atac al català. [5421](#)
- 2) RGE núm. 16598/25**, presentada pel diputat Sr. Carles Bona i Casas, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a cessaments i dimissions del Govern. [5422](#)
- 3) RGE núm. 16601/25**, presentada per la diputada Sra. Carol Marquès i Portella, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a serveis sanitaris a Menorca.. [5423](#)
- 4) RGE núm. 16557/25**, presentada pel diputat Sr. Llorenç Córdoba i Marí, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a autoritat aeroportuària a Formentera. [5425](#)
- 5) RGE núm. 16599/25**, presentada pel diputat Sr. Ares Fernández i Lombardo, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ambient a IB3..... [5426](#)
- 6) RGE núm. 16600/25**, presentada per la diputada Sra. Maria Pilar Carbonero i Sánchez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a increment dels preus de l'habitatge. [5428](#)
-

- 7) RGE núm. 16592/25**, presentada per la diputada Sra. Patricia de las Heras Fernández, del Grup Parlamentari VOX, relativa a declaració de zona turística en reconversió. 5429
- 8) RGE núm. 16602/25**, presentada per la diputada Sra. Irantzu Fernández i Prieto, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Hospital de Formentera.. 5431
- 9) RGE núm. 16603/25**, presentada per la diputada Sra. Mercedes Garrido i Rodríguez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a fracassos en habitatge. 5432
- 10) RGE núm. 16604/25**, presentada per la diputada Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a gestió de la Conselleria de Salut. 5434
- 11) RGE núm. 16815/25**, presentada en substitució de la pregunta RGE núm. 16605/25, pel diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a projecte d'ampliació del port d'Addaia. 5435
- 12) RGE núm. 16591/25**, presentada pel diputat Sr. Sergio Rodríguez Farré, del Grup Parlamentari VOX, relativa a efectes de la proposta del PP sobre la vehicularitat del castellà a l'ensenyament. 5437
- 13) RGE núm. 16606/25**, presentada pel diputat Sr. Llorenç Pou i Garcias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a WTM. 5438
- 14) RGE núm. 16607/25**, presentada per la diputada Sra. Amanda Fernández i Rubí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a llei turística del camp. 5440
- 15) RGE núm. 16595/25**, presentada pel diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a plans territorials insulars. 5441
- 16) RGE núm. 16596/25**, presentada pel diputat Sr. Lluís Enric Apesteguia i Ripoll, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a cost de la vida. 5442
- 17) RGE núm. 16590/25**, presentada per la diputada Sra. Manuela Cañadas Pinilla, del Grup Parlamentari VOX, relativa a suport necessari per aprovar iniciatives. **(Decaiguda)**. 5444
- 18) RGE núm. 16608/25**, presentada pel diputat Iago Negueruela i Vázquez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a gestió de la consellera de Salut. 5444
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 16181/25**, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a política general en matèria d'habitatge. 5446
- III. MOCIÓ RGE núm. 16438/25**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a riscos enfront de fenòmens meteorològics, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 12740/25. 5452
- IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) RGE núm. 16179/25**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a educació pública. 5458
- 2) RGE núm. 14463/25**, del Grup Parlamentari Socialista, a favor del Pacte d'Estat front a l'emergència climàtica. 5464
- V. Ratificació del manteniment de la Proposició de llei RGE núm. 2953/18**, per a la reforma de l'article 69.3 de la Constitució Espanyola als efectes que l'illa de Formentera triï un senador propi, amb independència del que triï l'illa d'Eivissa, a defensar davant el Congrés dels Diputats. 5470

EL SR. PRESIDENT:

Vamos a empezar, por favor... *Bon dia... Bon dia a tothom...* Buenos días, señoras y señores diputados. Vamos a comenzar... Guarden silencio, por favor.

Comenzamos por el primer punto del orden del día, preguntas de respuesta oral ante el Pleno.

I.1) Pregunta RGE núm. 16597/25, presentada per la diputada Sra. Maria Ramon i Salas, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a atac al català.

La primera pregunta es la RGE núm. 16597/25, que formula Maria Ramon, del Grupo MÉS per Mallorca. *Té la paraula.*

LA SRA. RAMON I SALAS:

Presidenta, diputats i diputades, molt bon dia. El model educatiu en català funciona des de fa dècades. El català com a llengua vehicular ha garantit cohesió, igualtat i integració. És la garantia perquè tots els alumnes, sigui quin sigui el seu origen, obtinguin plenament les competències lingüístiques i acadèmiques. I vostès prioritzen reobrir un debat superat, introduir canvis que afebleixen el català a les aules quan el sector educatiu demana exactament el contrari.

Per això li deman, Sr. Vera, creu vostè que un nou atac al català és el que necessita el sector educatiu?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS
(Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, la resposta és molt clara, no hi ha cap atac al català en el sector educatiu. Vostè m'ha sentit dir moltes vegades que aquest govern creu i respecta la normativa lingüística que s'aprovà per àmplia majoria i consens: la Llei de normalització lingüística i el Decret de mínims. Per tant, són els límits que té aquest govern i aquesta conselleria.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Ramon, té la paraula.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Idò, per tant, no fa falta que canviï la llei, perquè en un moment...

(Alguns aplaudiments)

... en què els centres reclamen més recursos, el professorat pateix una càrrega que no deixa de créixer i persisteixen els reptes estructurals, com per exemple, tenir més docents, millorar les infraestructures educatives o baixar les ràtios, sorprèn i preocupa que la seva prioritat sigui reobrir un debat que pedagògicament no aporta res i que socialment només genera tensió. El que ve a ser fer renou al voltant de la llengua pròpia.

Perquè la realitat és clara, el sistema educatiu no necessita menys català, necessita més inversió, més equitat i més qualitat. Necessita...

(Alguns aplaudiments)

... estabilitat, recursos i suport. I, en canvi, vostès proposen un canvi legal que no respon a cap necessitat ni a cap criteri, sinó a una agenda política que posa en risc un model que sempre ha funcionat.

Vinga, Sr. Conseller, si cap centre escolar pot fer menys del 50% en català i tots poden arribar al cent per cent i la llengua castellana, com a llengua d'ensenyament i aprenentatge, també podrà ser utilitzada per decisió de cada centre educatiu, així com diu l'article 135.3, li faig dues preguntes. La primera: en quina llengua es pensa que parlaran els infants la resta del temps que no ho facin en català, en suahili o en polonès? No, clar, parlaran en castellà. I la segona: quin canvi suposarà la modificació de la llei a la que tenim ara, a part de tornar a qüestionar el model actual? Li contest, cap.

El problema és que la Sra. Prohens ha de fer equilibris entre Génova, Bambú i els mallorquins que han triat en més d'un 80% que els seus fills estudiïn en català...

(Alguns aplaudiments)

... i per cada equilibri que fan vostès, hi perdem un llençol tots.

Sr. Vera, el país necessita que apostem per millorar l'educació, no per dividir-la, i atacar el català no millora res, només debilita allò que realment funciona.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS
(Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, Sr. President. Sra. Ramon, sap què necessita el sector educatiu de les Illes Balears?, idò, jo li ho diré. Necessita unes millors infraestructures, com no com les que vostès i els socialistes deixaren. Ah!, i no em vengui...

(Alguns aplaudiments)

... amb la contarella que vostès no gestionaven Educació. MÉS gestionà Educació a Palma i va ser incapaç, en vuit anys, de fer-hi un manteniment digne. I ara tenim unes infraestructures desballestades per l'esquerra durant vuit anys que aquest govern ha d'arreglar.

Dos. Sap que necessita?, que més dels 500 docents que vostès desplaçaren fora de la seva illa tornin a ca seva. Vostès feren un procés d'estabilització que desestabilitzà tot el cos docent de les Balears i aquest govern els ha hagut de retornar a poc a poc a casa seva i esperam que el pròxim curs ja els tenguem pràcticament tots col·locats.

Tres. Sap que necessita?, un sistema d'avaluació clar, que no converteixi el nostre professorat en administratius i que no experimentin amb els nostres fills i les nostres famílies. Per això, hem publicat fa unes setmanes les noves ordres d'avaluació del nostre sistema educatiu, que acaben amb el sistema kafkià que vostès es tragueren de la màniga. Se'n recorda, Sra. Ramon, de les notes per colorins?, o vostè no en sabia res?, com sempre.

Miri, Sra. Ramon, sap què és atacar el català, idò jo li diré què és atacar el català. És aprovar uns currículums com els que aprovaren vostès, on arraconàveu el coneixement i l'aprenentatge de llengües. És reduir, i no augmentar, les hores PALIC de reforç de llengües a secundària. Això és anar contra el català, quan som la comunitat autònoma que rep més alumnes nouvingut fora del sistema espanyol. I tres. És incloure més avaluacions de la matèria de llengua a sisè de primària i a quart d'ESO per poder identificar els problemes d'aprenentatge i actuar amb coneixement de causa.

Sra. Ramon, vostè ve avui aquí a fer el seu monòleg de moqueta, per complir davant els seus. Jo entenc que a vostè no li queda més remei que fer aquest mini míting per a la seva militància, sobretot ara que tenen un bon bullit intern. Però també li deman que, a part de fer els seus discursos decimonònics, faci propostes en positiu i acordi. Sempre li he estès la mà per acordar. És l'única manera que té l'esquerra de rentar la seva imatge davant la comunitat educativa de les Illes Balears. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.2) Pregunta RGE núm. 16598/25, presentada pel diputat Sr. Carles Bona i Casas, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a cessaments i dimissions del Govern.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 16598/25, que formula Carles Bona, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. BONA I CASAS:

Gràcies, Sr. Le Senne. Sra. Estarellas, està satisfeta de l'allau de cessaments i dimissions d'alts càrrecs i personal eventual del seu govern?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, té la paraula.

LA SRA. VICEPRESIDENTA SEGONA I CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, COORDINACIÓ DE L'ACCIÓ DE GOVERN I COOPERACIÓ LOCAL (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Bon dia. Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, Sr. Bona. Estic ben satisfeta i agraïda a totes les persones que decidiren sumar-se al nostre projecte i que, per qüestions personals totalment respectables, han decidit presentar la seva dimissió i fer un altre projecte.

Miri, d'allò que sí estic ben satisfeta és de la feina que aquest govern i tots els seus integrants estan fent des que els ciutadans d'aquestes illes ens atorgaren la confiança, després de vuit anys de desgovern del pacte, i, sobretot, del fruit d'aquesta feina i de la gestió feta. Per tant, estic molt satisfeta i agraïda a tots els que han volgut formar part d'aquest projecte.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bona, té la paraula.

EL SR. BONA I CASAS:

Gràcies, Sr. Le Senne. Efectivament, les qüestions del Sr. Porsell eren ben personals.

(Alguns aplaudiments)

Imagin que vostès recorden una legislatura ben convulsa com va ser la del Sr. Bauzá. El primer any hi va haver tres consellers de Salut i a aquestes alçades de legislatura faltaven únicament dues setmanes perquè fessin descobrir al món l'informe Trepitja. Sap quants cessaments duia el govern del Sr. Bauzá a l'esquena en aquell moment? 62. Sap quants en duen vostès els darrers dos anys? 98, un 58% més.

(Alguns aplaudiments)

I també duen vint alts càrrecs nous, perquè, com era d'esperar, aquest govern ja surt més car que l'anterior. Perquè el que surt vertaderament car, Sra. Estarellas, és aquest desgavell. Entre cessaments i nous càrrecs un total de cent divuit canvis, un 60% de tot el Govern. Què creu que pensarà la ciutadania d'un organisme que en dos anys ha canviat el 60% de la seva plantilla? Jo crec que podrien recuperar un programa d'IB3 que el Sr. Bauzá es va carregar i que els descriu bastant bé, *Can Bum!*

Perquè en aquest govern pots passar d'una fundació per als Estudis Superiors de Música i Arts Escèniques a un Institut d'Estudis Geogràfics i Cartogràfics sense despenjar-te o

circular per quatre conselleries diferents: la de la Mar i Cicle de l'Aigua, la d'Empresa, Ocupació i Energia, o la seva, Sra. Estarellas, Presidència i Administracions Públiques -que ara ja no es diu així- per acabar finalment al Consolat amb la Sra. Prohens. Tot això -atenció!- en únicament dos anys. Quin viatge! I no passi pena, Sra. Estarellas, que el seu canvi de consellera a vicepresidenta en frau de llei no l'hem tengut en compte, però sí que ens hem fixat en canvis que sobten.

Mentre tramiten un decret llei de mesures urgents d'habitatge, els dimiteix la secretària general de la conselleria. Després fan un decret llei de pilotades urbanístiques i deu dies abans que s'anuncii, que sigui oficial que permetran construir en sòl rústic, els dimiteix el segon secretari general.

(Alguns aplaudiments)

Què passa en aquella conselleria que tothom que se suposa que sap de lleis se'n vol anar?, què estan legislant?, què vol aquest govern fer signar a la gent que s'hi nega i se'n va?

Com deia la Sra. Prohens fa dos anys, deia que aquest era el Govern dels millors. Jo crec que ja han descobert vostès mateixos que això no és així, mentre la Sra. Prohens encara diu que sí. La realitat és que vostès han deixat el Govern com un formatge gruyère, ple de forats. Duen un 60% de canvis en dos anys, van a cessament per setmana. Hi ha càrrecs que han canviat de mans quatre vegades. Quant de temps tardaran a adonar-se que qui realment falla són vostès. Facin el favor de gestionar i assumeixin les seves responsabilitats i deixin de jugar al joc de les cadires.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, té la paraula.

LA SRA. VICEPRESIDENTA SEGONA I CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, COORDINACIÓ DE L'ACCIÓ DE GOVERN I COOPERACIÓ LOCAL (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Bona, no se'n vagi tan a dalt. Vostès varen tenir el 2021 uns cent canvis també entre cessaments i..., el que passa és que la seva memòria és molt més curta que la que tenen en realitat. Quan passen a l'oposició, vostès tenen una altra realitat.

El discurs sobre què pensaran els ciutadans dels canvis, bé, jo crec que els ciutadans veuran i veuen, entre ells els que estan dins la funció pública, és que els hem recuperat tots uns drets que fins ara vostès els havien negat amb el seu immobilisme suposat, segons vostè -perquè això és vostè que diu que no tenien canvis de cadira-, i jo crec que els funcionaris, per exemple, estan contents que aquest govern els hagi escoltat, els hagi recuperat drets, hagi, dins sanitat, impulsat una altra vegada la carrera professional. Els càrrecs que han passat jo crec que tenen, tots i cadascun d'ells, un bon bagatge. S'ha aconseguit un decret de contenció turística.

En fi, jo, Sr. Bona, no sé quin problema veu vostè que hi hagi hagut canvis. Ha deixat de funcionar aquest govern? No. El preocupant és que vostès, per ventura, no feien canvis i n'haurien d'haver fet un parell, perquè el seu govern sí que estava paralitzat. Tenia paralitzades moltes coses, li ho diu una persona que estava a l'altra banda, moltíssimes. Tenia paralitzats processos de selecció.

Després, no em contin..., si vostès varen tenir un gerent -un gerent- dins el FOGAIBA, amb la importància de tot el que suposa impuls del FOGAIBA, un any sense cap gerent que hi volgués anar, que és que no volien venir vostès amb el pacte...

(Alguns aplaudiments)

... que és que vostès no volien... no volien deixar el control?...

Miri, Sr. Bona, jo crec que la ciutadania es mereix un govern que actuï, i jo crec que és el que tenen amb el Govern de Marga Prohens. I aquest... és l'únic, l'únic, a qui nosaltres ens devem i som...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. VICEPRESIDENTA SEGONA I CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, COORDINACIÓ DE L'ACCIÓ DE GOVERN I COOPERACIÓ LOCAL (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

... l'únic... que ens passaran factura, o no, a les eleccions del 2027, que és la millor manera de saber si hem anat bé com a govern.

A vostès ja els passaren factura el...

(Es produeix el tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies... Gràcies, Sra. Estarellas, s'ha acabat el temps.

(Alguns aplaudiments)

I.3) Pregunta RGE núm. 16601/25, presentada per la diputada Sra. Carol Marquès i Portella, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a serveis sanitaris a Menorca.

Pasamos a la tercera pregunta, la RGE núm. 16601/25, que formula Carol Marquès, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. MARQUÈS I PORTELLA:

Gràcies, Sr. President. Sra. García, està satisfeta amb el malestar dels ciutadans de Menorca amb els serveis sanitaris?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. García, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Gracias, Sr. Presidente. Buenos días, señoras y señores diputados. Buenos días, Sra. Marquès. Mire, yo, de lo que estoy satisfecha es de que la gestión de este gobierno ha permitido, después de dos años de trabajo, que los menorquines tengan nuevas prestaciones y se las voy a recordar: un servicio de cirugía maxilofacial que dejaron desierto desde el año 2021, una unidad de suelo pélvico, una consulta de alergología, la ampliación de la consulta de neuropediatría, la creación de la consulta de unidad de cáncer hereditario, la puesta en marcha de la diálisis peritoneal, la atención psicológica en los centros de salud de Menorca.

Seguimos gestionando para mejorar los servicios de los menorquines.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Marquès, té la paraula.

LA SRA. MARQUÈS I PORTELLA:

Gràcies, president. Sra. García, li queda un any i mig de legislatura. No troba que ja és hora d'assumir les seves responsabilitats i posar-se a fer feina per recuperar tot el que ha desfet a Menorca?...

(Alguns aplaudiments)

Dels dos anys i mig que du de consellera cada dia ho fa pitjor, tot i disposar de més recursos que mai. Què ha fet en l'evolució de les llistes d'espera a Menorca? Les dades que li exposaré són sobre la situació de dia 6 de novembre de 2024 en comparació amb dia 6 de novembre de 2025, perquè ho pugui comprovar vostè mateixa.

En psiquiatria hem passat de 4 a 77 pacients, que esperen per a la primera consulta; de cada pacient que hi havia l'any passat, ara n'hi ha 20. I açò que no fan res més que repetir que la salut mental és la seva prioritat, es veu que a Menorca no ho és.

(Alguns aplaudiments)

A traumatologia, els pacients han augmentat de 806 a 2.180, un 170% més i la demora mitjana s'ha duplicat. En urologia, els pacients han augmentat un 66% i la demora pràcticament s'ha doblat. A medicina interna, el nombre de pacients ha duplicat, un cent per cent més. En ginecologia quirúrgica, els casos han augmentat un 30% i els temps de demora un 80%. A dermatologia, un 61% més de pacients. En medicina pal·liativa fa més d'un any que no publiquen dades, què ens vol amagar?

I un dels serveis més sensibles: cardiologia, què està passant? Fa un any hi havia 141 pacients que esperaven una mitjana de 20 dies per a la primera consulta; ara n'hi ha 470 amb una demora mitjana de més de 100 dies, però el pitjor és que hi ha 290 persones que duen esperant més de tres mesos i 95 entre sis mesos i un any.

Sra. García, aquest darrer any la seva gestió ha estat nefasta per a Menorca,....

(Alguns aplaudiments)

... ni tan sols hem parlat d'atenció primària. Li estranya el malestar dels menorquins?

Amb el pressupost més elevat de la història i els serveis cada dia pitjor, està satisfeta per deteriorar cada dia més la sanitat pública menorquina? I, quina intenció hi ha darrere?, desmantellar-la per donar més negoci a la privada? I, açò, què ho fa, per iniciativa pròpia o per ordre de la Sra. Prohens?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. García, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Gracias, Sr. Presidente. Mira, Sra. Marquès, yo creo que las listas de espera es uno de los planes estratégicos de este gobierno, lo que pasa es que lo que a usted se le olvida..., y bajan los tiempos de espera, por supuesto, es fundamental, pero lo que a usted se le olvida es la situación que dejaron. Por lo tanto, el primer aspecto...

(Remor de veus i exclamacions diverses)

... antes de trabajar la lista de espera es conseguir...

EL SR. PRESIDENT:

Silencio, por favor.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

...músculo profesional para que pueda trabajar las listas de espera. Es decir, es captar y fidelizar profesionales. Servicios como oncología o medicina interna, entre otros, que dejaron medio desiertos ya están completos. También hemos ampliado nefrología para poder dar mayores recursos y también hemos contratado un digestivo en una plaza de muy difícil cobertura.

En segundo lugar, es planificar -planificar- y se hizo un plan de choque a partir de diciembre de 2023. ¿Sabe cuánto esperan los menorquines menos para una consulta con un especialista? 26 días.

Se le ha olvidado decir en ese análisis que ha hecho que hay 11 especialidades que tiene una demora media por debajo de 30 días. También se le ha olvidado decir, curiosamente, que neurología y digestivo, que eran dos de las especialidades que tenían... y dejaron con mayor número en listas de espera, durante este último año con las acciones han disminuido el 50% tanto el tiempo que esperan como el número de pacientes que esperan.

Hay que analizarlo todo, Sra. Marquès. No se puede quedar con la parte que le queda, porque da una visión... está utilizando unos datos de una manera muy, muy torticera, Sra. Marquès. No le queda..., o sea...

Y en cuanto a la lista de espera quirúrgica para una operación, seguiremos trabajando porque se han contenido, pero el tiempo de espera media no ha disminuido.

No le quepa duda que seguiremos trabajando para mejorar los servicios, para dar nuevas prestaciones a los menorquines y para seguir invirtiendo, porque usted bien ha dicho, en un año este gobierno ha hecho en innovación en el área de salud de Menorca, lo que vosotros hicisteis en cuatro años.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.4) Pregunta RGE núm. 16557/25, presentada pel diputat Sr. Llorenç Córdoba i Marí, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a autoritat aeroportuària a Formentera.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 16557/25, que formula Llorenç Córdoba, del Grupo Mixto. Tiene la palabra.

EL SR. CÓRDOBA I MARÍ:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Senyories, el Consell Insular de Formentera ha presentat fa uns dies les seves al·legacions a la futura llei de creació de l'autoritat aeroportuària de les Illes Balears. Aquestes al·legacions parteixen d'una petició que vaig fer al secretari del Consell en què li demanava que elaboràs una proposta tècnicament sòlida per defensar els interessos de la nostra illa. I vull aprofitar aquest espai per agrair-li la gran feina, el rigor i la sensibilitat amb què ha treballat aquest document i d'altres que avui són ja una aportació important en el debat parlamentari.

Formentera és l'única illa sense aeroport i això ens obliga a dependre de la coordinació entre l'aeroport d'Es Codolar a Eivissa i el port de La Savina a Formentera.

Aquesta doble insularitat no és un concepte teòric, és una realitat que vivim cada dia, per anar a un hospital, per estudiar a fora, per rebre mercaderies, per venir a aquest parlament o simplement per poder viatjar. I a tot això, la proposició de llei, tal com està redactada, no menciona ni una sola vegada Formentera.

El conseller ha demanat que s'incorpori de manera explícita la nostra singularitat, que hi hagi una coordinació efectiva entre l'aeroport i el transport marítim, i que Formentera tenguí veu i vot dins els òrgans de govern de la nova autoritat. No és només una exigència política, és una qüestió de respecte institucional i d'equitat entre illes.

Per això, Sr. Conseller, la meua pregunta és molt clara: com pensa el Govern garantir que Formentera tenguí una representació real i una veu pròpia dins la futura autoritat aeroportuària de les Illes Balears, tal com reclama el consell insular a les al·legacions de 24 d'octubre de 2025?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Mateo, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, muy buenos días a todos. Sr. Córdoba, como bien sabe, este gobierno defiende y seguirá -seguirá- defendiendo que les Illes Balears avancemos hacia la gestión de nuestros aeropuertos.

Y, como bien sabe, además en esta cámara se encuentra ahora mismo en tramitación una proposición de ley que fue tomada en consideración por la mayor parte de los grupos parlamentarios de esta cámara, de este parlamento, y ahora son esos grupos parlamentarios quienes se encargan precisamente de presentar las enmiendas oportunas y los que están trabajando sobre el texto inicialmente presentado.

En lo que respecta al Govern estrictamente, creo que es bien sabido -como ya le he apuntado- que hemos defendido y seguiremos defendiendo un modelo de cogestión aeroportuaria en Balears en el que tengamos voz y voto, efectivamente, en las decisiones que afectan a nuestros aeropuertos, porque, de hecho, es que debemos ser escuchados en un tema tan importante y crucial para todos nosotros.

Es indudable que los consejos insulares deben tener también participación en este nuevo modelo de cogestión, y también el de Formentera. Por ello, debemos avanzar desde el consenso social y político hacia ese modelo de cogestión. Todos somos conscientes, Sr. Córdoba, de verdad, somos conscientes de la doble insularidad de Formentera, una realidad que viven sus ciudadanos -como muy bien ha señalado- cada día. Y esa doble insularidad debe ser tenida en cuenta, sin duda, a la hora de valorar la participación del Consell de Formentera como un consejo más, a la hora de ser escuchados, de tener voz, de tener voto en todo lo que se refiere a gestión aeroportuaria.

Precisamente, la apuesta del Govern por poder participar en esa gestión es para que también afecte y puedan tomarse decisiones en lo que se refiere a intermodalidad y movilidad dentro de todas y cada una de nuestras islas. Y sí, es una cuestión, estoy totalmente de acuerdo, es una cuestión de equidad, de justicia y de garantizar un mejor funcionamiento de

un medio de transporte clave para todas las islas, también para Formentera. Y es que desde este gobierno debemos pensar, y así lo hacemos, en lo mejor para todas las Islas Baleares.

Para nosotros, dada nuestra condición de territorio insular, lo que resulta fundamental es que podamos decidir y que seamos escuchados sobre nuestra puerta de entrada, fundamentalmente para poder garantizar la conectividad de nuestros residentes. Y en ese camino, sin duda alguna, nos vamos a encontrar. Creo que ha llegado el momento. Ha llegado el momento de avanzar todos, todos en la misma dirección, desde todos los grupos políticos y por supuesto, Sr. Córdoba, desde todas las islas.

Muchísimas gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Córdoba, té la paraula.

EL SR. CÓRDOBA I MARÍ:

Sí, gràcies, president. Gràcies, Sr. Conseller. M'alegra sentir la seva resposta i som conscient que el Govern és conscient de que Formentera no pot quedar fora de cap espai de decisió que afecti la seva connectivitat.

Aquesta llei és una bona oportunitat per fer les coses bé, per reconèixer la realitat de cada illa, per escoltar les seves institucions i per garantir que totes tinguin veu pròpia. Allò que volem és fer camí junts, però des del reconeixement de la nostra singularitat. Que quan es prenguin decisions sobre aeroports i transport, es tenguí present també el trajecte marítim i la connexió real de la nostra gent, que no depèn només dels aeroports.

Si el Govern i el Parlament hi treballam plegats, podem aconseguir una llei més completa, més equilibrada i, sobretot, més justa per a tots. Perquè, al final, defensar Formentera és també defensar el conjunt de les Illes Balears.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.5) Pregunta RGE núm. 16599/25, presentada pel diputat Sr. Ares Fernández i Lombardo, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ambient a IB3.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 16599/25, que formula Ares Fernández, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Gràcies, Sr. Le Senne. Bon dia, Sra. Estarellas. Troba vostè que l'ambient d'IB3 és millorable, que l'ambient d'IB3 és un bon ambient per fer feina? La interpel·la a vostè el malestar intern que s'està vivint? Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, té la paraula.

LA SRA. VICEPRESIDENTA SEGONA I CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, COORDINACIÓ DE L'ACCIÓ DE GOVERN I COOPERACIÓ LOCAL (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Gràcies, Sr. President. Bon dia, Sr. Fernández. Com a qualsevol empresa que té obert un conflicte laboral, l'ambient sempre està més sensible i, per suposat, més tens. Per això, des del Govern i des de l'inici d'aquesta legislatura, feim feina per arribar a acords beneficiosos per als treballadors i sobretot per als treballadors de l'ens d'IB3 i, per tant, intentar trobar solucions que s'emparin dins el marc de la legalitat. Si haguessin començat el procés d'internalització, no l'haguessin començat a corre-cuita i sense garanties, estic convençuda que en aquests moments, l'ambient d'IB3 seria del tot immillorable.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Fernández, té la paraula.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Gràcies, Sr. Le Senne. Sra. Estarellas, el personal d'IB3 està internalitzat des de febrer de l'any 2023...

(Alguns aplaudiments)

... i vostès duen dos anys governant, on haurien d'haver fet la integració. No, no capegi, és així, internatitzats...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... integrats, vostè sap perfectament que són dues qüestions...

EL SR. PRESIDENT:

Silencio, por favor.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

... totalment diferents.

Sra. Estarellas, basta escoltar els treballadors, i a vostès els haurien d'interpel·lar alguna cosa més, perquè vostès varen triar el Sr. Codony, per tant, vostès són els responsables polítics de la seva gestió. Vostès han donat carta blanca perquè IB3 es decideixi què es conta i què es tapa en el mitjà públic. Han donat carta blanca per què es desfaci de tot l'equip anterior i han donat carta blanca, també, per fer purgues professionals o perquè es doni una directriu política per davant d'un criteri periodístic.

El Govern pensa fer alguna cosa més, alguna cosa després que cada setmana tinguem divendres negres a IB3, que cada setmana els treballadors i les treballadores d'IB3, senzillament, demanin que es respectin els seus drets, que estan consolidats?...

(Alguns aplaudiments)

... O tampoc no la interpel·la això directament? Perquè el darrer és que dia 31 d'octubre havien de tenir l'acord de l'enquadrament. Res de res. Promeses incomplides, una paraula donada més que se'n du el vent.

Pensen accelerar d'alguna manera el procés de la integració o la pensen continuar boicotejant, Sra. Estarellas? Sí, perquè sembla que qualcú l'està boicotejant, si no, escolti els treballadors, si no són vostès, qualcú ho està fent, perquè qualcú està seguint el manual, passa a passa, perquè la integració no es dugui a terme. A qualcú no li interessa. A vostè no li preocupa, precisament, això?

Miri, la direcció d'IB3 ho ha tornat a fer. Retira periodistes que són grans professionals de llocs de responsabilitat sense cap mena de justificació. Una radiotelevisió pública hauria de ser un exemple de llibertat d'expressió, independència...

(Alguns aplaudiments)

... i rigor; i no un instrument al servei de la manipulació política. Són meves aquestes paraules? No. Són del comitè d'empresa, dels representants dels treballadors i treballadores de la radiotelevisió pública que denuncien ja la cinquena purga concreta de professionals, per discrepar mínimament amb la direcció d'informatius, per defensar que la seva feina no és treballar en base als titulars d'Atresmedia.

Això és el que demanen els seus treballadors, que denuncien que no és servei públic i no és rigorós donar la notícia de la dimissió del Sr. Mazón, mig informatiu després d'haver començat, quan és portada a tot Espanya.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Hi ha malestar per les promeses incomplides, per la falta de rigor i per la falta de sentit periodístic.

Sra. Estarellas, l'ens públic hauria de ser...

(Es produeix el tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Fernández. S'ha acabat el temps.

(Alguns aplaudiments)

Sra. Estarellas, té la paraula.

LA SRA. VICEPRESIDENTA SEGONA I CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, COORDINACIÓ DE L'ACCIÓ DE GOVERN I COOPERACIÓ LOCAL (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, Sr. Fernández, l'ambient dins el PSOE, no és molt millor que el que hi pot haver dins IB3 entre purgues i no purgues, de qui *el César decide o no decide*...

(Remor de veus)

... que pot opinar o no pot opinar. A veure...

EL SR. PRESIDENT:

Silencio, por favor.

LA SRA. VICEPRESIDENTA SEGONA I CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, COORDINACIÓ DE L'ACCIÓ DE GOVERN I COOPERACIÓ LOCAL (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

... no em parlin vostès, de directors...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Guarden silenci.

LA SRA. VICEPRESIDENTA SEGONA I CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, COORDINACIÓ DE L'ACCIÓ DE GOVERN I COOPERACIÓ LOCAL (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

..., vostès tenien el Sr. Manresa, que el Sr. Manresa no en volia saber, de la internalització i la integració. No deixava ni entrar els periodistes dins IB3. Per tant, no em vinguin a parlar vostès d'actitud, perquè...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... va néixer malament. Aquest procés va néixer malament i va néixer malament per vostès, perquè jo puc fer un paper, "hágase", però això anava a més. Això du un procés molt més llarg que el que vostès volen fer veure aquí.

Miri, la intenció d'aquest govern i de la direcció d'IB3, no li càpiga cap dubte, ha estat poder dur a terme el procés d'internalització i integració amb la major agilitat possible, però sense renunciar en cap cas a les garanties que aquest procés ha de complir i que, sempre ho he dit i ho repetiré, que són necessàries. No basta, Sr. Fernández, el que feren vostès: no basta fer-se una foto, no basten promeses buides..., només condueixen a convertir la suposada solució en un problema enquistat, que és el que feren vostès amb IB3.

I miri, cada vegada que em formula vostè una pregunta relacionada, jo em deman si mai no s'han preocupat per l'estabilitat i pel benestar dels treballadors, perquè des de les seves argumentacions només se'n desprenen ganes de generar

crispació, criticant de manera sistemàtica la tasca dels professionals de la ràdiotelevisió pública, quan no els agraden els temes que treuen, perquè ataquen el Sr. Sánchez o perquè no els treuen els minuts que vostès consideren. O com venim a les sessions de control del director d'IB3, el Sr. Codony, que es redueixen més a atacs personals, que a preocupar-se vertaderament per la gestió d'IB3.

Considera, Sr. Fernández, que és millorable...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. VICEPRESIDENTA SEGONA I CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, COORDINACIÓ DE L'ACCIÓ DE GOVERN I COOPERACIÓ LOCAL (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

... l'ambient de la Comissió de Control d'IB3? Jo li puc dir que sí, perquè atacs personals és el que rep el Sr. Codony, des del minut zero, per la seva part. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 16600/25, presentada per la diputada Sra. Maria Pilar Carbonero i Sánchez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a increment dels preus de l'habitatge.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la sexta pregunta, la RGE núm. 16600/25, que formula Maria Pilar Carbonero, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

Sí, moltes gràcies. Bon dia, Sr. Mateo. Està satisfet amb l'increment de preus dels habitatges? Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Mateo, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Muchas gracias, Sr. presidente. Sra. Carbonero, por supuesto que nos preocupa el incremento del precio de la vivienda en Baleares y por eso hemos puesto en marcha un plan de choque que tiene como objetivo obtener más vivienda asequible en nuestras islas. Y precisamente eso fue lo que pidieron los ciudadanos cuando los llevaron a ustedes a la oposición: acción y poner en marcha medidas para revertir la situación que ustedes nos dejaron.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Carbonero, té la paraula.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

Sr. Mateo, preocupat no, hauria d'estar molt, però que molt preocupat per aquesta situació. Miri, li diré, les Illes Balears són avui la comunitat amb el preu més elevat de l'habitatge de tot l'Estat, de tot l'Estat, més de 5.000 euros per metre quadrat, un increment acumulat de més d'un 30% del preu només en dos anys, des que vostès governen, dos anys...

(Alguns aplaudiments)

El preu del lloguer, segons l'Institut Nacional d'Estadística, també ha pujat un 25% en aquest mateix període, dos anys, des que vostès governen, amb les conseqüències que açò signifiquen, les conseqüències socials, Sr. Mateo. Açò vol dir que tenir una feina aquí, a les Illes Balears, no garanteix poder viure a les Illes, vol dir que cada contracte que s'acaba avui és una família expulsada a ca seva, que la precarietat, l'angoixa i la desigualtat creixen de cada dia des que vostès governen.

La gent d'aquí és expulsada, els joves i les famílies són expulsades de ca seva, parli vostè amb la gent i li ho diran.

Miri, els estudis internacionals són clars, allà on hi ha polítiques públiques actives d'habitatge i una construcció constant d'habitatge públic, els preus baixen.

I, miri, açò és el que fan vostès: quan governa el Partit Popular no hi ha construcció d'habitatge públic, Sr. Mateo, li ho mostr a vostè, les columnes vermelles són les de dos governs d'Antich i dos governs de Francina Armengol, vostès són aquí avui, a zero...

(Alguns aplaudiments)

..., a zero. Miri, Navarra i Euskadi ho tenen claríssim, amb governs que construeixen constantment aquest parc públic han aconseguit controlar els preus. Però aquí, cada vegada que governa el Partit Popular, com es veu en aquesta gràfica, la construcció pública s'atura i la bombolla creix. I mentrestant, la construcció d'habitatge públic, ara mateix, amb el Govern de Prohens, està totalment paralitzada, Sr. Mateo, totalment paralitzada, ni una sola promoció...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... iniciada des del 2023, és molt greu!...

(Alguns aplaudiments)

... Vostè diu que està preocupat.

I mentre vostès anuncien plans de xoc virtuals i substitueixen l'habitatge públic per habitatge de preu limitat, que ningú no sap que és açò, que és un preu desorbitat, Sr. Mateo,...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

..., que ningú no es pot pagar, nosaltres aquí estam realment..., però li ho exigim, Sr. Mateo, deixi les seves polítiques, que han estat realment un fracàs...

(Alguns aplaudiments)

..., han estat un fracàs...

(Es produeix el tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, s'ha acabat el temps, Sra. Carbonero.

Sr. Mateo, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sra. Carbonero, habla usted de políticas activas, precisamente de aquellas que ustedes no adoptaron en sus ocho años de gobierno...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... Desde luego, miren, por mucho que les cueste admitirlo, por mucho que les cueste admitirlo, los precios de hoy no son más que el resultado de su falta de...

EL SR. PRESIDENT:

Silencio, por favor.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

... políticas de vivienda durante sus ocho años de gobierno...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... y que poca memoria tienen y que poca autocrítica.

Mire, usted habla de datos, yo le voy a dar datos, le voy a dar datos...

(Remor de veus)

... En los ocho años del *pacte*...

EL SR. PRESIDENT:

Guarden silencio.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

... de junio de 2015 a julio de 2023, el precio de la vivienda subió, año tras año, hasta máximos históricos, el de venta en un 90% y el del alquiler en más de un 80%. Ustedes no vieron el problema de la vivienda, y lo más grave es que creo que ni quisieron verlo.

Este gobierno sí lo hizo y comenzó desde el principio impulsando medidas que forman parte de un plan de choque del que ya hay planificadas más de 5.000 viviendas en Baleares.

Y le repito lo mismo, Sra. Carbonero, por favor, y a los miembros del PSIB, no engañen a la ciudadanía, la mayor parte de las políticas en materia de vivienda tardan años en dar sus frutos, pero quizás ustedes no lo entienden porque nunca tuvieron una correcta política de vivienda, en absoluto...

EL SR. PRESIDENT:

Por favor, guarden silencio.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

... Este gobierno sigue trabajando -si me permiten-, este gobierno sigue trabajando para dar solución a la falta de vivienda asequible, con medidas muy variadas, además, como el desarrollo de la Ley 3/2024, con la que hemos podido ver a familias -a familias- pudiendo acceder a una vivienda a precios asequibles; reforzando la promoción pública de vivienda, planificando más de 900 viviendas públicas; además, acelerando en la Ley del suelo la posibilidad de que comiencen esas obras en el año 2026; o también tomando como referencia el programa Construir per Llogar o el programa Lloguer Segur, que ya han dado sus frutos.

Y todo ello llega para aumentar la oferta de vivienda asequible para residentes en nuestras islas.

Mire, Sra. Carbonero, ya lo decía el presidente Jhon Fitzgerald Kennedy "Toda acción conlleva riesgos y costes"; es cierto, pero siempre serán mucho menores que los riesgos y costes a largo plazo, que no hacer nada, que es lo que hicieron ustedes. Muchas gracias, Sr. Presidente.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Silencio, por favor. Sra. Carbonero, por favor, guarde silencio. Silencio, por favor.

I.7) Pregunta RGE núm. 16592/25, presentada per la diputada Sra. Patricia de las Heras Fernández, del Grup Parlamentari VOX, relativa a declaració de zona turística en reconversió.

Pasamos a la siguiente pregunta, la RGE núm. 16592/25, que formula Patricia de las Heras, del Grupo VOX. Tiene la palabra.

LA SRA. DE LAS HERAS FERNÁNDEZ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Buenos días, Sr. Bauzá. Eivissa, 12 de marzo 2025: “Tres altercados en solo tres horas en Ses Figueretes”, es Eivissa no el Bronx, es un hombre árabe que apareció en el barrio hace unas semanas, estamos cansados de que nos intimiden, está muy mal el barrio, no podemos ni pasar por la acera. 13 de marzo: “Detenido por sexta vez un marroquí implicado en uno de los altercados de Ses Figueretes”. 14 de marzo: “Agresión en Eivissa: te voy a violar y te voy a matar, que no te pille sola porque sé dónde encontrarte”; “Hombre magrebí, empuja y amenaza a un grupo de mujeres”; “Ella no fue la única en recibir este tipo de amenazas, a mí me dijo que me iba a arruinar la vida”; “Vecinos de Ses Figueretes: esto ya es una ciudad sin ley.”; “Los constantes altercados tienen en vilo a los vecinos y comerciantes de la zona.”; “No es un barrio como era antes, existe una enorme inseguridad”. Inquietud vecinal, 18 de marzo: “Después de 40 años viviendo en el barrio, me planteoirme, aquí pasa algo todos los días, la gente ya tiene hasta miedo. La gente ya no quiere acercarse por aquí ni a comprar. Son delincuentes, entre ellos se pelean mucho y algunos van armados con navajas.”; “Iba increpando a todas las personas mayores”; 14 de abril: “Nueva pelea multitudinaria en Ses Figueretes”.

Esto no son palabras mías, son frases que dicen los vecinos a diario del barrio de Ses Figueretes, Sr. Conseller, decenas de noticias llenan la prensa local sobre la inseguridad ciudadana que sufren a diario... -les pediría a los diputados, compañeros, que, por favor mantengan un poco de respeto mientras hablamos-...

EL SR. PRESIDENT:

Sí, tiene toda la razón, Sra. de las Heras, por favor, hay un murmullo constante, guarden silencio. Ya lo he dicho veinte veces.

Por favor, guarden silencio todos. Siga, por favor.

LA SRA. DE LAS HERAS FERNÁNDEZ:

... Sí, yo creo que habría que respetar lo que sufren los vecinos del barrio de Ses Figueretes, aunque a diversos representantes pues parece que no les interese mucho.

En 2018 se reformó todo el paseo marítimo con un coste de casi 2 millones de euros, y esto es lo que tenemos en segunda línea. Zonas turísticas tradicionales y familiares se convierten ahora en entornos degradados, inseguros, extremadamente sucios, oscuros y dañados por el abandono institucional. Lo que antes era un barrio tranquilo se ve convertido en lo que muchos llaman “el Bronx” a causa de la inmigración ilegal descontrolada.

La declaración como Zona Turística en Reconversión permitiría a estas áreas acceder a fondos específicos para rehabilitación urbana, mejora de infraestructuras, seguridad, limpieza y promoción turística, una herramienta útil, concreta y necesaria para revertir la decadencia actual. Aunque, con sus

políticas europeas de fronteras abiertas, la solución definitiva queda aún lejos.

Pero, claro, eso implicaría asumir que hay un problema.

Desde VOX lo decimos claro: se actúa ya o estas zonas terminarán completamente pérdidas para el turismo y para los vecinos.

Los perros de la izquierda ya han publicado en redes que me vaya yo del que ha sido el barrio que me ha visto crecer, pero en lugar de eso, voy a seguir denunciando el abandono institucional e inseguridad que asola nuestras calles.

Por eso le pregunto, Sr. Bauzá: ¿van a atender la petición de solicitar la declaración...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando.

LA SRA. DE LAS HERAS FERNÁNDEZ:

... como Zona Turística en Reconversión para Figueretes y Es Viver?

Muchas gracias.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bauzá, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER DE TURISME, CULTURA I ESPORTS (Jaume Bauzá i Mayol):

Moltes gràcies, president, molt bon dia a tothom. Moltes gràcies, Sra. Diputada. Miri, la veritat és que li agraesc molt aquesta pregunta, em permet posar en valor el Decret Llei 4/2025, d'11 d'abril, que el seu grup parlamentari i el nostre varem aprovar, un decret que permet poder declarar l'existència de Zones Turístiques de Reconversió Saturades i Saturades i de Reconversió. Cada consell insular pot declarar, mitjançant acord de ple, les Zones Turístiques de Reconversió Saturades i Saturades i de Reconversió referides al seu àmbit insular.

Per tant, qui ha facilitat poder fer aquesta declaració és el Govern, qui l'aprova són els consells i qui la promouen són els ajuntaments i fins i tot els particulars, i també ho pot fer, d'ofici, el mateix consell.

Content que aquest decret d'aprovació compartida pugui ser d'utilitat a la ciutat d'Eivissa per millorar els nuclis de Ses Figueretes i Es Viver.

Sra. Diputada, vostè sap de l'aposta clara i decidida per la qualitat i la modernització sostenible d'aquest govern, per això varem introduir incentius a la modernització d'establiments obsolets, especialment en aquestes zones que necessiten reconversió per mantenir la qualitat de l'oferta. Aquests

incentius inclouen, per exemple, una flexibilitat urbanística moderada, quan es declari una zona turística com saturada o de reconversió, s'entenen declarats d'interès autonòmic tots aquells plans, projectes o actuacions que tendeixen a la millora, la requalificació, la revalorització i la rehabilitació i la reconversió de la zona. Sempre s'han de fer de manera motivada i és necessari un informe preceptiu i vinculant de l'ajuntament afectat.

Sra. Diputada, aquesta eina, aquest decret, és una mostra clara que si som capaços de decantar el que ens separa i sumam esforços amb allò que ens uneix el poder de transformació és imparabile. Gràcies, una vegada, més per haver-ho fet possible el seu grup i el nostre i tant de bo ho puguem aconseguir en més ocasions i en altres àmbits de govern.

Moltes gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.8) Pregunta RGE núm. 16602/25, presentada per la diputada Sra. Irantzu Fernández i Prieto, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Hospital de Formentera.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 16602/25, que formula Irantzu Fernández, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. FERNÁNDEZ I PRIETO:

Gràcies, president. Sra. de las Heras, compartesc totalment amb vostè la preocupació per l'abandonament del barri de Ses Figueretes per part de l'Ajuntament d'Eivissa. És inacceptable.

(Alguns aplaudiments)

Consellera, avui li preguntaré per Formentera, però deixi'm començar tenint un record per Valentín, un vesí del meu barri, prop de Figueretes, que ahir va morir a la porta de l'Hospital Can Misses. Valentín era una persona sense llar que es movia amb caminador i patia problemes de salut mental. A Valentín mai no se li varen oferir els recursos que necessitava, i quan es trobava malament, com diumenge, que no es podia incorporar del banc que ocupava al Parc de Sa Colomina, algun vesí cridava a urgències. Diumenge a Valentín el varen recollir a les dues i mitja -ho sé perquè jo hi era allà davant-, i a les sis del matí moria, i va morir perquè es va deixar que un pacient amb greus problemes psiquiàtrics i mobilitat reduïda sortís tot sol a fumar.

Perquè els protocols de poc serveixen si no es duen a terme. Els protocols, com els seus plans pilot, s'han d'executar més enllà dels titulars. No sé si algú parlarà de Valentín demà. No és un *clubber*, no sortirà a *The Sun* o *The Mirror*. Alguns es demanaran què ha estat d'aquell pobre home i voldran pensar que si no hi és potser és perquè se l'han duit al centre d'Es Gorg, que el Consell no ha construït, o al de patologia dual, que varen prometre a les famílies i que no saben ni on serà.

(Alguns aplaudiments)

Gestionar és el que té, que fer-se fotos pot servir durant un temps, fins i tot dos anys, però passa el temps i la gent veu que tot és fum a la Gerència d'ASEF, una gerència tan etèria que ha deixat de gestionar el més bàsic, el manteniment. I clar, després passa el que passa a Formentera, que no funciona res.

Consellera, està satisfeta amb el servei i la situació actual de l'Hospital de Formentera?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. García, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Gracias, Sr. Presidente. Buenos días, Sra. Fernández. Lamento lo que haya podido ocurrir con esta persona o con este ciudadano. La gestión realizada en estos dos años en el Hospital de Formentera -y también lo lamento por usted- da que todos los indicadores durante la legislatura han mejorado, y se lo paso a recordar. Hemos aumentado la actividad asistencial de consultas en un 4% y un 23% más en operaciones. Hemos reducido los tiempos de espera. Hoy, los ciudadanos de Formentera, esperan dos meses y medio menos para una consulta que cuando gobernaban ustedes y esperan una demora quirúrgica que se ha reducido a la mitad. La plantilla orgánica de los profesionales ha aumentado un 7% respecto a junio de 2023.

Como verá, Sra. Fernández, nuestra gestión ha sido más profesionales, más actividad y menos tiempos de espera para una consulta o para una operación, que cuando ustedes gobernaban.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Fernández, té la paraula.

LA SRA. FERNÁNDEZ I PRIETO:

Consellera, a aquestes notes que li han donat li ha apuntat el seu gerent que el motiu del tancament del quiròfan és la falta de manteniment de l'edifici, que si torna a ploure tornaran a tancar?...

(Alguns aplaudiments)

... Li ha contat que a la sala del 061 duen dos mesos, més de dos mesos, sense aigua calenta, que no es poden ni dutxar, consellera? Li ha contat que des de 30 de setembre no hi ha electricitat a la sala d'ordinadors?, a la sala d'ordinadors no tenen ordinadors. Li ha contat que encara que hi ha partida segueixen sense tenir guàrdies presencials de tècnics de

radiologia durant tot l'any?, que si algú avui mateix té un ictus o un accident de trànsit han de venir a casa seva. Vostè entén la importància que els tècnics...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. FERNÁNDEZ I PRIETO:

... de radiologia estiguin a l'hospital i no a casa seva quan s'ha de diagnosticar una hemorràgia interna? Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. García, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Gracias, Sr. Presidente. Mire, Sra. Fernández, es que miente más que habla. Lo que ha ocurrido ha sido que tras la DANA se detectaron humedades en la zona antequirúrgica del hospital, antequirúrgica del hospital. Yo es que con las condiciones climatológicas, la verdad es que directamente no puedo luchar. Se procedió a su reparación inmediatamente y luego ¿sabe lo que hace?, hay un protocolo, que es de control de infecciones y microbiología, que es el que marca todas las mediciones.

Por lo tanto, la pasada semana se hizo una limpieza terminal y se toman cultivos. Y aparte de eso, los datos provisionales son que bacterias no hay, pero los hongos tienen la mala costumbre de tardar en crecer tres semanas y eso, aunque a usted le moleste y aunque le moleste a..., aunque puedan criticar al microbiólogo, va a seguir siendo así...

(Alguns aplaudiments)

... los hongos tardan en crecer, tienen la mala costumbre de crecer en tres semanas.

Por lo tanto, las medidas que se toman en el hospital de Formentera han seguido anteponiéndose a lo que es la seguridad del paciente, a lo que son criterios técnicos y a lo que se hace en cualquier lugar para asegurar. El quirófano y el paritorio están disponibles para una emergencia vital en cualquier momento. No mienta, están disponibles en cualquier momento para una emergencia vital. Lo que no se puede hacer es una cirugía programada, porque iría en contra del protocolo Bacteriemia Zero y, además, iría en contra de la seguridad del paciente...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Nada. Gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.9) Pregunta RGE núm. 16603/25, presentada per la diputada Sra. Mercedes Garrido i Rodríguez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a fracassos en habitatge.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 16603/25, que formula Mercedes Garrido, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyors i senyores diputats. Sr. Mateo, ja que el seu pla de xoc en habitatge és evident que ha xocat, ens podria dir quin dels fracassos en aquestes polítiques d'habitatge li lleva més la son els vespres?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Mateo, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Mire, Sra. Garrido, que usted, precisamente usted, venga casi cada semana a mentir sobre este gobierno, un gobierno que trabaja para poner al alcance de los residentes la vivienda asequible que brilló por su ausencia durante su mandato, es, cuando menos, sonrojante. No considero que este gobierno ni mucho menos haya fracasado. Lo que sí es sangrante, preocupante, desde luego, desde nuestro punto de vista, es comprobar como ustedes no vieron o no quisieron ver el problema de la vivienda mientras ustedes gobernaron.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Garrido, té la paraula.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. Sr. Mateo, el drama és que el Partit Popular i aquest govern aprofiten la crisi de l'habitatge com l'excusa per fer les lleis més especulatives en els cinquanta anys que duim de democràcia.

(Alguns aplaudiments)

Miri, per molt que vostè intenti donar les culpes a l'anterior govern, la realitat és tossuda. Fa un any va prometre 3.000 habitatges del programa Lloguer Segur. En tenen 50. S'han

gastat més doblers a publicitar el programa que en el mateix programa.

(Alguns aplaudiments)

La darrera licitació en habitatges de protecció oficial la va fer l'anterior govern. Han promès 900 habitatges de protecció oficial. No posaran ni la primera pedra dins aquesta legislatura. La Sra. Prohens va prometre 2.400 habitatges de preu limitat. N'han lliurat 10. Necessiten 240 anys a aquest pas per donar els 2.400 habitatges que varen prometre.

(Alguns aplaudiments)

Un pis ha pujat un 30%. Una habitació costa el mateix que fa dos anys costava una casa sencera. Un jove necessita un 137% del seu salari mensual -137% del seu salari mensual- per poder llogar una casa. Per això només es poden permetre viure amb son pare i sa mare o es poden permetre llogar una habitació. 9.300 famílies d'aquestes illes esperen a la cua de l'IBAVI, el doble que quan aquest govern va començar a no gestionar l'habitatge. Parlam ja d'exili immobiliari dels ciutadans d'aquestes illes. I a Eivissa la crisi de l'habitatge s'ha convertit en una emergència social.

Sr. Mateo, sap per què cap d'aquestes mesures no és efectiva? Cap ni una, res del que han fet no és efectiu, perquè els preus no deixen de pujar. I, sap per què no deixen de pujar? Perquè vostès no deixen d'especular. Mentre vostès... mentre vostè no entengui que l'habitatge no és una mercaderia, sinó que és un dret, els preus no deixaran de pujar i els ciutadans no deixaran d'estar castigats per aquest govern. Topin els preus d'una vegada per totes.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Mateo, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Gracias, Sr. Presidente. Mire, Sra. Garrido, los precios no dejan de subir, desde luego, por su falta de política de vivienda durante ocho años. Es esa la razón por la que no dejan de subir.

(Exclamacions diverses i alguns aplaudiments)

Y mire... No, no, Sra. Garrido, ya... Es que, de verdad -de verdad- ya cansa, le voy a decir..., mire, Sra. Garrido, habla usted de sangrante, ¿qué es más sangrante, Sra. Garrido, poner en marcha medidas valientes para dar solución real al problema de la vivienda o lo que hizo usted, que iba de salvadora del medio ambiente, pero autorizaron más de 3.000 chalés en rústico?

(Alguns aplaudiments)

Qué es?...No es... no es... No, Sra. Garrido, no es sangrante... ¿no es sangrante que el 90% de las construcciones en espacios rurales entre 2015 y 2023 fueran viviendas con piscina? 17 por semana, más de dos al día.

(Remor de veus)

Es que esa fue su política de vivienda. Fracaso sangrante es el rescate del túnel de Sóller, Sra. Garrido, que usted protagonizó...

(Alguns aplaudiments i exclamacions diverses)

... y que puede llegar a costar a los ciudadanos...

EL SR. PRESIDENT:

Guarden silencio, por favor. Sra. Garrido, guarde silencio.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Seguimos con el ruido. No, estoy acostumbrado, no se preocupe, presidente,...

(Alguns aplaudiments)

... la foto más cara de la historia, eso sí que es sangrante.

Sra. Garrido, sangrante es que ahora vengan a criticar cualquier colaboración con el sector privado llamándole especulación... para buscar soluciones en materia de vivienda, cuando la propia Sra. Armengol anunció un acuerdo con promotores y constructores para construir 14.000 viviendas privadas...

(Alguns aplaudiments)

... de las cuales, ¿sabes cuántas tenemos en la actualidad?, cero, ninguna.

Lo que es sangrante es que se hable del fracaso del Lloguer Segur con el que ya 60 familias tienen vivienda de alquiler a precio... por debajo del de mercado, y digo que, bueno, se habla de sangrante porque resulta que su medida estrella, la de expropiación, solo consiguió 16 viviendas. Entonces, ¿qué fue aquello, Sra. Garrido?

Mire, Sra. Garrido, ustedes cuando gobiernan no ven nada y cuando están en la oposición tampoco ven nada. Mire, la Sra. Armengol, no vio que se reunió con el Sr. Aldama hasta que él lo dijo públicamente...

(Remor de veus)

La Sra. Gómez no vio sus contactos con Koldo y por eso mintió en una comisión de investigación. Y usted, Sra. Garrido, no ve...

EL SR. PRESIDENT:

Guarden silencio.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

... que la Mesa del Parlamento debe ser neutral ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Garrido, por favor.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

... y se dedica a hacer ruido, fotos y llamar sinvergüenza a una diputada que habla desde la tribuna.

Ustedes sigan con los ruidos y con la ceguera crónica; nosotros, a resolver los problemas de los ciudadanos de Baleares.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.10) Pregunta RGE núm. 16604/25, presentada per la diputada Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a gestió de la Conselleria de Salut.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 16604/25, que formula Pilar Costa, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. El meu grup també està acostumat a escoltar que no es tenen arguments quan es fan preguntes de control. Per això, el Sr. Conseller, en comptes de parlar de l'emergència d'habitatge, acaba parlant del túnel de Sóller.

(Alguns aplaudiments)

Sra. Consellera de Salut, continua vostè satisfeta amb la deriva de la gestió de la seva conselleria de Salut?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. García, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Gracias, Sr. Presidente. Buenos días, Sra. Costa. Mire, Sra. Costa, yo creo que usted y yo no tenemos el mismo concepto de gestión, porque para nosotros gestionar es responsabilidad, es solvencia, es planificar, es detectar los problemas, los puntos fuertes, los puntos débiles, es optimizar los recursos humanos,

los recursos tecnológicos, los recursos materiales con un único fin: mejorar la salud de los ciudadanos y mejorar los servicios, la calidad de los servicios que se prestan a los ciudadanos.

Gestionar es nuestra responsabilidad. Valorar la gestión no me corresponde a mí, corresponde a los profesionales y a los ciudadanos.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Costa, té la paraula.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies. Efectivament, Sra. Consellera, no tenim el mateix concepte de gestió. Miri el que deien vostès, la Sra. Prohens, just fa dos anys, el 2023, abans de les eleccions: “*En Eivissa tenemos las peores listas de espera de España*”, perquè hi havia 125 dies d'espera a les llistes quirúrgiques. Ara vostès les han augmentat en un 20%, l'any 2025.

(Alguns aplaudiments)

Em vol dir què diria la Sra. Prohens ara? Que *en Eivissa tenemos las peores listas*, ara ja aniríem per... d'Europa.

Sra. Consellera, en aquestes illes hi ha excel·lents professionals a la sanitat. El que posam en dubte és la seva mala gestió política.

Miri, titular d'avui: “*El día 1 de mayo perdí la visión de un ojo y la del otro se ha ido deteriorando*”, des del mes de maig aquesta persona, Malinca, continua esperant una intervenció quirúrgica a Can Misses.

“*Salud no descarta volver a desplazar...*”

EL SR. PRESIDENT:

Silencio, por favor.

LA SRA. COSTA I SERRA:

... *oncólogos de Mallorca a Ibiza. La Plataforma por la Sanidad Pública alerta de una situación crítica del sistema sanitario en Baleares y reclama un cambio de rumbo*”.

Aquest canvi no és que li demanem només nosaltres, Sra. Consellera, és que l'hi demana demanant tota la plataforma per la sanitat pública.

Ara seguim amb l'altre fiasco que vostè té a la seva conselleria: “*Ocho de cada diez técnicos no pueden conducir las nuevas ambulancias que ha comprado el Govern*”, és a dir, un 80% no les pot conduir, però el 20% que li queda no les conduiran perquè diuen que: “*Los técnicos con el carnet C se niegan a conducir las nuevas ambulancias del Govern de Marga Prohens*”.

És a dir, vostè en aquests moments no té ni un sol tècnic que pugui conduir aquestes ambulàncies que han costat 56 milions d'euros.

Sra. Consellera, tota la seva gestió pública està més que qüestionada, no pel que jo dic, sinó pel que li estan dient els professionals. I vostè ha dit: "Sí, no, als que volem escoltar és als professionals", idò, miri, escolti els professionals de l'Hospital Can Misses, perquè...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. COSTA I SERRA:

... 22 caps de servei li han dit que canviï de rumb. Això és el que també nosaltres li demanam, Sra. Consellera.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. García, tiene la palabra.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Gracias, Sr. Presidente. Le voy a hacer una puntualización: el tiempo de espera era 170 días, lo digo para que lo revise bien, Sra. Costa.

Y además, le voy a insistir: la gestión no es hacer lo que usted ha hecho, no es hacer demagogia a golpe de titulares con medias verdades, medias mentiras...

(Remor de veus)

Yo no voy a entrar ahí porque gestionar, por ejemplo, es dimensionar la atención sanitaria a una población que crece, y nosotros crecemos, 25.000 tarjetas sanitarias nuevas. Porque, a mi entender, gestionar es mirar de frente los problemas, es captar, es fidelizar profesionales, es, cuando aparecen los contratiempos, tener capacidad de reacción.

También gestionamos las listas de espera, uno de los grandes retos de la sanidad nacional. Gestionar es planificar medidas para abordar esas listas de espera. Se le ha olvidado un titular, que se lo voy a pasar: "Los ciudadanos de Baleares hoy esperan 36 días menos para una consulta y 14 días menos para una cirugía que la media de los españoles".

¿Nos damos por satisfechos? No, hay que seguir trabajando, pero gestionar también es tomar medidas y tomar decisiones, cambiar un modelo asistencial obsoleto en salud mental para dar respuesta a los ciudadanos, ya hemos incorporado psicólogos en atención primaria. Con su gestión eran 4 psicólogos y solo en Mallorca; con la nuestra, 25 psicólogos en los centros de salud de esta comunidad. Eso es gestión y es equidad.

Y podemos seguir: gestionar es contratar 246 nuevas ambulancias para tener la flota más moderna de España y -ríase- ustedes no llegaron a las 80 y solo vinieron 3, y buscar soluciones que nos permitan avanzar en la nueva tecnología, pero en ningún caso vamos a renunciar al progreso.

En esta conselleria trabajamos para gestionar el hoy, el día a día, pero también el futuro y también el mañana, y ni el ruido ni las pataletas nos van a alejar de nuestro objetivo.

Entiendo que tenga que hacer oposición, porque ese es su trabajo,...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

... solo le pido que sea una oposición útil, que aporte algo en salud, es lo que los ciudadanos esperan de nosotros.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.11) Pregunta RGE núm. 16815/25, presentada en substitució de la pregunta RGE núm. 16605/25, pel diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a projecte d'ampliació del port d'Addaia.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 16815/25, que formula Marc Pons, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Lafuente, vostè és el conseller de la Mar, és el president de Ports de les Illes Balears, vostè marca la política portuària en aquestes illes i des de fa més de dos anys té damunt la taula l'arxiu de l'expedient d'ampliació del port d'Addaia, que representava més d'un 50% en nombre d'amarraments i que a dia d'avui encara no ha arxivat.

Han passat dos anys i mig, cada mes hi ha un consell d'administració. Per tant, ens anam a trenta consells d'administració, en els quals vostè no ha trobat oportú, en cap d'ells, incloure aquest punt i arxivar, per tant, aquesta ampliació, sabent que s'han incomplert tots els terminis i que la llei marca i obliga al seu arxivament.

I per açò jo li deman, Sr. Lafuente, ens pot explicar per quin motiu a dia d'avui encara no s'ha arxivat aquest expedient i quan es farà?

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Lafuente, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER DE LA MAR I DEL CICLE DE L'AIGUA (Juan Manuel Lafuente i Mir):

Gracias, Sr. Presidente. *Bon dia a tothom*. Buen día, señoras y señores diputados. Mire, como usted sabe perfectamente, se trata de una instalación náutica situada en el norte de Menorca, de una pequeña instalación, que consta de 156 amarres, que tiene una concesión vigente hasta el año 2024. Se presentó en el año 2012 un proyecto para instalar dos pantalanos flotantes, en el año 2012 dos pantalanos flotantes. En el 2018, concretamente el 14 de mayo de 2018, Ports IB, usted era el presidente, mandó un escrito al ministerio solicitando la adscripción de la lámina de agua. En el 2021 se inició la tramitación del Plan general de puertos de Baleares, en el que ustedes incluyeron esta proposición de los dos pantalanos. En abril de 2023, el Consejo de Gobierno, presidido por la Sra. Francina Armengol, aprobó el Plan general de puertos en que se incluían estos dos pantalanos en concreto. Y ahora lo que usted me pregunta, porque usted lo sabe perfectamente, pero abusa de que hay gente que no lo conoce, es no sobre el proyecto, sino sobre la declaración de impacto ambiental.

A posteriori hubo una modificación de la ley que puso una vigencia de las declaraciones de impacto ambiental y entonces se abrió un expediente a ver si era de aplicación o no a este proyecto. Ese expediente está abierto en puertos. Se dio trámite a las partes afectadas, se han presentado alegaciones, hay un informe técnico, falta el informe jurídico, y en cuanto esté el informe jurídico, se remitirá al órgano medioambiental, no a Ports, que es el que debe decidir.

Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pons, té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Març de 2023, Comissió Balear de Medi Ambient, caduca l'avaluació d'impacte ambiental, està caducada. Han passat sis anys sense que Costes hagi informat. Si la Comissió Balear de Medi Ambient, després de sis anys, va arxivar -va arxivar- aquest expedient, el va trametre a Ports de les Illes Balears i a Ports només li queda l'opció de tancar definitivament aquest expedient. I vostè el manté viu, de manera caparruda. I aquí tornam a denunciar el mateix, es mesclen interessos particulars amb interessos generals. I jo em mir la Sra. Presidenta, que té la responsabilitat d'aquest nomenament, i li demanam, Sra. Presidenta, apliqui la Llei del bon govern i obri expedient davant d'aquesta denúncia. Demani a la comissió d'ètica...

(*Remor de veus*)

EL SR. PRESIDENT:

Silencio, por favor.

EL SR. PONS I PONS:

... demani a la comissió d'ètica, precisament, que informi sobre aquest incompliment. Duim dos mesos esperant informació que el Sr. Lafuente no ens ha mostrat. I mentrestant sabem, sí, que la Comissió Balear de Medi Ambient, el març de 2023, va arxivar aquest expedient, contra el que ens ha dit ara el Sr. Lafuente, i que des de fa dos anys i mig el Sr. Lafuente té l'obligació de contestar i arxivar-ho.

El GOB ha fet reiterats escrits, el GOB de Menorca. No ha rebut ni resposta. I davant d'açò, Sr. Lafuente, li tornam a demanar, arxivi aquest expedient de manera definitiva, defensí l'interès general per damunt de l'interès...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

EL SR. PONS I PONS:

... particular i, Sra. Presidenta, actui perquè el conflicte d'interessos és evident.

Gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Lafuente, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER DE LA MAR I DEL CICLE DE L'AIGUA (Juan Manuel Lafuente i Mir):

Gracias, Sr. Presidente. Mire, Sr. Pons, usted me acusa de una cosa falsa, que es interferir en un expediente, y eso es totalmente falso. Y si tiene pruebas, vaya a donde tenga que ir, y si no, pues, evidentemente está calumniando y me pide que haga otra cosa que es ilegal, que es presionar a los funcionarios para que resuelvan. Tampoco lo voy a hacer.

(*Alguns aplaudiments*)

Lo que usted dice es falso y encima me pide que haga una cuestión ilegal.

Mire, Sr. Pons, conflicto intereses. Su representante en la comisión cuando comparecí por primera vez en el mes de septiembre del 2023, que conocía perfectamente porque es público y notorio, no voy a negar las cosas que son públicas y notorias, dijo que no existía ningún conflicto de intereses, y así lo dijo y consta en el acta correspondiente. Dijo: "tiene que ir con cuidado a usted y abstenerse", como he hecho, me he abstenido de todas las cuestiones que han afectado a esta empresa. Pero hasta ustedes lo reconocían en comisión. ¿Por qué han cambiado de opinión? Diga por qué han cambiado. Porque a usted la verdad le da absolutamente igual. Usted

quiere calumniar, porque calumniando algo queda, y eso es lo que le gusta...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando.

EL SR. CONSELLER DE LA MAR I DEL CICLE DE L'AIGUA (Juan Manuel Lafuente i Mir):

... y encima dañando a terceros que no tienen ninguna culpa de mi actividad política, porque no tienen ninguna culpa de que me dedique a la política. Mire, aquí tenemos un expediente que lleva doce años...

EL SR. PRESIDENT:

Se ha acabado el tiempo, Sr. Lafuente, lo siento.

EL SR. CONSELLER DE LA MAR I DEL CICLE DE L'AIGUA (Juan Manuel Lafuente i Mir):

De acuerdo, ustedes...

(Es produeix el tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Lo siento, se ha acabado el tiempo.

(Alguns aplaudiments)

Muchas gracias.

I.12) Pregunta RGE núm. 16591/25, presentada pel diputat Sr. Sergio Rodríguez Farré, del Grup Parlamentari VOX, relativa a efectes de la proposta del PP sobre la vehicularitat del castellà a l'ensenyament.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 16591/25, que formula Sergio Rodríguez, del Grupo VOX. Tiene la palabra.

EL SR. RODRÍGUEZ FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Buenos días, señoras y señores diputadas. Sr. Conseller, el otro día, como se diría antiguamente, con alevosía y nocturnidad y descampado presentaron ustedes un proyecto en sustitución o como respuesta a nuestra propuesta sobre la inclusión del castellano como lengua vehicular en la enseñanza. Pero a lo mejor estamos equivocados. Ojalá. Entonces, yo quisiera saber ¿qué efectos prácticos tendrá ese cambio en la ley que ustedes proponen en caso de que se apruebe?, ¿podrán los padres acudir a los colegios, a los centros públicos, a pedir esa vehicularidad del castellano en la enseñanza?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS (Antoni Vera i Alemany):

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. Rodríguez, en primer lloc, permeti'm aclarir què entenem per vehicularitat d'una llengua. Quan parlem d'una llengua vehicular ens referim a aquella que s'utilitza com a instrument d'aprenentatge i comunicació a l'aula, no només com a assignatura. És a dir, una llengua vehicular és aquella en què s'imparteixen matèries i s'hi treballen continguts.

Dit això, la proposta del Grup Popular sobre la vehicularitat del castellà no pretén alterar l'equilibri lingüístic existent a les Illes Balears, sinó garantir que el castellà sigui, efectivament, una llengua present i viva dins el sistema educatiu, com ho és també el català, la nostra llengua pròpia, sempre respectant l'autonomia de centre i el marc legal propi de les Illes Balears, que inclou la Llei de normalització lingüística i el Decret de mínims.

Els efectes pràctics d'aquesta proposta, en cas que s'aprovi, seran fonamentalment de garantia i de reconeixement, no d'imposició. Implica blindar la convivència de les nostres dues llengües a l'educació -les dues-, blindar el nostre model de conjunció lingüística avalat per les sentències judicials.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Rodríguez, tiene la palabra.

EL SR. RODRÍGUEZ FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Por respeto a la dignidad de esta cámara, no le diré lo que opino de la autonomía de centro. Pero concretamente, me recuerda usted a *El Gattopardo*, la obra inmortal de Giuseppe Tomasi di Lampedusa, cambiarlo todo para que nada cambie. Y esto es su propuesta, porque usted me habla de equilibrio, ¿qué equilibrio, Sr. Conseller, qué equilibrio?, ¿el equilibrio es un 100% de vehicularidad del catalán en todas las asignaturas y solo en español la lengua española? Porque este es el equilibrio, ese es el bilingüismo amable que vivimos en la educación pública de Baleares.

Y nosotros lo único que pedimos, insistimos y no dejaremos de demandar, es que ese equilibrio del que usted habla sea un equilibrio real, no un equilibrio sobre el papel. Y es imposible que ese equilibrio exista y que un padre pueda reclamar el derecho a que una parte de la educación para sus hijos sea en castellano, mientras ustedes se empeñen en blindar absolutamente toda la normativa lingüística y, sobre todo, ampararse en la autonomía de centro. Porque si la autonomía de centro hace que prácticamente el 100% de las escuelas públicas de Baleares tengan inmersión en catalán, dígame usted dónde está el equilibrio. Porque la autonomía de centro -la autonomía de centro- no puede estar por encima de la Constitución, de los derechos fundamentales, de la necesidad de defender que los niños estudien en su lengua materna cuando sea una de las dos lenguas oficiales del Estado. No puede seguir usted

parapetando en la autonomía de centro y en lo que decidan esos consejos escolares de los camisetas verdipardos...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando.

EL SR. RODRÍGUEZ FARRÉ:

... que yo, de verdad, no entiendo por qué les tienen ustedes tantísimo miedo. Gracias, Sr. Presidente.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS
(Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, Sr. President. Sr. Rodríguez, en primer lloc, vull deixar clar que el Govern de les Illes Balears comparteix plenament la importància de garantir el domini efectiu de les dues llengües oficials, el castellà i el català. I és aquí on ens trobarà. Perquè ho he dit i ho torn a repetir, hem de posar els coneixements al centre de l'educació. Volem uns joves capaços en les dues llengües oficials d'aquesta terra i en, com a mínim, una llengua estrangera. Per això, feim feina dia a dia des de la Conselleria d'Educació i Universitats.

I, en segon lloc, Sr. Rodríguez, li llegiré, textual, el que posa l'acord que el Sr. Sagreras i la Sra. Cañadas varen firmar el mes de juliol d'enguany: *“Modificar la Ley balear de Educación para incluir la vehicularidad de las dos lenguas cooficiales y la promoción de las modalidades lingüísticas propias de cada isla en los principios rectores del modelo lingüístico”*.

Sí, *“incluir la vehicularidad en los principios rectores”*, el que diu la proposició de llei del Grup Popular és el que vostès firmaren i el que nosaltres ja els varem explicar en el seu moment.

El dia que el Sr. Sagreras i la Sra. Cañadas compareguren en roda de premsa per explicar els acords, el Sr. Sagreras ja va dir que no tocàvem ni el Decret de mínims ni la Llei de normalització lingüística.

Sr. Rodríguez, nosaltres...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS
(Antoni Vera i Alemany):

... complim i complirem sempre els acords parlamentaris.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.13) Pregunta RGE núm. 16606/25, presentada pel diputat Sr. Llorenç Pou i Garcias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a WTM.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 16606/25, que formula Llorenç Pou, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. POU I GARCÍAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Bauzá, la setmana passada vostès viatjaren a Londres amb la intenció de traslladar el missatge que el turisme ja no creixia en quantitat i que la saturació era una qüestió del passat, per intentar-ho varen ficar dins una coctelera moltíssims d'indicadors i fins i tot es varen haver d'auxiliar de nous indicadors turístics.

El fet és que tot semblava molt forçat, perquè el tema és molt bo d'entendre: miri, la presidenta Prohens, aquí avui present, el maig de 2024 va anunciar que el 17,8 milions de turistes que varen venir el 2023 eren insostenibles, fins i tot va tenir -ho recorden?- la idea messiànica de muntar una mesura de sostenibilitat. I què va passar al 2024?, que a l'estiu tornàrem a arribar a un altre rècord: varen venir 600.000 turistes més, varem passar d'estar malament a estar pitjor.

I què ha passat el 2025? Tornam a assolir, en l'estiu, de maig a setembre, un nou rècord, amb 165.000 turistes més, perquè vostè m'entengui: 51 pobles iguals que el seu, de Montuïri. I, per tant, varem passar d'estar malament, a pitjor, a molt pitjor. En definitiva, del que parlam és d'una legislatura en la qual l'únic que feim és anar a pitjor.

A mi, Sr. Conseller, m'agradaria saber fins quan vostè continuarà negant l'evidència i la realitat del que hi ha. En sentir-los, a vostès, a Londres, recordava aquella pel·lícula dels anys noranta: *“¿Por qué lo llaman amor cuando quieren decir sexo?”* Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bauzá, té la paraula.

(*Remor de veus i algunes rialles*)

Endavant.

(*Rialles*)

EL SR. CONSELLER DE TURISME, CULTURA I ESPORTS (Jaume Bauzá i Mayol):

Moltes gràcies, president. Gràcies, Sr. Diputat. Miri, em remet a la pregunta. Estic satisfet de la fira de Londres. A la Fira World Travel Market, el Govern balear va acudir amb

l'objectiu d'explicar que estam davant un canvi de tendència i d'escoltar el balanç dels diferents agents turístics.

Com no podia ser d'altra manera, vàrem posar l'accent en els primers resultats de la contenció turística: el juny, juliol i agost, la pressió damunt el territori ha minvat respecte als mateixos mesos de l'any passat.

També era objectiu prioritari explicar al mercat britànic quines inversions es duen a terme. I vull posar exemples: Netx Generation, els esponjaments que es varen produir divendres passat a Calvià, ITS, recursos contra l'oferta il·legal i també a favor del cicle de l'aigua.

Per altra banda, vàrem reforçar la idea que el turisme és el principal motor de la nostra economia i que els turistes són i sempre seran benvinguts a les Illes Balears. Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pou, té la paraula.

EL SR. POU I GARCÍAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, vostès a Londres mostraven o volien mostrar una imatge idíl·lica, però jo no sé si és que vostès volen enganar tanta gent que s'enganen a vostès mateixos. Els record que en el mes de maig d'enguany vostès afirmaven i reconeixien que hi ha saturació turística. Per què no varen parlar d'això a Londres?

I, Sr. Conseller, al final, el missatge que fan a Londres transmet dues idees, dues idees molt clares: la primera és que tenim un govern que està fora de la realitat, miri que les enquestes li han recordat que el 80% dels ciutadans troba que hi ha saturació turística, i vostès estan fent el pitjor que pot fer un govern: governar d'espalltes a la societat. I la segona qüestió que ha quedat clara, és que vostès no volen reconèixer que hi ha saturació perquè el que no volen és reconèixer que duen mitja legislatura i no han pres ni una sola mesura valenta per revertir la situació turística i, el que és pitjor, que no en pensen prendre cap d'aquí al que queda de legislatura.

Fins ara s'excusaven darrere VOX, però ara que no tenen pacte els tremolen les cametes quan veuen que podrien aprovar coses, propostes seves, com per exemple l'ITS, i no saben com sortir-ne...

(Alguns aplaudiments)

... perquè vostès no estan compromesos amb el turisme.

I mirin, la darrera mostra que els lleva la careta és la del nou conseller de Turisme, vostès no tenen cap problema ni un, (...)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

EL SR. POU I GARCÍAS:

...el compromís que tenen en saturació que estan disposats a sembrar el camp de turisme. Aquest és el seu compromís amb la saturació. Són el pitjor perill que hi ha per al futur del turisme.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bauzá, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME, CULTURA I ESPORTS (Jaume Bauzá i Mayol):

Gràcies, president. Miri, posats a recordar: 115.000 places en vuit anys,...

(Alguns aplaudiments)

... 115 places, el 25% de l'oferta turística total; dels il·legals, no en parlem, a rompre!, els il·legals a rompre; lloguer turístic dins plurifamiliars, vostès...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... les paraules que no havíem sentit quasi mai: massificació i saturació dins l'àmbit turístic...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Rosa...

EL SR. CONSELLER DE TURISME, CULTURA I ESPORTS (Jaume Bauzá i Mayol):

... varen comparèixer al 2015 fins al 2023 de la mà del Partit Socialista; el preu de l'habitatge; els ocupes, tot això és fruit de la seva gestió, i infraestructures per combatre això, zero.

Sr. Pou, sí, també vàrem poder parlar del paper que juguen vostès dins el debat turístic de les nostres illes, que abans aconseguiren un creixement desmesurat i que ara, des de les cadires còmodes, des de l'oposició volen un decreixement indiscriminat.

Sr. Pou, la setmana passada, encara que nosaltres vàrem ser a Londres, el vàrem sentir que pregonava que si tornaven tornarien a pujar els impostos. Esper que per al bé d'aquesta terra això no passi. Com tampoc no esper que torni a passar que cap polític d'aquesta terra amb responsabilitat vagi a Londres a dir que els britànics no són benvinguts, com varen fer vostès el darrer any que varen governar.

Moltes gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

I.14) Pregunta RGE núm. 16607/25, presentada per la diputada Sra. Amanda Fernández i Rubí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a llei turística del camp.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 16607/25, que formula Amanda Fernández, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. FERNÁNDEZ I RUBÍ:

Gràcies, president. Bon dia a tots i a totes. Sr. Simonet, amb la nova llei agrària que vostè presenta es desvirtuen les agroestades, fins ara eren unes estades turístiques de fins a 6 places a les cases principals de l'explotació agrària i en convivència amb l'explotació.

Vostè, amb la seva nova llei, pretén incrementar de 6 a 10 les places i permet que les habitacions es puguin ubicar en edificis diferents al principal, per exemple a les vaqueries, fins i tot permet també que aquestes edificacions s'ampliïn i s'adaptin. Pot passar que edificacions que ara s'empren per a ús agrari s'acabin convertint en petits hotels, sense obligació que aquest ús agrari s'hagi de reubicar a un altre lloc. En conseqüència, resta espai a l'activitat agrícola per entregar-lo a l'activitat turística.

Miri el canvi de model: el govern de Francina Armengol fa una llei turística en la qual s'inclou el foment de producte local i el camp, i vostè fa una llei agrària que fomenta el turisme al camp.

Sr. Simonet, acabarà aprovant la llei turística del camp?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Simonet, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, PESCA I MEDI NATURAL (Joan Simonet i Pons):

Moltes gràcies. Bon dia a tothom. Moltes gràcies, li agraeix molt la seva pregunta, Sra. Fernández, perquè aquesta és la manera de poder debatre i no com la setmana passada.

Miri, en el programa electoral del Partit Popular figurava expressament que es donarien garanties per a la rendibilitat del sector agrari i les activitats complementàries. La intenció és poder aprovar una llei amb el màxim consens del sector. Per això fa un any que feim feina amb ell i aquesta feina avui compta amb el suport de set entitats agràries.

El que vostè no diu també de les agroestades és que el sector agrari en demanava més de 6, el mínim... en demanaven 10.

En aquest moment, les al·legacions no discuteixen que no es puguin fer agroestades fora de l'habitatge. No n'hi ha cap que vagi en aquest sentit. Hi ha discussions o alguna proposta de discutir les ampliacions. També li he de dir que les

agroestades que es proposen s'agrarien perquè es demanen quatre anys d'explotació preferent, s'obliga que hi hagi venda directa de productes, amb la qual cosa es comercialitza, sí o sí, el producte local, i una cosa que vostè ha dit: quan l'edificació no sigui l'habitatge, sigui una edificació agrària, ha de ser una edificació agrària que ja no tenguí usos agraris.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Fernández, té la paraula.

LA SRA. FERNÁNDEZ I RUBÍ:

Sap què passa, Sr. Simonet? Que serà difícil que cap pagès o ramader professional faci una agroestada a la seva explotació, no tenen temps per dedicar-se a atendre turistes; què volen convertir els pagesos en cambrers i els propietaris de les explotacions...

(Alguns aplaudiments)

... en recepcionistes? A qui afavoreix aquesta llei és a totes aquelles persones o a fons d'inversió que vénen a ampliar l'oferta turística. Aquesta llei permet que una persona o grup que no es dedica professionalment a camp, faci aquestes agroestades, a més de vendre productes o de llogar espais per a celebracions en el camp.

Què passarà? Omplirem el camp d'agroestades en terra fèrtil que deixarà de conrear-se, consumiran aigua i recursos i produiran molèsties a les explotacions que realment es dediquen a produir aliments, que és la funció principal del nostre camp...

(Alguns aplaudiments)

O el que és pitjor, també es queixaran de les molèsties que ocasiona l'activitat agrària, com poden ser les olors, els renous, i acabarem expulsant els pagesos del camp per no molestar els turistes, com hem expulsat els residents de les nostres ciutats. La ciutat per a qui la viu i el camp per a qui el treballa, Sr. Simonet...

(Alguns aplaudiments)

I tot i que els recordam, com a l'inici de la legislatura, el conseller de Turisme, el Sr. Bauzá, va dir que Montuïri no estava saturat...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. FERNÁNDEZ I RUBÍ:

..., idò amb les seves polítiques, Sr. Simonet, aconseguirà que Montuïri i fins al darrer racó de les nostres illes formin part d'un immens parc d'atraccions. Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Simonet, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, PESCA I MEDI NATURAL (Joan Simonet i Pons):

Em sorprèn vostè, Sra. Amanda, que sigui la portaveu dels pagesos, perquè els pagesos diuen una cosa per aquí i vostè en suposa unes altres per allà...

(Algunes aplaudiments)

Miri, en el moment que es revisa jo no crec que vengui cap fons d'inversió i hagi estat quatre anys fent de pagès per a després, si aconsegueix places, pugui tenir l'agroestada, per tant, perquè també ha de tenir les agroestades, això vostè no ho diu...

(Algunes aplaudiments)

... Però la remet al mateix, les al·legacions del sector ja estan presentades, ningú del sector no posa en dubte el model de les agroestades, es discuteixen, alguns en demanen 6 i d'altres en demanen 14, arribarem a uns consensos i farem una llei que demanin els pagesos, no el que vostè opini en base a les seves teories surrealistes...

(Algunes aplaudiments)

I li record que el Pla Espanya Turisme 2030, presentat ara, segueix dient *“mejorar la conexión con otras actividades como son las del sector primario; consolidar destinos rurales como motor de redistribución de renta turística...”*

(Remor de veus)

..., a tota Espanya. I per aquí darrera sent Terol, Canàries, amb les experiències que mostra el ministeri, Canàries, Espanya..., Canàries, Màlaga, Tarragona, el País Basc...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, PESCA I MEDI NATURAL (Joan Simonet i Pons):

..., és a dir, no parlen de Terol, parlen de tota Espanya; què volen que els pagesos d'Espanya siguin diferents dels de les Balears, què els de les Balears facin menys coses que a Espanya, això és el que vostès volen?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Simonet.

(Algunes aplaudiments)

Muchas gracias.

I.15) Pregunta RGE núm. 16595/25, presentada pel diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a plans territorials insulars.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 16595/25, que formula Josep Castells, del Grupo Mixto. *Té la paraula.*

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President, bon dia a tothom, senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta, en el primer tram de legislatura vostè ha presumit de tirar endavant unes lleis respectuoses amb les competències dels ajuntaments i dels consells, així, per exemple, el Decret Llei de potenciació del sector immobiliari, que vostès varen anomenar de mesures urgents en matèria d'habitatge, o el Decret Llei de descontrol administratiu i amnistia urbanística, que vostès anomenen de simplificació, sempre contenen uns ressorts perquè els ajuntaments o els consells insulars poguessin dir la seva, ja sigui fent un informe o fins i tot un acord de Ple.

Però, com passa amb tantes coses de les que han fet bandera o que han dit que eren les seves línies vermelles, ara, amb l'avantprojecte de llei agrària, tot això s'ho ventilen.

I amb aquesta llei, per exemple, resulta, veiem, que és un torpede a la línia de flotació dels plans territorials insulars, especialment al de Menorca, de fet, deroga *de facto* molts dels aspectes del PTI; el PTI, que és el garant d'un model territorial de Menorca del qual a vostès també els agrada tant presumir.

Tan poc respecte li mereix el Pla Territorial Insular de Menorca?

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, president. Gràcies, Sr. Castells. Li he contestat en altres ocasions i, a diferència del que passava amb l'esquerra, aquest Govern de les Illes Balears respectarà sempre que Menorca sigui allò que vulguin els menorquins.

Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Castells, té la paraula.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President. Doncs, totalment d'acord, Sra. Presidenta, estic totalment d'acord, deixin el Pla territorial insular tranquil, que és el que s'aprova des de Menorca!

De fet, el problema és que els seus correligionaris de Menorca van intentar canviar el PTI per la porta falsa, fent veure que era una modificació puntual, però els vam emplomar i ara han hagut de guardar aquest PTI en un calaix, això sí, s'han gastat...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... 100.000 euros en contractes d'adjudicació directa que no han servit per a res.

Llavors aquí, Sra. Presidenta, què passa? Què per salvar el soldat Villafranca ha de cridar el coronel Simonet? Què passa? Que, com que el seu equip del PP a Menorca és tan incompetent, que és incapaç de modificar el PTI, fan una llei que és carrega el PTI?

Vostè, si diu que volen respectar el que els menorquins hagin decidit, el que haurien de fer en aquesta llei és no modificar el PTI per la porta de darrera. Vostès, el que passa, vostès, el Partit Popular, Sra. Presidenta, és que estan obsessionats amb capolar el model territorial que caracteritza Menorca, el model que ens hem donat els menorquins i que ha tingut tant d'èxit, i que, a més a més, vostès, quan van pel món presumeixen d'aquest model!

Aquí, el que passarà, Sra. Presidenta, com molt bé deia la Sra. Fernández, és que aconseguiran que els pagesos, en lloc de fer de pagès, acabin fent de cambrer i acabin servint cava als turistes, cava i caviar, com a vostè tant li agrada parlar de caviar, això és el que acabarà passant amb aquesta llei turística.

Sra. Prohens,...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

... menys presumir, menys presumir de paisatge i de natura i més protegir el territori.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Sr. Castells, el que jo sé del PTI que impulsa el Consell de Menorca és que és el primer PTI que posarà límits a Menorca, cosa que no va fer mai l'esquerra...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Miri, la Llei de traspàs de les competències als consells insulars de Menorca, Eivissa i Formentera en matèria d'agricultura, va preveure que el Govern de les Illes Balears es reserva la potestat de programar, desenvolupar i coordinar la

política agrària de les Illes Balears; planificar les matèries que afectin l'activitat general de l'economia a les Illes Balears; així com, per exemple, establir programes d'actuació d'àmbit suprainular.

A partir d'aquí, el que fa el Govern, mitjançant la Conselleria d'Agricultura... -comandant Simonet, no insulti- és escoltar tant el Consell de Menorca aquí, amb diàleg constant, com amb el parer de les organitzacions agràries de cada illa, també de les organitzacions agràries de Menorca.

Perquè vostè, a més de viure a Menorca, escolta els menorquins? Miri, escolti, AGRAME, FAGME, Unió de Pagesos de Menorca, diuen: "Treballem en una nova..., en una mateixa direcció i donam suport a la nova llei agrària. Les tres OPA menorquines donen suport a la nova llei agrària, atès que la gran majoria de les propostes plantejades pel propi sector hi són recollides. Continuem treballant de manera conjunta per disposar del millor text possible per a les explotacions agràries de les Illes Balears, convençuts que el sector agrari, ramader i forestal en sortirà reforçat. És una llei necessària -diuen- i esperem que es pugui aplicar tan aviat com sigui possible".

Sap quin és el seu problema, Sr. Castells? Que vostè es pensa que Menorca és només vostè i el seu partit, i no s'adona que vostè està en contra del que demanen les entitats agràries i contra els pagesos del camp menorquí. Sí, vostè, que es defineix com a "menorquinista", suposat "menorquinista", diria jo, jo li recoman que abandoni els seus complexos, que escolti, a més de viure, la gent de Menorca, i que deixi de ser un suposat "menorquinista" contra els menorquins, Sr. Castells.

Perquè vostès ens acusen de "turistificar" el camp. Nosaltres el que hem fet és condicionar les agroestades, que vostès varen crear, a la disponibilitat de places i al límit que marquen les borses de places de cada consell...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

..., perquè la llei manté les mateixes exigències, però, ara sí han d'anar aquestes places a un sostre de places dels consells, cosa que amb vostès no passava. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.16) Pregunta RGE núm. 16596/25, presentada pel diputat Sr. Lluís Enric Apesteguia i Ripoll, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a cost de la vida.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 16596/25, que formula Lluís Enric Apesteguia, del Grup MÉS per Mallorca, té la paraula.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sra. Prohens, considera que el cost de la vida a les Illes Balears és assumible per la gent normal d'aquí?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. Apesteguia, el cost de vida és una de les principals preocupacions dels nostres ciutadans, un cost que ve marcat per la inflació sobre la cistella de la compra i també pel cost de l'habitatge, en el qual ens estam deixant la pell. Però, des del primer dia, a més, feim feina en donar un cop de mà als ciutadans, especialment a les famílies. Més de trenta-dos milions d'euros d'estalvi anual en la rebaixa de l'IRPF i les noves deduccions, gratuïtat d'educació zero-tres per a més de 15.000 famílies, hem topat els preus dels menjadors escolars i també de la Universitat, hem ampliat el transport escolar a batxillerat i, a partir del curs que ve, també a formació professional; hem fet gratuïtes les matrícules de la UIB, hem fet un gratuït l'oci adaptat, pagam més aviat que mai les ajudes del lloguer, hem garantit en tot moment la gratuïtat del transport públic a les nostres illes, hem actualitzat el plus d'insularitat als treballadors públics de les nostres illes i hem ampliat la deducció fiscal per a treballadors de difícil cobertura.

Tot això, Sr. Apesteguia, amb el seu vot en contra, perquè el cost de la vida de la gent normal, que diu vostè, només li preocupa per fer demagògia en aquest parlament, però llavors, sempre, el seu vot és contra les famílies, contra els joves i contra els treballadors.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Apesteguia, té la paraula.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sí, miri, Sra. Presidenta, l'encariment del cost de vida i la dificultat per arribar a finals de mes no és una de les principals preocupacions dels ciutadans de les Illes Balears. És la principal...

(Alguns aplaudiments)

... preocupació dels ciutadans de les Illes Balears. I això és així perquè els salaris no acompanyen l'increment del cost de la compra, de l'habitatge i del transport. I la població treballadora cada vegada està més empobrida i més precaritzada. El treballador pobre, que no pot assumir el cost de l'habitatge, s'ha transformat en una qüestió normal en el nostre país, inassumiblement normal.

El sindicat de Comissions Obreres ha fixat el salari necessari per viure dignament a les Illes Balears en 2.260 euros bruts mensuals, distribuïts en catorze pagues. Aquesta xifra representa un 14% més que l'any passat, per tant, el problema s'incrementa. I sap quanta de gent no arriba a aquest salari? El 75%, tres de cada quatre, Sra. Presidenta. Tres de cada quatre ciutadans de les Illes Balears no cobren el necessari per viure dignament en aquesta terra. I mentrestant, el que pagam per un habitatge a les Illes Balears, serviria per pagar cinc habitatges a la península, però vostès estan ocupats en derogar la Llei de memòria democràtica.

(Remor de veus)

Una botella d'oli de la mateixa marca, en el mateix establiment comercial, a una gran superfície de Palma val 6,65, mentre que a Madrid val 5,38. Però vostès estan preocupats en qüestionar el paper del català a l'educació. El litre de benzina, a la benzinera més barata de Manacor, avui va a 1,47, mentre que a la més barata d'Albacete, va a 1,33. Però vostès...

(Remor de veus)

... estan ocupats a baixar els impostos als més rics.

EL SR. PRESIDENT:

Silencio, por favor.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sra. Prohens, deixi de preocupar-se per aconseguir 8 diputats i preocupi's dels problemes de 800.000 mallorquins...

(Alguns aplaudiments)

... I aquests 800.000 mallorquins necessiten dues línies d'actuació: més autogovern per fixar nosaltres les seves condicions de vida i, sobretot, polítiques que intervenguin els mercats amb les necessitats de la gent. En això ens trobaria. Si és per fer més renou, no ens hi trobarà. Té socis de sobra.

Moltes gràcies.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. Apesteguia. Per què si està tan preocupat pel salari dels treballadors, el seu govern va retallar el salari dels treballadors públics, Sr. Apesteguia? Per què vostès varen empobrir el salari dels treballadors que sí que depenen de vostès? Per què vostès els varen abandonar quan pitjor estava la inflació en aquesta comunitat? Per què, Sr. Apesteguia? Miri, i per què vostè també troba normal haver deixat abandonades persones que necessiten una ajuda social, per mirar cap una altra banda per les persones que s'aprofiten del sistema de la

renda social garantida? Per què això vostè ho troba normal, defraudar més d'1 milió d'euros al Govern de les Illes Balears? Per què ho defensa? Perquè era el seu partit, per incapacitat de gestió o per connivència amb els que defrauden, Sr. Apesteguia?

Jo li diré el que passa amb la cistella de compra. El Govern del Partit Socialista va pujar el passat mes de gener l'IVA dels aliments bàsics, com el pa, els ous, la llet, la fruita o les verdures, l'IVA del gira-sol, l'IVA de la factura de la llum. I un any més, a aquestes alçades, seguim sense saber què faran amb la gratuïtat...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

... del transport públic. Què farà el seu diputat, aquest dijous, amb l'esmena a la Llei de mobilitat sostenible? Si no s'aprova...

(Es produeix el tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Prohens, s'ha acabat el temps. Gràcies. Gràcies. S'ha acabat el temps.

I.17) Pregunta RGE núm. 16590/25, presentada per la diputada Sra. Manuela Cañadas Pinilla, del Grup Parlamentari VOX, relativa a suport necessari per aprovar iniciatives.

La pregunta RGE núm. 16590/25 decau, per la ausència de la Sra. Cañadas.

I.18) Pregunta RGE núm. 16608/25, presentada pel diputat Iago Negueruela i Vázquez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a gestió de la consellera de Salut.

Pasamos directamente a la RGE núm. 16608/25, que formula Iago Negueruela, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Gracias, Sr. presidente. Veo que la Sra. Prohens se ha olvidado de contestar al Sr. Apesteguia que ella votó en contra de los intereses de Baleares, votando en contra de la subida del salario mínimo interprofesional de 600 a 1.200 euros, o que ella votó en contra de la reforma de las pensiones que beneficia de forma especial a Baleares. Por eso también debería decir por qué votó en contra de sus intereses. Y sí, defendemos la renta social del gobierno anterior, claramente, Sra. Prohens.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Lo que no defendemos, y no sé si usted responderá hoy claramente, si está satisfecha con la consellera de Salut. En los exámenes esos que le va haciendo, si está satisfecha con una

consellera que viene aquí y defiende unas ambulancias, unas ambulancias que, en palabras de la UGT, o son furgonetas para que puedan circular desmontándolas o no tienen técnicos para conducirlos. Porque hoy sabemos que tampoco quieren conducirlos los que tienen la capacidad para hacerlo.

La Sra. García dice la semana pasada que S'Escorxador está sin arreglar desde el 2018 y se queda tan ancha. No se da cuenta de que lleva más de dos años ejerciendo su cargo.

(Algunes aplaudiments)

O usted, si está satisfecha usted con las listas de espera de su gobierno, porque eso también esperan los ciudadanos y ciudadanas aquí, que ustedes respondan de una vez de la gestión de ustedes, que llevan ya casi tres años y no quieren responder.

Todas las listas de espera, Sra. Prohens, han empeorado. ¿Está usted satisfecha con las listas quirúrgicas?

(Algunes aplaudiments)

¿Está usted satisfecha con que 15.800 personas estén esperando a realizarse una operación, 3.000 más que hace un año, una media de 95 días ha pasado a 105 días? O que en traumatología de 3.562, hemos aumentado 800 en un solo año en Son Espases, Can Misses i en el Mateu Orfila? ¿Usted le puede decir a esos pacientes que usted está satisfecha con la gestión de su consellera, que todos los profesionales empiezan a criticar de forma clara porque no está atajando ningún problema y que vemos cómo se reactivan plataformas en defensa de la sanidad pública como la que hemos visto este fin de semana, en contra de su gestión? ¿Usted está satisfecha, Sra. Prohens?

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. Negueruela. Només li ha faltat dir que, a més de demanar perdó a la trama Koldo, hem de demanar perdó també a les persones que varen defraudar a través de la renda social garantida.

(Algunes aplaudiments)

Miri, aquest govern fa feina sempre, des de la màxima autoexigència, en una àrea com és la sanitat, i molt conscients que queda molta feina per fer, però també molt conscients que en dos anys hem canviat el rumb de la situació caòtica en què varen deixar la sanitat pública.

Aquests dos anys hem destinat més de 250 milions d'euros a sanitat pública. Hem reactivat la carrera professional que vostès varen retallar. Hem incorporat més de 1.000 nous professionals sanitaris. Hem cobert serveis que amb vostès eren

deficitaris. Un sol oncòleg teníem només, a Eivissa, amb manifestacions cada setmana. Les manifestacions a les portes dels centres de salut ara són contra la imposició del seu estatut marc. Hem executat un pla d'inversió per valor de 450 milions d'euros en infraestructures. Hem reduït el temps d'espera en salut. Els ciutadans esperen, avui, un mes manco que amb vostès per una consulta i 21 dies manco per una operació. I avui sabem que som una de les quatre comunitats espanyoles que donam atenció pal·liativa pediàtrica amb aquest govern.

De fet, segons les darreres dades que acabam de conèixer del Ministeri de Sanitat, les Illes Balears no només estam per davall de la mitjana en temps d'espera, tant per una consulta com per una operació, sinó que som una de les tres comunitats on manco s'espera per una operació.

Sr. Negueruela, per suposat, queda molta feina per fer, però sí, la gestió d'aquest govern és molt millor que la seva.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Negueruela, tiene la palabra.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Gracias, presidente. Presidenta, usted en el 2023 decía que en Eivissa teníamos las peores listas de espera de España, y lo decía con 125 días, textualmente hablo, ¿eh? Y hoy tiene 177 días...

(Algunes exclamacions)

... Usted no me hable del dinero que invierte, hableme de lo que ven los ciudadanos, ven que pasan de 123 a 177 días con ustedes, con su gestión, con su forma de hacer las cosas...

(Alguns aplaudiments)

Tiene más recursos que nunca, según usted, y está todo peor que nunca, desde helicópteros, ambulancias, profesionales, listas de espera, centros de salud, empiezan a cerrar los centros por la tarde. ¿Se recuerda quién lo hizo cuando estaba usted aquí,...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

..., de portavoz del Gobierno? Pues, usted tendría que recordar también todas esas cosas, Sra. Prohens, porque estamos camino, efectivamente, de una gestión pésima del área de salud...

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Negueruela.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

... responda de los problemas reales, responda, de una vez por todas...

(Es produeix el tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Negueruela. Se ha acabado el tiempo. Gracias.

(Alguns aplaudiments)

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Sr. Negueruela, amb tot el respecte, crec que s'ha de ser molt agosarat per venir aquí i treure pit de la seva gestió en salut, quan la setmana passada vàrem llegir que la seva consellera de Salut és la mateixa que va mentir a la comissió d'investigació i la que va obrir la porta d'aquestes illes i de la resta d'Espanya a la trama de corrupció del Sr. Koldo i del Sr. Aldama: “*Baleares ha dado el Okay*”...

(Remor de veus)

O no va ser la consellera? Qui va donar “el Okay”, Sr. Negueruela?...

(Remor de veus)

... O li hem de demanar perdó?

Miri, jo, el que li vull dir, Sra. Consellera de Salut, és que no es preocupi, que això que ha fet avui el Sr. Negueruela no té res a veure amb la seva gestió, és un portaveu que depèn absolutament del que li diu el Partit Socialista i el partit “*sanchista*” cada setmana...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Ja s'ha acabat Gaza i la Flotilla Maravilla, ja s'ha acabat Franco i ara toca Sanitat aquí i a la resta d'Espanya, això no té res a veure amb la gestió ni amb les dades del Ministeri de Sanitat.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

(Pausa)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Demanaria, silenci, per favor.

II. Interpel·lació RGE núm. 16181/25, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a política general en matèria d'habitatge.

Passam al segon punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 16181/25, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a política general del Govern en matèria d'habitatge. Per part del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el diputat José María García, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. GARCÍA I GARCIA:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Bon dia, diputats i diputades. Bien, cuando la vivienda es mencionada por primera vez como un derecho, en el año 1948, en la Declaración Universal de los Derechos Humanos, en el artículo 25.1, después vendrán más menciones en el mismo sentido: Pacto Internacional de Derechos Económicos, Sociales y Culturales en 1966, el mismo pacto en 1991, se repite en el año 1997, cuando se añade que “Los desalojos forzados están prohibidos en la medida que una persona pueda quedar en la calle o pueda ser víctima de otras vulneraciones de derechos humanos”; la Carta Social Europea en 1996 inspira la Declaración Universal de los Derechos Humanos y recoge, además de la promoción del acceso a la vivienda en estándares adecuados, que “Hay que prevenir y reducir la situación de las personas sin hogar, con el objetivo de su eliminación gradual, y que hay que hacer accesible el precio de la vivienda a quienes no disponen de recursos”.

En el año 2000, la Carta de Derechos Fundamentales de la Unión Europea establece también varios principios en el mismo sentido.

Igualmente, sabemos todos que en la Constitución Española, en el artículo 47, se consagra el derecho a la vivienda y establece que “Los poderes públicos tienen que regular el uso del suelo y evitar la especulación.” Lo mismo lo recogen las leyes de vivienda, tanto la española como la balear: “promocionar el derecho a la vivienda”.

Pues bien, ¿qué ha pasado para que la vivienda, en lugar de un derecho para promover se haya convertido en un bien de mercado y especulación?

Baleares es la segunda comunidad autónoma donde el precio de la vivienda es más alto, más alto incluso que cuando se produjo el estallido de la burbuja inmobiliaria. Aquí se necesita el salario íntegro de 20 años para comprar una vivienda. El aumento del precio de la vivienda ha generado la expulsión del mercado de compra de vivienda a las rentas bajas y a las rentas medias, ocupando su lugar las inversiones de personas extranjeras, que tienen una mayor capacidad económica, contra las que los salarios de les Illes Balears no

pueden competir, y que ha provocado la declaración de una situación de emergencia habitacional en Illes Balears.

Además de las compras de viviendas por parte de las personas extranjeras, están las compras de vivienda como inversión, lo que llamaremos “compras especulativas”, dedicando las viviendas al alquiler vacacional o de temporada, compras sin solicitar hipoteca en muchas ocasiones.

Mire, si se preocupa por hacer una búsqueda de “vivienda en Menorca en alquiler” en el portal Idealista, no hay, por menos de 1.000 y algo euros, ninguna vivienda que no sea de alquiler de temporada, ahí están todas, nadie se esconde, todo el mundo especula.

El equilibrio entre el precio de la vivienda y el salario está roto, sube la vivienda mucho más que los salarios, de manera que el mercado es cada vez más inaccesible para la población local.

A pesar de lo anterior, Sr. Mateo, el Govern balear sigue pensando que el mercado se regula solo y que poco se puede hacer, adecuando sus políticas de vivienda al precio, en vez de hacerlo al revés: actuar sobre el precio de la vivienda y adecuar, o sea, hacer las políticas para que el precio de la vivienda baje, y después actuar, poniendo ayudas para que las personas puedan acceder a una vivienda.

Actuar sobre los precios de la vivienda debería ser una prioridad, porque, por muchas o pocas ayudas que se pongan para la compraventa de viviendas, si no se regula el precio, si no se aborda el problema, nunca serán ayudas suficientes para la especulación. En su política, las ayudas están destinadas a ser ingresadas en los bolsillos de los bancos, de las inmobiliarias o de los propietarios de los pisos. Y así, al porcentaje de salario que se dedica de media en Illes Balears a la vivienda en compra o en alquiler, habrá que añadir las ayudas que pagamos entre todos, de la administración a las personas y a las familias, y de ellas de nuevo al mercado de la especulación.

El problema de acceso a la vivienda es un problema estructural de la sociedad de Illes Balears, no solo de aquellas personas o familias que se puedan encontrar en situación de vulnerabilidad. También afecta a aquellas con un trabajo estable, generando lo que se ha venido a llamar “trabajadores pobres”, y son pobres porque, aun trabajando, al tener que dedicar más de lo que sería razonable para pagar la vivienda y los consumos de donde viven, no pueden llegar a fin de mes.

Sr. Mateo, no sé si sabe que este fin de semana ha tenido lugar una recogida de alimentos en toda España, por el Banco de Alimentos, y, en palabras de los responsables del Banco de Alimentos, en esa recogida, cuando estaban en los supermercados, decían que sus destinatarios se podía pensar que son personas en situación de calle o viviendo en infraviviendas, no, son en su mayoría, los destinatarios de estos alimentos, son familias que no pueden comprar esos alimentos porque el sueldo se les va en pagar la casa. Esto es el problema que tenemos.

Como es impensable llegar a comprar la casa, la población ha optado por el alquiler y ahí ha ido la demanda y también ha ido la especulación, detrás o delante. El alquiler está en un 30% más alto que en el año 2019, ha subido un 5%, un 5,5% en el primer semestre de 2025, y un 9% interanual, dedicándose mucha de la vivienda en alquiler al alquiler vacacional y de temporada, lo que provoca el desplazamiento de las personas residentes en Illes Balears, y da paso a turistas y a la “turismofobia”.

Las personas de Illes Balears no odian a los turistas, las situaciones de rechazo se generan como consecuencia del desplazamiento de la población balear por los turistas. Las previsiones son de que estas situaciones continúen agravando los problemas de accesibilidad a la vivienda en Illes Balears, lo que provoca que muchas personas opten por compartir vivienda o por permanecer en las casas de sus padres, ante la imposibilidad de encontrar casa a un precio asequible.

Y ahí están otra vez los especuladores, al acecho, cobrándote precios desorbitados por compartir piso.

El problema de la vivienda es como una gran rueda en la que de nuestro sueldo gran parte va a pagarle a un casero el piso donde vivimos. Si nadie le dice a ese casero que no puede especular con los pisos, cada vez tendrá más renta para comprar más pisos, para seguir especulando y meter a más personas trabajadoras en la rueda.

Así, si las políticas que se hacen no inciden en esa rueda, siempre ganan los mismos a costa de los sueldos de los trabajadores y de las trabajadoras, y a costa de las ayudas que se les pueden dar a las personas que quieren vivir en esas casas. Es imprescindible regular y controlar el precio de los alquileres, de otro modo la rueda crecerá hasta el infinito, hasta que explote la burbuja de la especulación y tengamos otra crisis inmobiliaria.

Hay que declarar las Illes Balears zona tensionada por el precio de la vivienda en alquiler para que sirva de torniquete de la herida del problema de acceso a la vivienda, y, puesto el torniquete, poder actuar en el resto del cuerpo: construir vivienda pública en régimen de alquiler, protegida y asequible, gestionada públicamente, y recoger una partida presupuestaria suficiente para ello.

Hoy sabemos que el Govern de las Illes Balears, más allá de los titulares de construir 900 inmuebles de protección oficial, no ha iniciado los trámites para ninguno de ellos, para que sean una realidad, y estamos muy lejos de poder verlos contruidos, ni siquiera están proyectados.

La población no puede esperar a que se pongan manos a la obra y el programa Lloguer Segur del Govern balear apenas ha sacado viviendas al mercado de alquiler. Pero antes de construir convendría hacer algo con las viviendas vacías. El censo de viviendas vacías en el 2021 -es el último dato que he encontrado- era de 105.000 viviendas y había otras 105.000 con un uso muy esporádico.

El sábado, este sábado pasado, en una noticia del suplemento de economía del *Ultima Hora*, se recogían unas

declaraciones de su compañero, el conseller de Turismo, el Sr. Bauzá. Decía la noticia -no sé si era literal, pero lo decía como palabras suyas-: “el 2% de las viviendas dedicadas al alquiler turístico no es el problema -para mí también es parte del problema-, el problema es el 16, 18% de viviendas vacías y que no se alquilan”. No sé si su compañero le estaba echando una mano, Sr. Mateo, o estaba poniendo en evidencia que las políticas del Govern en materia de vivienda no están funcionando.

Lo digo así, no están funcionando, porque, además, a nosotros nos gustaría que funcionaran algunas al menos, como por ejemplo la de Lloguer Segur. Una medida que fuera capaz de sacar viviendas vacías al mercado de alquiler y a un precio limitado y asegurado, no nos parece mala idea. A lo mejor es que o está mal diseñado el programa o hay voces que, en lugar de promoverlo, lo que hacen es meter el miedo a aquellas personas que quieren alquilar, pero que oyen cosas que no les dejan hacerlo.

Por ejemplo, la presidenta Prohens se dedica a hablar de “inquiokupas”, de medidas contra los llamados “inquiokupas”, y demuestra muy poco respeto por las personas que viven de alquiler y que dejan de pagar porque no pueden. Nada más que eso, personas que viven de alquiler y que les renuevan los contratos al alza o les quieren echar de donde viven y que, ante la falta de una alternativa habitacional o ante una situación de vulnerabilidad, se mantienen en esas viviendas. Estas personas merecen por la presidenta de la comunidad la calificación de “inquiokupas”.

Dígale a la presidenta, por favor, Sr. Mateo, que no vuelva a usar este término, porque lo que está haciendo del empobrecimiento de la población un relato de inseguridad y el inquilino que no puede pagar se equipara con un okupa, aunque el Código Penal no contemple nada semejante. El término genera alarma social y convierte en sospechoso a cualquiera que no puede hacer frente a un alquiler que se dispara sin control.

Tampoco pensamos que las inmobiliarias, que hacen de intermediarios en los trámites en el programa, estén ayudando demasiado a que se alquilen las viviendas vacías. Simplemente no informan sobre el programa. Y básicamente no informan sobre el programa porque lo que les interesa a ellas es que la especulación siga creciendo, porque se dedican básicamente a especular con la vivienda, con ese derecho a la vivienda. Pensamos que hay que sacar de la ecuación del Lloguer Segur a las inmobiliarias y dejar ese trabajo al IBAVI. La gestión de esos alquileres debe hacerse pública. La intermediación entre propietarios e inquilinos la tiene que hacer el IBAVI y no las inmobiliarias. En definitiva, hay que retirar a las inmobiliarias.

Hay que construir muchas viviendas a precio limitado para poder responder a tanta demanda. Compare, hay 9.000 familias que engrosan las listas del IBAVI. Ha subido un 18% más que el año pasado. Compare 9.000 familias pendientes de una casa en alquiler del IBAVI con 105.000 casas vacías. Hay que construir muchas viviendas a precios muy limitado para poder responder a esta demanda, y no va a ser de un día para otro. Eso va a llevar tiempo. 16.000 viviendas recoge el preámbulo de la Ley de medidas urgentes en materia de vivienda. No

llegamos. Y parece que tampoco llega la gente porque no puede pagar lo que se le pida de entrada, ya que los salarios no pueden, no dejan ahorrar a las personas. Espero que me dé el dato de cuántas viviendas de este tipo están o van a estar disponibles para hacer frente a la demanda.

Lo que necesitamos es voluntad política para cambiar leyes, como la Ley de vivienda, y que el derecho de tanteo y retracto sea una cosa real. Porque el otro día cambiamos dos leyes en tres días. El martes pasado votamos aquí unas medidas que cambiaron dos leyes y que se votó a favor por parte de todo el pleno. Pensamos que también una medida como la de mejorar el tanteo y retracto para poder tener más viviendas, sería una medida apoyada por todo el arco del Parlamento.

En cuanto a las medidas como...

EL SR. PRESIDENT:

Tendría que ir acabando.

EL SR. GARCÍA I GARCÍA:

... las medidas en construcción en suelo rústico o legalizar viviendas entiendo que no son medidas dirigidas a intentar acabar con la emergencia habitacional, sino que son para especular.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Diputado. Per part del Govern, té la paraula el conseller d'Habitatge, Territori i Mobilitat...

(Alguns aplaudiments)

... Sr. Mateo, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señores y señoras diputados, muchísimas gracias. Nuevamente un placer estar y comparecer. Muchas gracias, Sr. García, por la interpelación. Comparezco en esta interpelación para hablar sobre política general en materia de vivienda donde podré detallar con algo más de tiempo las líneas que venimos desarrollando y también, a la vez, iré contestando a las cuestiones que usted ha puesto sobre la mesa y que me parecen de sumo interés. Porque, en última instancia, creo que estamos todos preocupados, ocupados y preocupados, por este desafío que tenemos todos entre manos, que tiene que ver con la vivienda. Y, desde luego, se trata de afrontar ese desafío de la mejor manera y cada uno desde la perspectiva desde el programa de Govern.

En este caso, querría destacar que es cierto que el objetivo principal de esta conselleria y de este gobierno no es otro que dar respuesta a la falta de vivienda asequible para los residentes de nuestras islas. Este es el objetivo prioritario. No tenemos ni

perseguiamos ningún otro. Y es cierto que al problema de la vivienda, pues, son muchos factores los que concurren y, del mismo modo que son muchos factores los que concurren, y estoy de acuerdo en muchos de esos factores a los que usted ha hecho referencia, también es cierto que creo que la solución a ese desafío no solo puede venir, o no únicamente puede venir, de fundamentalmente las dos propuestas que usted ha puesto sobre la mesa. Es simplemente la intervención, la declaración de zona tensionada de las Illes Balears, y, por otra parte, la promoción pública de vivienda. Creo que con esto no es suficiente.

Desde luego creemos, creemos que es verdad que venimos de años en los que el precio de la vivienda ha venido aumentando de forma muy significativa. Se ha puesto sobre la mesa en una de las preguntas parlamentarias. Es cierto que de 2015 a 2023 tanto el precio de compra, en un 90%, y el del alquiler, más de un 80%, ha crecido ese precio. Y es cierto que no vamos a negar que continúa creciendo, pero quizá porque han faltado adoptar esas medidas que nos permitan ahora contar con una mayor oferta y que permita, pues, guardarlo, que ese precio permanezca más estático.

En este sentido creemos que, lógicamente, debemos desarrollar todo un conjunto de políticas, no solo una, sino todo un conjunto de políticas, un entramado de programas para poder de verdad afrontar este problema de la vivienda que, en última instancia, es un problema de oferta. Es un problema de oferta ante el que nosotros no solo lo decimos nosotros, lo dice el propio gobierno de la nación, lo dice el propio presidente del Gobierno, el Sr. Sánchez, y lo dijo la ministra de Vivienda en la última reunión sectorial en la materia. Dijo que era muy claro que estamos ante un serio problema de oferta.

Y lo digo porque, además, hablamos de oferta, porque en ese reparto de ayudas y en ese plan estatal de vivienda, que precisamente ahora se está negociando, se parte de una distribución de esfuerzos en el que el 40% mínimo ha de ser en construcción de vivienda, el 30% en rehabilitación y el otro 30% en ayudas, pero cuidado, en ese 40% es el único porcentaje de esos tres que puede moverse al alza. Vamos, que si una comunidad autónoma decide que en vez de ser el 40 es del 80 o del 90 o del 70 en construcción de vivienda es el único de los tres que puede moverse. Y eso, insisto, consta en el propio plan estatal de vivienda que puso sobre la mesa el ministerio.

Por lo tanto, queda muy claro cuál es la principal preocupación y cuál es, dónde se tiene que poner el acento. Es clarísimamente un problema de oferta. Lo que ocurre es que aquí desde el primer momento, y hace dos años, nos dimos cuenta. El Govern de Marga Prohens se puso a trabajar para cumplir con esa palabra dada y con las necesidades de los ciudadanos de nuestras islas. Se hizo con un primer paquete de medidas urgentes, con un plan de choque, con el que ya tenemos planificadas más de 5.000 viviendas siempre a precios asequibles para residentes en nuestras islas, y que se irá incrementando a medida que avancen los nuevos proyectos. Y no, no se trata de que el mercado se regule solo, no, insisto, estamos ante un problema de oferta y hay que tomar medidas teniendo en consideración que ese es el problema fundamental al que nos enfrentamos. Y volvemos a insistir, vivienda

asequible para residentes, concretamente para residentes con al menos de cinco años de residencia en nuestras islas.

Desde luego, todo esto se hace con trabajo, con diálogo entre administraciones y los agentes implicados, y con eso hemos puesto en marcha programas que se centran en todos los segmentos de la población, porque también somos conscientes que el problema de la vivienda, este desafío al que hacemos frente, ya ocupa a todos los segmentos de la población.

El anterior gobierno, ya lo he comentado, apostó únicamente por la vivienda pública. Creemos que esto no es suficiente, ni mucho menos. Ahora ya es un problema, es un desafío que hace referencia a los jóvenes, a las familias, a trabajadores. Usted, Sr. García, ha hecho referencia precisamente a esta situación, a todos los ciudadanos que llevan tiempo demandando soluciones en vivienda. Es la ciudadanía que demanda esas soluciones. Pues bien, las recetas de la izquierda lo cierto es que no han funcionado, y este govern, también queda claro, y respondo a una de sus preguntas, apostamos, la apuesta de este gobierno es por el incentivo, nosotros queremos incentivar, y no por imponer.

Y siempre les escucharemos y escucharemos cuando el objetivo sea mejorar la vida de nuestros residentes, cualquier propuesta en ese sentido, pero lo que no podemos hacer y no haremos es compartir recetas que no funcionan, que no han funcionado, y me refiero a la declaración de zonas tensionadas, que logra precisamente el objetivo contrario de lo que busca, es decir, la huida de la oferta agravando el problema de la vivienda.

Numerosos expertos e informes ya lo han demostrado el fracaso de declarar las zonas tensionadas, se reduce dramáticamente la oferta del alquiler, y tiene derivadas como que aumente el alquiler también de temporada. Por lo tanto, esos no son los resultados que queremos en nuestra comunidad autónoma y, por eso, como queremos más vivienda asequible para residentes en nuestras islas, lo que se puso en marcha es, lógicamente, ese primer plan de choque con el que tenemos planeadas esas 5.000 viviendas a precios asequibles. El primero con la aprobación de la Ley 3/2024, que puso sobre la mesa la vivienda de precio limitado, y, gracias a esta figura, ya hay familias y jóvenes que han podido comprar una casa con unos precios que oscilan entre 119.000 y 164.000 euros, en el caso de Manacor. Y hay muchas más en proyección, Sr. García.

También le digo, vinculado a esta ley está el programa Construir per Llogar, de cesión de suelo público a la iniciativa privada. En una primera fase, Palma ya ha adjudicado sus primeros concursos públicos, al igual que Santa Eulàlia, en Eivissa; y también está prevista la convocatoria por parte del Govern de las parcelas de los municipios de Eivissa, Santanyí, Felanitx y Andratx. Por su parte, Calvià, también de forma independiente, está preparando su propia convocatoria.

Pero no dejamos aparte, un punto para nosotros también importante, que es la vivienda pública, no, en absoluto, desde el primer día trabajamos para construir más vivienda pública, no la hemos dejado de lado. Todo lo contrario, tenemos en planificación más de 900 viviendas en las nuevas promociones del IBAVI, y muchas de ellas van a poder iniciar sus obras en

2026, gracias, precisamente, a la tramitación exprés de las promociones públicas que se ha incorporado en la disposición final novena de la Ley 4/2025, de obtención de suelo. Es decir que, lejos de acabar con la vivienda pública, como han asegurado algunos diputados de esta Cámara, con este procedimiento exprés lo que pretendemos es precisamente todo lo contrario, poner en marcha de manera más rápida más vivienda pública.

Esta medida supone un impulso a la promoción pública -insistimos en su tramitación- que se equipara a cualquier otra infraestructura pública, como un centro de salud, una escuela o un instituto.

Por otro lado, seguimos avanzando en el programa Lloguer Segur, con el que se complementa otro de los ejes del plan de choque, somos conscientes, Sr. García, usted lo ha puesto sobre la mesa, y estoy totalmente de acuerdo con usted, hay pisos vacíos, entre otros motivos, porque hay propietarios con miedo a los impagos del alquiler o a la ocupación, y este Govern creó este programa para dar seguridad a estos propietarios, pero también para que todas las personas que buscan una vivienda y, que quede muy claro, para que esas personas que buscan una vivienda puedan hacerlo por un precio de hasta un 30% por debajo del precio de mercado.

Es cierto, cerca de 60 familias ya se han beneficiado de este programa, un programa en el que continuamos trabajando y que va a continuar mejorando sus condiciones para que más propietarios se animen a poner el piso en este programa.

Además, este gobierno actúa desde la responsabilidad, una responsable que nos impone poner nuevas herramientas y avanzar en la simplificación administrativa, y de ahí la Ley 4/2025, que pone sobre la mesa los proyectos residenciales estratégicos, para desbloquear y agilizar suelos urbanos y urbanizables y autorizar el uso de los mismos para, de nuevo, afrontar el problema de oferta al que nos enfrentamos. Así, se permite que en un mismo instrumento, el Plan de ordenación de los proyectos de reparcelación y de urbanización, se pueda realizar en un único procedimiento y se puedan reducir los plazos mediante una única tramitación urbanística y ambiental. Y recordar que esta ley garantiza el 50% de la edificabilidad de los proyectos de los PREE sean de vivienda asequible sometida a algún régimen de protección, o protegida, la VPP, o bien de vivienda de precio limitado. Y, además, en cada proyecto estratégico se cede al ayuntamiento un 15% de aprovechamiento para construir vivienda de protección.

Otro punto importante es que se garantiza que, tanto la VPO como la VPL, sea para residentes en las Illes Balears con 5 años o más de residencia. Por lo tanto, insistimos en más residencia para residentes. En este punto, además, continuamos con incentivos y, de nuevo, con ayudas, en este caso, el Govern es consciente de que muchos de esos residentes son jóvenes que merecen poder emanciparse y acceder a una vivienda, y la presidenta ya lo anuncio: lanzaremos una línea de ayudas para la compra de vivienda, con ayudas de hasta 10.000 euros, y se está trabajando en ello para poder aprobar esta convocatoria en 2026, como ya hemos explicado.

Del mismo modo que seguimos trabajando con la nueva Hipoteca Jove, un programa que ayuda a quienes necesitan comprar una vivienda, especialmente jóvenes, para que puedan recibir garantías de hasta el 20% del valor de vivienda y poder cubrir así el cien por cien. Desde que se firmó el convenio con las nuevas condiciones, se han aprobado 138 garantías, y esta cifra supone un aumento del 27% en 7 meses, 138 garantías de las 638 totales. Y, además, recordemos, somos una comunidad con el impuesto de transmisiones patrimoniales más bajo para los jóvenes, más de 1400 menores de 30 años han podido comprar su primera vivienda sin pagar un euro de impuesto,...

EL SR. PRESIDENT:

Tiene que ir acabando.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

..., -sí, ya acabo, presidente-, y más de 2.400 menores de 36 años, familias numerosas, monoparentales o personas con discapacidad, se han beneficiado de la rebaja del 50%.

Y en cuanto a las ayudas del alquiler, seguimos mejorando, reduciendo el tiempo del pago, y también en cuanto a las herencias del bono Lloguer Jove, con el que también estamos precisamente tratando de mejorar los límites máximos de aquellos que puedan acceder a esas ayudas para poder garantizar un mayor acceso a la población.

Con eso termino, Sr. García, como ve este gobierno se trata de ampliar y desplegar un amplio abanico de medidas pensadas para el ciudadano, para jóvenes, para familias, para personas más vulnerables y pensando sobre todo en los residentes de nuestras islas.

Muchísimas gracias, presidente, y perdone el retraso.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, conseller. Per part del Grup Mixt té la paraula el diputat José María García, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. GARCÍA I GARCÍA:

Gracias por la respuesta, Sr. Mateo. La verdad es que no coincidimos con el análisis que hacemos, pero, bueno, era lo esperado, tampoco nos vamos a poner aquí ahora a pensar sobre eso. Nosotros entendemos que la vivienda es un derecho, un derecho de las personas, hemos insistido una y otra vez con el mismo tema. Hemos presentado tres proposiciones de ley en esta legislatura para mejorar las condiciones de acceso a la vivienda a las personas, y les anuncio que, próximamente, presentaremos otra proposición para la modificación de la Ley de urbanismo, para limitar la compra de vivienda a usos no residenciales permanentes, una proposición contra la compra especulativa de viviendas.

Como no podemos esperar a que las viviendas estén construidas, esas 900 viviendas que usted dice, ni siquiera los

PRE, ni siquiera los pisos de precio limitado, que yo no sé si o yo soy muy torpe o no he conseguido ver si algún ayuntamiento ha registrado algún proyecto de precio limitado en el registro de la web del Govern, porque yo no lo he encontrado. Esperaba encontrarme alguno, pero todavía, bueno, pues no he sido capaz.

Como decía, como no podemos esperar a que las viviendas estén construidas, y como sabemos que la vivienda pública no se está construyendo y que, cuando la tengamos, su número será insuficiente para responder a la necesidad de miles de familias, las que engrosan las listas del IBAVI al menos, tenemos claro que hay que actuar sobre el precio del alquiler, y no podemos esperar a que el Govern o la iniciativa privada construya vivienda, esa es una respuesta a largo plazo que necesita un mayor esfuerzo público para la construcción de ese tipo de viviendas, sin olvidar que tenemos un importante número de viviendas vacías que hay que sacar al mercado.

A corto plazo, es necesario que utilicemos herramientas que ya están en marcha. Usted dice que las zonas tensionadas no funcionan, que tienen estudios que le dicen que no funcionan; nosotros tenemos estudios que dicen, justamente, lo contrario, o que, en caso de que no funcione, pues que habrá que actuar sobre ese efecto contrario a las zonas tensionadas; es decir, que las viviendas que estaban antes en el mercado del alquiler, una vez que se que se declare tensionado, no vayan al alquiler vacacional o no vayan al alquiler de temporada. Yo supongo que los Gobiernos tenemos, tienen medidas para actuar sobre ese tipo de situaciones y podríamos hacerlo, ¿entiendo yo!

Lo que no funciona es lo que está haciendo entre viviendas vacías, viviendas de alquiler turístico y de alquiler de temporada, con lo que se está acabando es con la oferta pública, o sea, con la oferta de vivienda en alquiler, y no veo por ningún lado las mejoras de sus medidas.

Las medidas de su conselleria, el denominado por usted “plan de choque” para bajar el precio, para dar respuesta al problema de la emergencia habitacional, ya le he dicho, en mi primera intervención, que no funcionan y que lo que provocan es el efecto contrario, el precio del metro cuadrado sigue subiendo y lo tenemos ya en 5.000 euros en Illes Balears. La noticia de estos días es que las hipotecas han subido un 70% en la última década. ¿Por qué suben las hipotecas? Porque suben los precios de las viviendas, porque no se ha conseguido bajar los precios de las viviendas con ninguna de las políticas que ustedes están aplicando.

Y ¿quien sigue mejorando, quien sigue siendo el beneficiario de esta subida de las hipotecas? Pues los de siempre, los bancos, y, además, las personas extranjeras, que son las que son capaces de adquirir estas viviendas, con este precio de estas hipotecas.

Otros beneficiados de sus políticas de vivienda son los promotores inmobiliarios. Lo que están haciendo es esperar a que realmente suban los precios del suelo para poder construir en esos suelos, y están viendo cómo tienen plusvalías, sin necesidad de mover un solo dedo. Es decir, saben, están esperando a que alguien vaya a construir sobre sus parcelas o

construir sobre estas parcelas, los precios de esos pisos van a subir y, por lo tanto, lo que hacen es esperar y especular.

Pensamos que el IBAVI tiene que tener las funciones de mediación del alquiler en el Lloguer Segur; lo que no podemos hacer es darle, o subcontratar ese trabajo a una empresa privada, como es una agencia inmobiliaria. Y básicamente, porque las agencias inmobiliarias no han nacido para hacer ese trabajo. Las agencias inmobiliarias han nacido para sacar dinero de su trabajo, que es especular o gestionar los alquileres especulando con los precios de los alquileres y los periodos de las rentas. Hay muchos más problemas en aquellos alquileres, en aquellos contratos de alquiler, donde hay una inmobiliaria intermediando con el precio del alquiler y con los precios de las renovaciones de los de los contratos, que donde no existe esa intermediación. Hay que eliminarlas. Yo creo que el IBAVI no está funcionando, pensamos que no está funcionando porque no le vemos, realmente, un desarrollo y podría llevar a cabo esta actividad, podría perseguir a los propietarios, podría informar a los propietarios, porque las inmobiliarias no lo están haciendo. Tengo aquí unas declaraciones de un presidente de una inmobiliaria de Ibiza y Formentera, que dice que el programa Lloguer Segur no funciona y no funciona, precisamente, porque no informan a los propietarios de las viviendas.

Y bueno, básicamente, yo pienso que el resto de medidas que usted ha propuesto, actuar sobre el suelo, legalizar la construcción en suelo rústico, no son medidas que vayan a acabar con la emergencia habitacional. Entiendo, entendemos que son medidas, que lo que están haciendo es provocar una mayor especulación con el suelo.

Nada más, Sr. Mateo.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Govern, en el torn de contrarèplica, té la paraula el conseller José Luis Mateo, per un temps de cinc minuts.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Muchas gracias, Sr. presidente. Muchas gracias, Sr. García, por todas y cada una de sus aportaciones y de sus impresiones. Lo ha adelantado, ¿no? No coincidimos, no coincidimos, es verdad, no coincidimos. Pero es cierto que -ya se lo adelanto- me parece, y siempre lo defenderé, lo enriquecedor de todo debate parlamentario, para tomar buena nota de aquello en lo que debamos mejorar, desde luego que sí, no lo hacemos todo bien, nada más lejos de la realidad. Pero sí que es cierto que creemos que el conjunto de medidas que se han lanzado desde este gobierno -vuelvo a repetir- buscan un objetivo muy claro, que es esa vivienda asequible para residentes en nuestras islas. Por lo tanto, va muy lejos de querer potenciar la especulación, va muy lejos de querer potenciar que los intermediarios se enriquezcan, va muy lejos de buscar que aquellos que

colaboren con las administraciones públicas, únicamente busquen su beneficio. Vamos en otra dirección. También es cierto que creemos que es imprescindible contar con más medidas -insisto- que la promoción pública de vivienda.

El IBAVI no tiene músculo suficiente para hacer frente al problema de la vivienda en nuestras islas. Del mismo modo que no lo tiene una empresa pública a nivel estatal. El Sr. Sánchez ha prometido más de 180.000 viviendas de una empresa pública estatal, y ¿donde está? Primero, ¿donde esta empresa pública estatal?, y segundo, ¿donde está alguna de las 180.000 viviendas? Entonces lo que tenemos que ser es realistas y afrontar el problema como debe afrontarse. Insistimos, es un problema eminentemente de oferta y que, además, afecta a amplios sectores de nuestra sociedad y tenemos que ser muy conscientes de ello.

Y en este caso, creemos que la política de declarar las áreas tensionadas no ha dado buen resultado. Cada uno podemos tener una serie de números, pero lo que está claro es que, a partir de determinados estudios, también de muy diversas fuentes, queda muy claro que la oferta se ha retirado del escenario, se retira de escena, aumenta el alquiler de temporada y, sin ir más lejos, números de hace apenas unos días, cuando sale una vivienda de alquiler en las Illes Balears, el tiempo mínimo de espera en los primeros diez días, pues se mueve sobre los 129 días. En Barcelona está en los 300 y pico días, quiero decir que es una cosa en la que hay que seguir trabajando e -insistimos- no creemos que sea el camino correcto.

También decir, se ha referido a los “inquiokupas” o a los temas de ocupación. En última instancia, lo que tiene que quedar muy claro es que quien está ocupando ..., el arrendatario que está en su vivienda y deja de pagar, lo que está haciendo es incumplir su contrato, incumple un contrato. Y luego ya, están aquellos que ocupan una vivienda y entonces ahí sí que entramos en un ilícito penal, ahí podemos estar en delitos de usurpación o allanamiento de morada, y esto sí que debe distinguirse. Y hasta tal punto debe distinguirse, que apoyo totalmente su medida de modificar la Ley de vivienda. Hombre, nosotros queremos que se modifique la Ley de vivienda estatal, efectivamente; igual que queremos que la Sra. Armengol, por fin, permita que se tramite en el Congreso la Ley anti ocupación, que lleva años esperando en el Congreso de los Diputados.

(Alguns aplaudiments)

Por supuesto que sí, porque creemos que es una herramienta válida y es una de las soluciones...¿es la única?, no es la única, pero que es una de las soluciones para seguir en la línea de aportar y de aportar esa solución final al problema de vivienda. Por supuesto que sí, no tenemos ninguna duda al respecto.

Luego también, en cuanto al tanteo y retracto, ya lo hemos comentado en muchas ocasiones. El tanteo y retracto se aplicará de acuerdo con las previsiones que establece la ley y con los criterios aprobados por el IBAVI. Y así se hace y así se seguirá haciendo, ni más ni menos.

Y hablando del IBAVI, hablando del IBAVI y del Lloguer Segur. Este era uno de los puntos que conecto con el tema del músculo del IBAVI para poder hacer frente al problema de la vivienda. Tampoco tiene músculo el IBAVI para poder hacer frente a la tramitación, a una tramitación de ese proyecto del Programa Lloguer Segur cuando -insisto- era imprescindible y sigue siendo imprescindible contar con la colaboración público-privada. En este caso, los administradores de fincas y los API que colaboran en este programa, las condiciones de participación son muy claras y no cabe la especulación en este terreno.

Por lo tanto, una vez tenemos las zonas bien marcadas, las reglas bien marcadas dentro de este programa, lo que tenemos que hacer es tratar de mejorarlo. Y en esas estamos. Mejorarlo, sin ir más lejos -y ahí le doy la razón, lo tenemos que anotar en nuestro debe-, la promoción del programa, el darlo a conocer más de cerca a todos los propietarios, el que sean conscientes de que tienen ante ellos esta oportunidad. Tenemos que mejorar en dar a conocer, en comunicar, mucho mejor este programa, porque es un programa, además, que es que no tengo dudas al respecto, nos facilita esas viviendas que están vacías para que puedan ponerse a disposición y, por fin, caigan en ese alquiler residencial imprescindible para todos.

En este sentido -insisto- vamos a seguir, igual que trataremos de mejorar en lo que se refiere a la burocracia y también incorporar viviendas que, por el momento, no han podido sumarse, porque a lo mejor es necesario que lleven a cabo una rehabilitación de esas propias viviendas. Bueno, pues en esas estamos -vuelvo a insistir- para seguir sumando.

Pero -insisto- creemos que para esta y para el resto de medidas es imprescindible la colaboración público-privada, porque -volvemos a repetir- del mismo modo que son muchos factores que influyen en la situación en la que nos encontramos, solo todos juntos, desde el ámbito público y desde el ámbito privado, diría más, solo con el compromiso de todos y cada uno de nosotros -también me refiero, no solo me refiero, a los empresarios e intermediarios-...

EL SR. PRESIDENT.

Tendría que ir acabando, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

... Acabo, presidente. También me refiero a los propietarios. También quiero que tomen conciencia los propietarios, aquellos que tienen esas casas vacías, y que las pongan a disposición, que les necesitamos a todos, que nos necesitamos a todos.

Por lo tanto, desde ese punto de vista -insisto- creemos que son muchos los factores, pero también creemos que solo se puede atacar de muy diversas maneras, para poder dar fin a este desarrollo y afrontarlo de la mejor manera y poder, de verdad, dar solución al problema de la vivienda en nuestras islas.

Muchísimas gracias, Sr. Presidente.

(*Alguns aplaudiments*)

III. Moció RGE núm. 16438/25, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a riscos enfront de fenòmens meteorològics, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 12740/25.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al debat i la votació de la moció RGE núm. 16438/25, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a riscos enfront de fenòmens meteorològics, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 12740/25. Per part del Grup Parlamentari Socialista, per defensar la moció, té la paraula la diputada Teresa Suárez per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. SUÁREZ I GENOVARD:

Moltes gràcies, president. Bon dia, senyores i senyors diputats. Bé, jo crec que tal vegada en aquesta moció aconseguirem que no treguin el cas Koldo, ni res d'això, ja que parlem d'una cosa que, en principi, no hi té res a veure. Però bé, ho haurem de veure quan apareguin aquí, per on surten.

Aquesta moció comença amb una constatació que pot semblar òbvia, que el canvi climàtic existeix. I dic que pot semblar òbvia perquè resulta que en aquesta cambra, desgraciadament, no tothom ho comparteix, i crec que ho hem de dir amb tota claredat. Perquè avui encara hi ha persones que posen en dubte, n'hi ha que diu que és una exageració, que creu que parlar de clima... de canvi climàtic és una maniobra, no sé, d'adoctrinament o no sé quines coses estranyes. Però, en realitat, quan parlem de canvi climàtic parlem de seguretat pública, de protecció civil, de la vida de la nostra gent, del futur de les properes generacions.

I vull aclarir que no em referesc només a VOX, que és obvi que està en contra del tema del canvi climàtic, parl també del PP. Ho varem veure ahir a Brussel·les, el PP d'Espanya es va quedar tot sol -tot sol vol dir tot sol amb l'extrema dreta- votant en contra dels objectius d'emissions de 2040. Llavors tenim dos partits negacionistes: VOX i el PP. I això crec que ens ha de preocupar i molt.

Per tant, crec que si no acceptam que aquesta és la realitat que vivim, difícilment podem protegir la gent, difícilment podem actuar en conseqüència planificant de forma responsable i de manera anticipada. Per tant, crec que aquest és un punt molt clau i, els ho dic, eh?, molt preocupant. Tots aquests -anava a dir negocis, no vull dir negocis-, tots aquests pactes que han de fer amb l'extrema dreta ens duen a veure coses que realment crec que haurien de mesurar una mica. I el tema del canvi climàtic n'és una.

Un altre objectiu que té aquesta moció és garantir que les decisions territorials i urbanístiques d'aquest govern no augmentin el risc que ja tenim, perquè això és exactament el que està passant. Des de maig de 2024 cap aquí, aquest govern ha iniciat una cursa cap a l'explotació del territori. Ha sortit ja avui matí, surt a cada plenari. Norma rere norma, decisió rere decisió, es va desmantellant els mecanismes que mantenen a

ratlla l'especulació i garantien la protecció dels espais més fràgils de les nostres illes.

Cada canvi es ven amb una fórmula: simplificar, reactivar..., però en realitat el que es fa és obrir la porta a construir on no s'hauria de construir. Clar, és una manera d'entendre el territori com si fos un espai de..., com una taula de monopoli, un espai disponible que ens permet fer negocis i que sense tenir en compte cap límit ni fragilitat ho anam repartint. Una cosa així. La darrera idea brillant, la Llei agrària, de què també n'hem parlat avui matí.

Clar, sabem què implica tot això. El tema de la Llei agrària, menys activitat agrària vol dir més abandonament, més massa forestal sense gestionar -a més que facin de cambrers els pagesos-, i, per tant, més risc d'incendis, menys capacitat de resposta davant els fenòmens del temps, etc.

Sortia avui una notícia, no sé si és certa o no, on deia que la negociació de la Llei agrària amb VOX és que desaparegui tot el que fa referència a l'Agenda 2030 i tot el que fa referència al canvi climàtic, i que les declaracions del PP havien estat: "no, no, que no es posin nerviosos que no surt res de l'Agenda 2030 en aquesta llei", cosa que a mi, particularment, em pareix bastant greu.

Feim una sèrie de propostes, que crec que són propostes de sentit comú, com és prohibir construir -com dèiem- instal·lacions i equipaments en àrees de prevenció de risc, prohibir la legalització d'habitatges en sòl rústic protegit, etc., la neteja forestal, crear una agència meteorològica, no perquè creiem que l'AEMET fa una feina extraordinària, només faltaria, sinó que creim que és una competència que tenim a l'Estatut d'Autonomia que podem exercir, i que altres comunitats autònomes ho fan, com Canàries, Andalusia o Galícia, i que creim sincerament que podria millorar la nostra capacitat de predicció en un territori que és tan petit com el nostre. I els temes de formació, etc.

Per tant, és un conjunt de mesures que reconeixen el risc, que treballen per la prevenció, la recerca, la planificació i l'educació. Crec que el que hi ha darrere aquesta moció bàsicament és sentit comú, i per això esper el seu suport.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Suárez. En primer lloc intervendran els grups parlamentaris que han presentat esmenes. En primer lloc el Grup Parlamentari VOX, que ha presentat les esmenes [RGE núm. 16828](#), [16829](#) i [16830/25](#). Té la paraula la diputada María José Verdú, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. VERDÚ TORRES:

Gràcies, vicepresident. Una vegada més, el Partit Socialista utilitza un assumpte seriós i tècnic com és la prevenció de riscos meteorològics per convertir-lo en un discurs polític marcat per l'alarmisme climàtic, la burocràcia i

l'intervencionisme. El que avui se'ns presenta com una proposta de prevenció no és més que un intent més de revestir de ciència allò que no deixa de ser ideologia, una ideologia que culpa l'ésser humà de tots els mals i que amb aquest pretext pretenen imposar més control, més despesa pública i més prohibicions.

VOX no nega els fenòmens meteorològics adversos ni les conseqüències que tenen sobre les nostres illes, sobre el camp o sobre les nostres infraestructures. En lloc de maleir el temps, el sol, la lluna, les estrelles i les tempestes preferim dedicar el nostre temps a fer feina en una millora de gestió tècnica, eficaç i preventiva davant de tots aquests alarmismes.

Per això, com saben, no compartim l'ús polític de la por per justificar la creació de noves estructures administratives, de noves agències o de més regulacions que només compliquen la vida als ciutadans i alenteixen la resposta de les administracions. Durant anys hem vist com els governs d'extrema esquerra parlaven de sostenibilitat mentre abandonaven torrents, lleres, camins i boscos, i quan arribaven les pluges o els incendis eren els ciutadans, els agricultors i els bombers, els que en patien les conseqüències.

Per això, VOX defensa un model diferent, el del sentit comú, basat en la prevenció real, la neteja de torrents, la gestió forestal i la coordinació entre administracions.

Aquesta moció, però, torna a posar l'accent en les prohibicions, als vetos urbanístics i a la creació de més organismes públics. Ens oposam a aquest enfocament perquè Balears no necessita més estructures administratives, sinó més eficàcia i menys ideologia.

Per això, hem presentat unes esmenes a aquesta moció. Perquè mentre altres partits parlen d'emergències climàtiques i d'adaptacions ecosistèmiques, nosaltres parlem de gestió del territori, neteja forestal, manteniment preventiu i seguretat pública. Hem registrat esmenes que reflecteixen aquesta línia d'actuació, que substitueixen el relat climàtic per una planificació tècnica, reforçar la neteja forestal i la prevenció d'incendis sense traves als propietaris i exigir transparència als projectes finançats amb doblers públics. No necessitam noves agències ni duplicar competències amb l'AEMET, que ja dona un servei tècnic excel·lent. Sí necessitam és que les administracions facin la seva feina, netegin els torrents i mantinguin les infraestructures en bones condicions.

VOX sempre defensarà una política ambiental seriosa, no alarmista, una política de resultats i no de titulars. Perquè darrere del discurs climàtic s'amaga la vella recepta socialista, més control sobre la vida de la gent, més burocràcia, més despesa i menys llibertat. Nosaltres preferim parlar de prevenció real, d'actuar abans que es produeixin els danys, de reforçar la coordinació, de protegir vides i béns sense criminalitzar el propietari que té cura dels terrenys o l'empresari que genera ocupació.

Davant la intervencionisme de l'extrema esquerra, VOX defensa la responsabilitat institucional, la cooperació amb el sector primari i la protecció efectiva del territori. Les lleis ja contemplen mesures de seguretat i avaluació de riscos. El que

falta és voluntat política per aplicar-les i el que sobra són mocions buides que repeteixen els mateixos lemes de sempre.

Per això votarem en contra del text original, perquè els ciutadans no necessiten més declaracions simbòliques, sinó gestió real, prevenció i coordinació. VOX seguirà defensant una política mediambiental de resultats, una política que no criminalitzi el camp ni limiti el desenvolupament, sinó que aposti per la responsabilitat i el manteniment. La nostra terra o la nostra posició vull dir, perdonin, és clara, davant de l'alarmisme climàtic, sensatesa; davant de les prohibicions, llibertat responsable, i davant la propaganda, solucions reals.

Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Verdú. Per part del Grup Parlamentari Popular s'ha presentat l'esmena [RGE núm. 16833/25](#) i per defensar-la té la paraula la diputada Cristina Gil, per un temps de cinc minuts.

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. GIL I MEMBRADO:

Gracias, vicepresidente. El PSIB nos dice que le preocupa el campo, y lo de los 3.000 chalets en suelo rústico, con sus piscinas, ¿ningún peligro, ningún riesgo para el campo, ningún problema para la actividad agraria? Este es el campo que ustedes nos dejaron. Piden, mediante una moción, lo que ya se hace, nos tienen acostumbrados también a eso.

Acciones públicas de limpieza de bosques. VOX ha defendido una enmienda y pide acciones y ayudas públicas de limpieza: simplificar procedimientos, fomentar pastoreo y ganadería tradicional, recuperar métodos tradicionales de gestión forestal y coordinación entre administraciones. A VOX le diremos que eso también se hace, por lo tanto, el Grupo Popular avala, considera que el Govern lo que está haciendo es tener la vista puesta en la mejora, y aceptaremos su punto, y esperamos que acepte también la enmienda de VOX, que es muy razonable, y también el Govern cumple.

La conselleria no ha hecho sino aumentar el crédito para las convocatorias de ayuda para la prevención de incendios forestales, con el objeto de cubrir todas las solicitudes que cumplan los requisitos. Hacía años que no se convocaban, para 2024, 3,6 millones de euros, con una previsión de que las plicas se vayan renovando, se vayan convocando anualmente.

Sra. Suárez, muchos chalés en rústico, pero pocas ayudas a los particulares.

Y si hablamos de construcciones, recordaremos que el Decreto de zonas inundables, que fue aprobado por consenso, también con sus votos, prohíbe la construcción en zonas de flujo preferente de viviendas, de equipamientos sensibles, y limita de forma muy clara los usos permitidos en zonas inundables. Contamos con un régimen más restrictivo que el

instaurado por Sánchez en la modificación del Reglamento de dominio público hidráulico.

La moción contiene puntos que no son acordes en absoluto con la actuación del Govern. Se ha creado INUNCAIB para la gestión integrada del riesgo de inundación, en este organismo se incorpora, como elemento de referencia, la UIB, e implica trabajar con perspectiva de mejora, de coordinación, de planificación y de respuesta institucional.

Nos piden una AEMET autonómica, tenemos una AEMET con la que ustedes dinamitaron todos los puentes. En 2018, en la tragedia de Sant Llorenç, aprendimos que el riesgo existe y este Govern tiene muy claro que el riesgo se aborda de modo conjunto con los medios disponibles. La AEMET, la UIB, Recursos Hídricos, impulso de los planes de emergencia municipal, de los PAL de incendios forestales y de inundaciones; fundamental para la cultura del riesgo es la pedagogía de la población.

Miren, un ejemplo de planificación y de respuesta institucional ejemplar fue la realizada en nuestro territorio, en la reciente DANA de Eivissa.

En cuanto a fruto del trabajo del Govern, campañas, nos piden campañas, no nos pidan campañas, podemos aumentar las campañas, pero se hacen muchas campañas: contamos con guías sencillas para que los municipios tengan conciencia de su ubicación y de sus riesgos; se realizan jornadas técnicas sobre el papel de los profesionales y la información en la gestión de emergencias; se han incrementado las campañas publicitarias ante riesgos meteorológicos extremos; por vez primera se ha hecho una campaña de la DANA, el programa 112 en la escuela; campañas por riesgo por calor extremo; de sensibilización ante incendios forestales. Acepten la enmienda para seguir trabajando en esta línea, pero no le pidan al Govern que haga campañas como si no hiciera.

Para terminar, instan a retirar el anteproyecto de ley agraria, porque falta consenso. Miren, el conseller Simonet les trasladó y les ha trasladado en plenario el sentir de las siete organizaciones agrarias profesionales. Se hará una ley como los payeses quieren, no como quieran ustedes, se hará una ley a la altura del sector...

(Algunes aplaudiments)

... Apelan a la "turistificación" y a la terciarización, y resulta que el Ministerio de Transición Ecológica, los suyos, sí, los suyos, realizan un plan de reforma y de mejora del mundo rural y editan guías para la creación de experiencias agroturísticas para payeses. Miren, como les dijo el conseller Simonet, ustedes no solo están desconectados del sector, también están desconectados de los suyos y con todas estas cosas que nos piden en esta moción están gravemente desconectadas del sentir de los ciudadanos de Baleares.

Gracias, presidente.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Gil. Per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca s'ha presentat l'esmena [RGE núm. 16839/25](#), té la paraula el diputat Ferran Rosa, per un temps de cinc minuts.

EL SR. ROSA I GASPAR:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Sra. Gil, per desgràcia, amb cinc minuts no tindria suficient per dir tot el que voldria dir de la seva exposició o de la seva intervenció, així que intentaré centrar-me en la moció de la Sra. Suárez, que crec que és molt pertinent.

Enguany ha estat dramàtic en matèria de fenòmens meteorològics i naturals, hem patit arreu de l'Estat inundacions i greus incendis, i encara són molt recents les inundacions d'ara fa un any al País Valencià, on es varen patir incomptables danys materials i més de 200 morts, Sra. Gil.

Un any després, Sra. Gil, no fan falta campanyes de sensibilització o pedagogia, que pareix ser que és l'únic que ha vingut a proposar en aquesta tribuna, un any després el que fa falta és adaptació. Un any després no fa falta més informació, fa falta deixar de construir en zones de risc, fa falta deixar de fer-hi equipaments i fa falta deixar de convertir locals comercials en habitatges. Perquè això, Sra. Gil, quan vostè parla que es va aprovar un decret llei per consens, jo li record que consens, consens, consens, no ho era, perquè els seus socis no hi estaven d'acord. Quan vostè diu que es va aprovar un decret llei per consens, jo li dic que el consens li degué durar un parell de mesos, perquè aquell decret llei prohibia la transformació de locals comercials en habitatges en zones de flux preferent, i això els va durar un parell de mesos. A la Sra. Estarellas la qual, en aquest moment va pactar el decret llei, la varen deixar venuda al primer decret llei que el Sr. Costa va voler fer.

En aquest sentit, jo, la veritat, Sra. Gil, jo lament, lament profundament, que ni que sigui pugui aquí a fer un poc d'autocrítica, perquè aquell decret llei es va haver de fer, entre altres coses, perquè vostès havien persistit amb la possibilitat de poder construir en zones inundables. I que, després d'una tragèdia enorme, havien de rectificar, i això vostè ho hagués pogut dir: que de les desgràcies n'han d'aprendre, i vostè d'això no n'ha dit absolutament res.

Ben igual que tampoc no ha dit res que, un any després del drama del País Valencià, el Sr. Mazón segueix ocupant la cadira, ara de forma interina, de president de la Generalitat, i si ho fa, entre altres coses, és gràcies al silenci còmplice de tots vostès. Perquè, un any després, si aquest senyor, que és un impresentable i que molts de vostès ens ho diuen en privat, segueix allà on és, és perquè vostès han callat. I d'això també n'haurien de treure qualque lliçó.

El que hem de fer un any després és, no només no incrementar els riscos, Sra. Gil, i quan parlem de riscos, parlem de riscos de tots els riscos, no només dels d'inundació, perquè hi ha risc d'incendi, hi ha risc d'esllavissada també, no només han de deixar d'incrementar riscos, i això passa per deixar de construir

a totes aquestes zones, sinó que, a més a més, s'han de reduir els riscos.

I en aquest sentit, Sra. Verdú, quan vostè diu que no són els humans els que causen el canvi climàtic, bé, això és la seva opinió, el que sí és vera és que són els humans els que construeixen en zones de risc i, per tant, hem de ser capaços de prevenir aquests riscos. Vostè planteja que ens hem de deixar d'ideologia i, per tant, vostè planteja la seva ideologia, que és la llibertat absoluta que la gent pugui fer i desfer tant com vulgui, pugui construir allà on li doni la gana i que la gent pugui vendre solars i parcel·les a zones de risc, i guanyar doblers a costa de la vida de les persones. I això és la seva ideologia, no és sentit comú, Sra. Verdú.

Per tant, nosaltres plantejam molt clarament: no només s'ha de deixar de construir en zones de risc, sinó que, a més a més, s'ha de planificar la correcció del passat, perquè, històricament, l'urbanisme d'aquestes Illes no ha tengut en compte els riscos d'inundacions, els d'esllavissada o els d'incendis, i quan dic que no els ha tingut en compte, és que no els ha tingut en compte suficientment. I tenim moltes persones que viuen a zones de risc i no hem de lamentar vides humanes per falta d'acció.

I, com plantejam des d'un punt de vista completament sensat, i de forma concordant amb el que ja vàrem plantejar en el debat de política general, és que el Govern, conjuntament amb els consells insulars, planifiquin aquesta tasca d'adaptació del nostre urbanisme als riscos els quals de cada vegada seran més freqüents.

Per tant, jo crec que em sembla prou de sentit comú el plantejament que fem i el plantejament que fa la Sra. Suárez. Jo entenc, Sra. Gil, que per a vostè és més còmode venir aquí, amollar el seu discurs de míting polític, als seus els fa molt contents i permet que l'aplaudeixin, però de solucions no n'ha aportada ni una. Per tant, lament profundament que, un any després dels drames que hem tengut en aquest país i, en particular, al País Valencià, vostès no hagin après absolutament res.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Castells, té la paraula.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President. Deixi'm, Sra. Suárez, com que la moció és tan raonable, deixi'm que vagi directament a aprofundir en un tema que vostè ha tret a la seva intervenció, que m'ha agradat molt, que és la distinció entre el negacionisme de VOX i el negacionisme del PP; VOX és un negacionisme autèntic, un ingenu, ve a dir, bé, això no existeix, no passa res, això són invents de l'esquerra que vol reprimir la gent. Però, després hi ha el negacionisme del PP, que és més subreptici,

que és: accept el relat de l'esquerra, que, escolta, aquí tenim un problema, hem de fer coses, però, a la pràctica hi ha això, bé, tampoc no cal que ens posem tan seriosos en aquest tema. I ho redueixen tot a un tema de gestió, vegem, en fi, el canvi climàtic és molt preocupant, hem d'anar molt alerta, doncs no, ho hem de gestionar bé.

I ara aquí posaré un exemple, i ara que tenim la Sra. Estarellas aquí, diré coses que li agradaran a la Sra. Estarellas, la gestió d'Eivissa, la gestió dels grans aiguats a Eivissa. Segons les informacions que tenim, els serveis d'emergència varen funcionar bé, van fer una bona gestió, jo no havia tengut temps de dir-li, li ho dic aquí, en públic, per tant, enhorabona i tot el suport als equips d'Emergències. Però, no va haver-hi cap desgràcia personal, fantàstic, però les desgràcies materials són inevitables. Oh, si tu construeixes una ciutat sobre una albufera, que és on es troba l'exemple de Vila, doncs, és clar, cada vegada que plogui tornaràs tenir milions en despeses materials.

Què vull dir amb això? Que per molt bona gestió que fem, molt bé, podem salvar vides, perfecte, el primer; però, quan s'ha construït en zones inundables, li pos l'exemple aquest, Dalt Vila, evidentment no s'inundarà mai, ara l'exemple de Vila doncs s'inundarà sempre que plogui, no que es donin unes determinats circumstàncies i, per tant, el millor que podrem fer és evitar desgràcies personals, perfecte, però tindrem unes pèrdues materials milionàries. Per tant, la gestió no soluciona el problema.

Per això dic que és tan encertat el seu plantejament, que és tan raonable, que és, primer, que en àrees de prevenció de risc no es construeixi, que en àrees de prevenció de risc no es legalitzi. I jo aquí m'he de sumar a la crítica que li feia el Sr. Rosa a la Sra. Gil, que, sincerament, Sra. Gil, sembla que li han donat un argumentari que vostè ni tan sols no s'ha preocupat de contrastar amb la realitat, que vostè vengui aquí i digui que tenim una normativa, que el Govern ha fet una normativa per protegir la construcció en zones inundables, quan, efectivament, la vam pactar, entre altres coses, perquè estaven impactats pel que acabava de passar a València, i van haver de canviar de pressa i corrents a través d'un decret llei que van pactar amb nosaltres, el decret llei que havien fet vostès de simplificació administrativa que permetia edificar i legalitzar en zones inundables...

(Alguns aplaudiments)

Que vingui aquí a dir que el Partit Popular ja s'ha aplicat el conte i ha prohibit construir en inundables, no, no; és a dir, varen haver-ho de fer esmenant-se vostès mateixos, perquè hi havia hagut una desgràcia a València en que havien mort 229 persones, i per aprovar-ho, evidentment, van necessitar el nostre concurs perquè si haguessin hagut de recórrer als negacionistes ingenus, doncs encara estarien esperant que s'aprovés aquest decret llei.

Però, amb l'agreujant, com molt bé ha senyalat el Sr. Rosa, que després l'han modificat i han tornat a... -allò que en diuen *la cabra tira al monte*-, és a dir l'hem modificat en aquest tema; bé, home, vegem, si està fora del flux preferent potser no passa res. Per això, el tema que li deia que el relat de cara a la

galeria, com que saben que això ven, fan aquest relat, però després a la pràctica doncs ja això, ja això, i van reduint.

Després també, per cert, Sra. Gil, és que a mi em sap greu haver-li de dir a vostè això, que vostè és professora catedràtica de Dret, però parla de la Llei del domini públic hidràulic, vostè no sap que hi ha una distribució de competències en el nostre Estat, hi ha unes lleis de bases i després hi ha unes lleis de desenvolupament? Nosaltres tenim competència en gestió del domini públic hidràulic, per tant, l'Estat fa una llei de bases, i vostè diu: és que la llei que fem nosaltres és més restrictiva que la llei estatal. Home, és clar, és que aquesta és l'estructura, aquesta és l'estructura, unes lleis de bases que estableixen uns llindars...

(Alguns aplaudiments)

... i després les comunitats autònomes poden millorar-ho, i això és el que demana exactament la Sra. Suárez en aquesta moció, que nosaltres, doncs, com es poden imaginar votarem a favor de gairebé tots els punts. Només ens abstindrem en el tema de l'AEMET, el tema de l'agència balear, perquè no estam en contra que es faci, creim que s'hauria de fer, però, sincerament, creiem que hi ha altres prioritats. Ara, el que he trobat molt divertit és sentir aquí la portaveu de VOX i la portaveu del PP defensant l'AEMET. Ja no se'n recorden, per exemple, avui he trobat unes declaracions de 31 d'octubre del 2024, el Sr. Feijóo, titular d'un diari de màxima difusió a l'Estat: "*El líder del PP responsabilitza a la AEMET de la actuación ante la tragedia*". Bé, que bé, ara ja s'ho han repensat i ara ja pensen que l'AEMET és un gran organisme...

(Alguns aplaudiments)

Per això m'ha sobtat, Sr. Rosa, quan vostè ha parlat del silenci còmplice del PP amb el que ha passat a València, el silenci del seu còmplice, no, "renou còmplice", perquè s'han passat un any defensant el Sr. Mazón i atacant l'AEMET, i ara, en, canvi, a Mazón ni tan sols el coneixen i, escolti, l'AEMET és una cosa meravellosa que l'hem de mantenir.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Suárez, té la paraula.

LA SRA. SUÁREZ I GENOVARD:

Gràcies, Sr. Le Senne. Sí, és cert, la Sra. Gil és vera que no ha fet gens d'autocrítica i tampoc no ha dit ni una vegada la paraula "canvi climàtic", ni una a la intervenció. Jo entenc que ara mesuren molt bé les paraules per no molestar, i el seu negacionisme més de saló que no xoqui amb el negacionisme defensat amb molta més valentia a la seva ideologia de VOX.

Mirin, fa 15 dies, a la interpel·lació, la consellera de Presidència va dir una cosa que a mi em va fer pensar, va dir: no, el risc s'ha de gestionar, perquè el que no pot ser és prohibir-ho tot al cent per cent. Això és així, ho torna reafirmar.

I per què no pot ser..., o sigui, jo és que..., vol dir que sabem que hi ha zones on és més probable que hi hagi esllavissades o altres coses i hem de deixar construir igualment? O sigui, sabem que el risc existeix i no ho hem de prohibir, això és el que vostè diu? Realment, aquesta és la política d'aquest govern? Perquè això és molt i molt i molt preocupant, si això és així, tenim un problema molt greu, molt greu.

Miri, jo crec que els Governs no hi són per deixar fer, camps qui vulgui, bé, qualcú sí que ho defensa, perquè ens diuen que som intervencionistes, bla, bla, bla; bé, jo crec que la funció del Govern és protegir la ciutadania i el bé comú, no ho sé, coses que jo creia que era el que tenia a veure amb política. Jo crec que els límits separen la prudència de la negligència i crec que, parlant d'emergències, parlant de riscos naturals, això és realment important.

Els posaré un exemple, l'Estat aprova una llei que prohibeix fumar a determinats llocs, i ho fa per protegir la salut pública. És clar, quan va sortir la consellera de Salut, fa unes setmanes, i va dir que tornaria permetre fumar a les terrasses, què va passar? Que es va aixecar tothom, les associacions de càncer, home, això és el que varem veure...

(Remor de veus)

... i molta gent va sortir a defensar aquesta prohibició, aquest intervencionisme, que és un intervencionisme que ens protegeix.

I jo crec, no sé per què s'enfaden tant, perquè, és clar, jo ho entenc, que quan qualcú la pota d'aquesta manera després li sap greu que li treguin, però nosaltres parlam...

(Alguns aplaudiments)

..., nosaltres parlam del que passa en aquest parlament, parlam del que passa en aquestes illes i del que passa avui, no del que fa no sé quants anys...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silencio, por favor.

LA SRA. SUÁREZ I GENOVARD:

..., un govern té l'obligació de prohibir fumar en espais on es posa en risc la salut, i també té l'obligació de prohibir construir allà on es posa en risc la vida, és així de senzill...

(Alguns aplaudiments)

..., així de senzill. Jo no hi veig més complicació, per tant, què és això de què no es pot prohibir tot? Jo crec que de vegades, de ver, no són conscients del que diuen.

Aquesta moció el que fa és protegir allà on el risc és evident. No és ara aquí anem a prohibir per no construir. No estam parlant d'això. Estam parlant que hi ha riscos evidents i

que vostès proposen que es construeixi. I això és un vertader desastre.

El canvi climàtic, canvi climàtic, canvi climàtic -ho repetirem- ens posa davant una evidència que no es pot esquivar, i és que els fenòmens extrems són més freqüents, més intensos, més cars, no és que plou com plouia fa no sé quan, és que ..., bé, és igual.

Prevenir és minimitzar els efectes, i això és el que demanam. I demanam que aquest govern desmunti aquesta política del deixar fer, perquè deixen fer quan permeten tornar a construir a zones de prevenció de risc, deixen fer quan converteixen el sòl rústic en sòl turístic, deixen fer quan ignoren advertiments de col·legis professionals, d'enginyers, de científics, deixen desprotegida la gent.

Quan VOX diu que el canvi climàtic no existeix i el Partit Popular li compra el relat amb frases com "no és prohibir tot", és el mateix, estam parlant del mateix. No existeix el canvi climàtic, no ho podem prohibir tot. Són dues cares de la mateixa moneda.

Per tant, jo crec que aquesta moció no és una declaració simbòlica, no és una qüestió ideològica, és una frontera moral, d'un costat dels que creuen que tot s'hi val mentre es pugui construir; d'un altre, els que creim que hi ha coses que simplement no s'han de fer perquè poden ser vides en risc.

Respecte de les esmenes, comentar-los que acceptarem l'esmena de MÉS per Mallorca, la 16839, i acceptarem dues esmenes de VOX que ens pareixen raonables, que són la 16829 i la 16830. Per tant, s'afegeix un punt nou, que és el de MÉS per Mallorca i els dos punts -el 6 i el 7- de la nostra proposta quedarien redactats en la forma de proposta de VOX.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, pues han quedado aclaradas las enmiendas, entiendo. ¿Podemos votar conjuntamente? Sra. Cañadas.

LA SRA. CAÑADAS PINILLA:

Presidente, nosotros queríamos los puntos 6 y 7 aparte.

EL SR. PRESIDENT:

¿Juntos?

LA SRA. CAÑADAS PINILLA:

Sí, pueden ser juntos. Gracias.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sra. Durán.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Nosotros, aparte de los 6 y 7, queríamos también el 1 y el 9.

EL SR. PRESIDENT:

¿Por separado?

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Demanaríem el punt 8 a part.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Bien, pues procedemos primero a la votación de los puntos separados el 1. Votamos el punto 1. Votamos.

46 a favor, 7 en contra.

El 6 y el 7 con las enmiendas de VOX 16829 i 16830.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

No, presidente. El 6 y el 7 deberían ser por separado, si es posible.

EL SR. PRESIDENT:

De acuerdo. Pues votamos el punto 6 con la enmienda 16829. Votamos.

53 a favor.

Y el punto número 7 con la enmienda 16830. Votamos.

52 a favor y 2 abstenciones.

Votamos el número 8. Votamos.

20 a favor, 31 en contra, 3 abstenciones.

Y el número 9. Votamos.

52 a favor y 2 abstenciones.

Finalmente, votamos el resto de puntos, incluyendo el nuevo añadido por la enmienda 16839. Votamos.

23 a favor, 31 en contra.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 16179/25, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a educació pública.

Pasamos al punto cuarto del orden del día, debate y votación de las proposiciones no de ley. En primer lugar la RGE núm. 16179/26, del Grupo MÉS per Mallorca, sobre educación pública. Tiene la palabra la Sra. Ramon.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Gràcies, Sr. Le Senne. Bon dia de nou, diputats i diputades. Presentam des del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca una proposició no de llei que pensam que és fonamental, en favor de l'educació pública, tenint en compte que és un pilar fonamental de la nostra democràcia i un instrument essencial per garantir la igualtat i la cohesió social.

A través d'aquesta xarxa pública asseguram que totes les persones, independentment de la seva situació econòmica, origen o condició, tinguin accés a una educació de qualitat. Però el Govern de Marga Prohens cada vegada afavoreix més l'educació concertada en detriment de l'educació pública, i els números ho avalen -no ens inventam res-, perquè totes aquelles dades que demanam i que ens contesten així mateix ho escenifiquen. I a la vista està l'estratègia més que pensada per part d'aquest govern.

I farem un repàs per totes les etapes educatives per veure que aquesta estratègia comença a l'educació 0-3, amb aquesta gratuïtat posada en marxa aquesta legislatura, i que, per suposat, nosaltres, tant aquesta legislatura com la legislatura anterior, quan es va posar el 2-3, vàrem pensar que era una bona mesura -només faltaria- per arribar a la universalització, però sí que vàrem posar un emperò, i era que no hi havia places públiques abastament per suportar la demanda que hi hauria si fèiem que l'educació fos pública. I és el que ha passat.

El Govern posa la gratuïtat a 0-3 i passa que, evidentment, quan un servei és gratuït, la gent vol gaudir, les famílies en volen gaudir, per la qual cosa hi ha moltíssima demanda, però no hi ha oferta. I què passa?, on!, sorpresa, concertam totes les places que ens fan falta i en aquest cas el 50% ara mateix de les places 0-3 són concertades, és a dir, ja des de la primera etapa educativa consolidam un model privatitzador; és a dir en molts casos un negoci per davant del dret de l'educació.

I, per altra banda, tenim, quan avançam en educació primària i secundària i fins i tot en la formació professional, que l'escola pública poquet a poquet, passeta a passeta, intentant no fer renou per part de la conselleria, però que els nombres, les xifres veuen que aquesta conselleria va abandonant a poc a poc l'escola pública. I donam una primera dada quant als alumnes. El curs 24-25 a la pública baixen 448 els alumnes, però pugen un 1.671 alumnes de la concertada. I el curs 2025-2026 baixen 823 a la pública i pugen 936 a la concertada. Igualment passa que als pressuposts de 2025, que vàrem aprovar el mes de juliol, creix un 50% la inversió a les escoles concertades respecte del que puja la inversió a l'escola pública. Una altra dada amb què queda demostrada la clara aposta que fa aquest govern. O els psicòlegs que també veim

que la pública té el 68% dels alumnes, però només té el 50% de psicòlegs a les aules.

El mantra ... ara supòs que diran que nosaltres estam en contra de l'escola concertada i tot el que se'n derivarà, crec que la setmana passada, a la Comissió d'Educació, la Sra. Gomila va escenificar molt bé el que també des de MÉS per Mallorca pensam: nosaltres no estam en contra de l'escola concertada, ni dels mestres ni de les famílies ni dels infants, estam en contra de la política que fa el Govern de les Illes Balears envers l'educació, perquè aposta per la concertada en lloc de apostar per la pública.

(Alguns aplaudiments)

I clar, per això presentam aquesta proposició no de llei, i és ver que no tindrè temps de desenvolupar els punts, però així queden reproduïts; presentam aquesta proposició no de llei perquè pensam que l'escola pública és l'única que pot generar cohesió i integració social, l'única plural i inclusiva, i l'única que aposta i que potencia la participació democràtica i que no és segregadora.

I en aquest sentit, hi ha dos punts on manifestam la nostra disconformitat, i és la diferència de model que suposa el del Partit Popular i, en aquest cas, el de MÉS per Mallorca, que és que sempre rebutjarem qualsevol tipus d'educació que sigui segregadora. I en aquest cas, les propostes que han fet durant aquesta legislatura de la zonificació única per a Palma i el punt per antic alumne, hem manifestat, seguirem manifestant i denunciant que això l'únic que fa és segregar no només els alumnes per la seva classe, sinó també amb qui han d'anar o per la llengua que han de parlar.

I, si més no, m'he quedat fora temps, però continuaré els cinc darrers minuts i m'agradaria que almanco mirassin amb bons ulls aquesta proposició no de llei, que l'únic que vol fer és defensar l'escola pública.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. El Grupo VOX ha presentado la enmienda [RGE núm. 16831/25](#), Sra. Cañadas, tiene la palabra.

LA SRA. CAÑADAS PINILLA:

Gracias, presidente. Lo que hoy se presenta como defensa de la educación pública es en realidad un asalto directo a la libertad y un manual para la politización total de las aulas. Su supuesta prioridad por lo público es el disfraz perfecto para marginar a la red concertada y, de paso, arrebatar a miles de familias su derecho fundamental a elegir. VOX lo tiene claro, defendemos toda la educación que sirve a nuestros alumnos, ya sea pública o concertada. La auténtica educación no se construye con ideología impuesta, sino con calidad, exigencia y plena libertad para cada estudiante.

Lo que ustedes traen a esta cámara no es un plan educativo, es una triple amenaza: más burocracia, más gasto vacío y, lo más grave, más adoctrinamiento político. Piden un cheque en blanco, elevar el gasto al 5% del PIB, pero ocultan el destino y, sobre todo, la prueba de su eficacia. El dinero no es la varita mágica, llevamos años viendo cómo engordan los presupuestos mientras la calidad se desploma y la exigencia se esfuma.

El problema no es de inversión, es de modelo, y su modelo es un fracaso: insisten en criminalizar los conciertos educativos, el motor de la igualdad real que permite a las familias trabajadoras elegir la mejor opción para sus hijos. Escuchen bien, el concierto no es un privilegio, es la garantía de libertad, los padres son los únicos e indiscutibles responsables de la educación de sus hijos, el Estado debe servirles, no suplantarlos.

Rechazamos de plano cualquier chantaje o recorte ideológico que se vista de equidad o transparencia. Respeten la potestad irrenunciable de las familias.

Por supuesto que defendemos al profesorado, exigimos su autoridad blindada y su total reconocimiento, pero no comprende el espejismo de la izquierda, su receta de reducir ratios de forma generalizada es un gasto estructural inútil que no tiene ninguna correlación demostrada con la mejora académica. Dejen de gastar sin sentido, la verdadera reforma pasa por expulsar la ideología de las aulas y devolver la autoridad al docente y el respeto a los padres.

Cuando hablan de cohesión y matriculación equilibrada, la traducción es una sola: control político total, quieren diseñar el mapa escolar de Palma con una escuadra ideológica, decidiendo por decreto donde debe estudiar cada niño. Su objetivo es sustituir a los padres por el burócrata. Dejen de vender como receta mágica la reducción masiva de datos, es una huida hacia delante. La evidencia es tozuda, lo que dispara el rendimiento es el contenido académico riguroso, el mismo que ustedes se han dedicado a vaciar y manipular.

Eligen el camino fácil del gasto descontrolado porque la calidad educativa les es indiferente, su única obsesión es el adoctrinamiento.

Hay un punto donde coincidimos: fortalecer el papel de las familias, y lo haremos, la familia es la piedra angular de la educación y debe recuperar la voz silenciada por la ideología. Votaremos sí a que los padres retomen el control de los consejos escolares y a que su derecho a elegir sea inviolable. Su aversión a la colaboración público-privada es simplemente su rechazo a la eficiencia. Han demonizado cualquier gestión que no sea la suya.

Para VOX lo que importa es el resultado para el alumno, no la etiqueta ideológica. Dejemos de hablar de privatizar, hablemos de optimizar recursos y de máxima eficacia en cada euro invertido. En conclusión, esta PNL no es una propuesta educativa, es una declaración de guerra contra la libertad de enseñanza, bajo el barniz de términos huecos lo que ustedes proponen es el monopolio del pensamiento único en las aulas. Su modelo es el de la sumisión ideológica y la anulación de los padres. El nuestro, el de VOX, es un modelo de escuela libre

basada en el mèrito, la pluralidad y el respeto sagrado a la familia.

Por todo ello, salvo el punto que dignifica el papel de los padres, votaremos rotundamente en contra, porque solo devolviendo la libertad, la exigencia y el esfuerzo al centro del sistema, la educación servirá al alumno y no a los intereses del poder político.

Muchas gracias.

(Algún aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. El Grupo Popular ha presentado las enmiendas RGE núm. [16833](#), [16834](#), [16835](#), [16836](#) y [16837/25](#), Sra. Curto, tiene la palabra.

LA SRA. CURTO I ALEMANY:

Gràcies, president, bon dia diputades i diputats. Avui matí, una proposició no de llei presentada pel Grup MÉS per Mallorca, sota el títol educació pública, i permeti'm començar i dir que, si bé compartim el valor essencial que representa l'educació per a la igualtat d'oportunitats, discrepam profundament de la seva visió parcial i ideològica del sistema educatiu. L'escola pública i l'escola concertada no són rivals, són dues cares del mateix compromís educatiu, perquè l'educació és un bé comú, un dret fonamental de tots els ciutadans, i la nostra responsabilitat és garantir que totes les famílies tinguin accés a una plaça de qualitat, sigui pública o concertada.

I aquest és precisament el model que defensa el Partit Popular, un sistema educatiu plural, sostingut amb fons públics, que reconeix i respecta la tasca de tots els centres, de tots els docents i de totes les famílies.

Les esmenes que hem presentat responen a una voluntat clara: substituir un discurs excloent per un de construcció i realista, que no parteixi de la desconfiança ni del dogma, sinó del diàleg i de la col·laboració. Per això proposam parlar d'educació sostinguda amb fons públics com a prioritat, en lloc d'una exclusivitat de la xarxa pública.

També defensam que els concerts educatius s'estableixin amb criteris d'equitat, gratuïtat i transparència, però sempre amb l'acord de tots els centres, perquè la cooperació és la millor garantia de cohesió. I apostam per polítiques d'inclusió i matriculació equilibrada, no imposades, sinó fruit del consens i la corresponsabilitat de la comunitat educativa. Rebutjam, doncs, aquesta visió que divideix, que contraposa xarxes i que sembla entendre l'escola concertada com una amenaça. Per què no ho és, l'escola concertada és necessària, és complementària i és part fonamental del nostre sistema educatiu.

Un dels punts que vostès critiquen és la concertació de places de 0 a 3 anys, tots sabem que hi ha un problema real de manca de places en aquesta etapa i sabem també que la solució no pot esperar a tenir prou centres públics construïts. Això és el que vostès han proposat: esperar i bloquejar. El Govern del

Partit Popular, en canvi, ha actuat, ha concertat places per donar resposta immediata mentre s'executen i planifiquen nous centres públics. I això és el que diferencia la política de la gesticulació, donar solucions reals a problemes reals. Perquè garantir una plaça a un infant de dos anys no és d'afavorir la privada, és lluitar contra les desigualtats des de ben petits.

I avui, gràcies a aquest govern, milers de famílies ja tenen una plaça assegurada.

Vostès també critiquen la zona única a Palma, nosaltres la defensam amb orgull perquè és una promesa electoral del Partit Popular i una mesura de llibertat; permet que les famílies puguin triar el centre que millor s'adapti als seus valors i necessitats, sense que un codi postal marqui el futur educatiu d'un nin. La llibertat d'elecció no és un privilegi, és un dret reconegut per llei i el Partit Popular l'exerceix amb valentia.

I sí, aquest govern creu en l'educació pública, però creure no és fer discursos, creure és invertir, planificar i, sobretot, executar.

I en només dos anys, amb un govern del Partit Popular, s'han fet més passes endavant que en tota la legislatura anterior, l'IBISEC ha batut rècords d'execució d'obres educatives, mai no s'havia avançat tant en construcció i millora d'infraestructures, nous centres, ampliacions, cobertes, adequacions i millores energètiques. El que abans eren anuncis, avui són obres en marxa i aules noves per a centenars d'alumnes...

(Alguns aplaudiments)

S'han incorporat més docents que mai, amb la major estabilitat del sistema educatiu en anys i amb una clara aposta per reduir ràtios i millorar les condicions laborals del professorat, aquelles que vostès no varen fer. S'ha reforçat l'atenció a la diversitat, avui tenim més suports educatius, més PTE, més ATE i més recursos per a l'alumnat amb necessitats que mai, i això és educació amb majúscules.

S'han incorporat psicòlegs als centres educatius, perquè el benestar emocional no vol paraules, vol recursos.

La inversió universitària també és històrica, la més elevada que ha tengut mai la Universitat de les Illes Balears, perquè l'educació pública no s'acaba als 18 anys, s'entén fins a la formació superior i la recerca.

I s'han obert noves línies d'ajudes, beques i programes per a la formació professional, l'excel·lència acadèmica i la digitalització responsable, en fer de l'educació una palanca de futur. Això no són eslògans, són fets, fets mesurables, pressupostats i executats. L'educació no és una trinxera, és un espai de convivència, de llibertat i d'oportunitats. Defensam una educació de qualitat, plural i sostinguda amb fons públics, on tots, docents, famílies i alumnes, siguin tractats amb el mateix respecte.

I aquest govern amb fets demostra que sap governar per a tots. Gràcies, Sr. Vera, per una educació amb majúscules. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Por el Grupo Socialista el Sr. Pitaluga tiene la palabra.

EL SR. PITALUGA I IVORRA:

Sí, gràcies, Sr. President, bon dia senyores i senyors diputats. Primer de tot, vull agrair a la Sra. Ramon la presentació d'aquesta proposició no de llei que posa l'accent en tres qüestions essencials: la redistribució de l'alumnat, la inclusió i la prioritat pressupostària que ha de tenir l'educació pública.

El passat dijous, precisament, vaig defensar una proposició no de llei del Grup Socialista que anava en la mateixa direcció, i totes aquestes iniciatives arribin alhora per un motiu, perquè l'acció de govern de Marga Prohens produeix un desequilibri entre la xarxa pública i la concertada, una major segregació escolar i una major concentració d'alumnat vulnerable a la xarxa pública.

Aquesta situació es veu agreujada per tres factors que s'entrellacen i amplifiquen la segregació: les quotes als centres concertats, que haurien de ser sempre voluntàries, la zona única d'escolarització, que afavoreix les famílies que tenen més recursos i poden triar desplaçar-se, i la matrícula viva, és a dir, la incorporació d'alumnes al llarg del curs fora del període ordinari. Aquesta matrícula recau gairebé sempre sobre els centres públics, que són els que deixen més places lliures, molts centres concertats, en canvi, no reserven places perquè aquests alumnes solen ser vulnerables.

És just reconèixer que hi ha excepcions, tenim cooperatives d'ensenyament i alguns centres religiosos que fan una tasca inclusiva exemplar, i ho vull destacar de no aquí, però la situació general és la que és: la pública assumeix més diversitat i alumnat vulnerable que la concertada, i això s'ha produït i anirà a més, per les mesures que pren el Partit Popular.

I sí, el Govern Prohens ha impulsat la concertació massiva de places de 0 a 3 i això ha suposat un creixement net d'alumnat a la concertada. Amb el Decret llei 3/2024 i acords posteriors han creat noves places 0-3 a centres concertats en facilitar tràmits i prioritzar diners públics per ampliar la seva oferta, en lloc de prioritzar la creació de noves escoles públiques. Fins i tot alguns ajuntaments del Partit Popular, com els d'Eivissa i Sant Josep, van renunciar a fons europeus per tal de crear places públiques.

A dia d'avui hi ha un 50% de places a la concertada, han aprofitat la conquesta social de la gratuïtat del 0-3 per consolidar una xarxa privada subvencionada, ja pràcticament més forta que la pública, en lloc de garantir una oferta pública suficient a tots els municipis.

També han reduït les zones d'escolarització a Palma, per al procés 2025-2026 hi ha dues zones, A i B, justament on es concentren els principals col·legis concertats de renom. La mateixa conselleria diu que implantarà la zona única abans

d'acabar la legislatura. Així, amb el pretext de la llibertat d'elecció, han posat en marxa un model que facilita la concentració d'alumnat de rendes més altes als concertats i deixa la pública com a xarxa de recollida de la diversitat i la vulnerabilitat.

Aquest govern també ha autoritzat nous concerts de batxillerat a Menorca, tot i que hi havia places suficients als instituts públics, i concerts de primària a Formentera, on tampoc no hi havia manca d'oferta pública.

El Govern també ha signat un nombre similar de psicòlegs, com comentava la Sra. Ramon, a la concertada com a la pública, tot i que aquesta té més del doble d'alumnes. El resultat és que un alumne d'un centre concertat disposa gairebé del doble de possibilitats d'atenció psicològica que un alumne d'un centre públic. Una vegada més, els recursos públics es distribueixen de manera desigual.

La LOMLOE és clara, al seu preàmbul s'estableix que les administracions han de garantir el dret a l'educació en condicions d'igualtat i no discriminació i han de vetllar per evitar la segregació i assegurar una distribució equilibrada de l'alumnat. Els diners públics, els diners de tots, no poden dedicar-se a finançar la desigualtat ni l'exclusió.

La PNL de MÉS fa una diagnosi encertada, hi ha un desequilibri creixent entre xarxes, una evidència de segregació escolar i una concentració d'alumnat vulnerable, i també comparteix el nostre objectiu: situar la pública com a eix vertebrador del sistema educatiu amb tres línies clares: augmentar el finançament fins al 5% del PIB, millorar les condicions del professorat i fomentar la participació de les famílies i rebutjar qualsevol privatització de serveis educatius.

Per això, el Grup Socialista donarà suport a aquesta iniciativa. Defensar l'educació pública no vol dir imposar-la, sinó garantir que sigui la millor opció per a tothom. I aquest és el compromís dels socialistes, treballar perquè la pública ofereixi la major qualitat, inclusió i equitat, i perquè ningú no senti la necessitat d'anar a una altra xarxa. Nosaltres no jutjarem mai on una família decideix escolaritzar el seu fill o filla, el que sí defensarem és que totes les famílies, visquin on visquin i tinguin la renda que tinguin, puguin triar una escola pública de qualitat.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Pel Grup Mixt, Sra. Gomila, té la paraula.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Gràcies, president, bon dia senyors diputats i senyores diputades. No hi ha cap dubte que l'educació és un dels pilars bàsics per formar ciutadans i ciutadanes lliures, crítics i responsables, i açò demana per tant un sistema educatiu de qualitat i equitatiu que sigui una oportunitat per a totes les persones.

El Govern balear, com a administració competent i la Conselleria d'Educació, en particular, ha de fer una aposta ferma i clara per l'escola pública i de qualitat, perquè és a través de la xarxa pública que es pot assegurar que totes les persones, amb independència de la seva situació econòmica, origen o condició, tenen accés a una educació de qualitat.

Diu la Sra. Curto que la pública i la concertada no són rivals, no són excloents, n'estam totalment d'acord, però, miri, Sra. Curto, a la memòria dels pressuposts de la Conselleria d'Educació i Universitats diu: "El servei públic de l'educació, integrat per la xarxa pública com a base, a més de l'educació concertada, com a complement de l'oferta formativa". I no hi podem estar més que d'acord, l'educació pública és la base i, per tant, ha de ser forta i de qualitat. I açò no vol dir, com seguidament repeteixen vostès, que estiguem en contra de la concertada, MÉS per Menorca respecte tots els centres públics i concertats i la feina que fan en l'educació amb el seu alumnat.

També ens hem de dotar dels pressuposts necessaris els centres concertats? Sí, és clar que sí, hem de tenir en compte, però, que són centres de titularitat pública, privada, perdó, i no pública, i que són la xarxa complementària de l'ensenyament públic, com diuen els pressuposts de la conselleria.

Però, els esforços de l'administració han de ser fer una aposta clara per l'educació pública i per crear noves places a l'escola pública i mantenir totes les que ja hi ha, i no fer-ho a l'inrevés, i apostar per autoritzar més places concertades i fins i tot tancar aules de la pública.

A Menorca és clara la demanda de les famílies per una plaça a les escoles públiques i en català. Un 76% dels alumnes de primària i secundària s'han matriculat a un centre públic i el 91,6% de les famílies varen elegir el català per escolaritzar els seus fills a educació infantil als centres públics i als concertats. I tot i que el conseller Vera i diu que no crearan places concertades on n'hi hagi de públiques, a Menorca fa el contrari, Sr. Conseller. Miri, va negar un nou grup al CEIP Santa Àgueda a quart d'infantil per mantenir els que hi havia a la concertada. Va negar un nou grup a l'Institut Biel Martí a primer d'ESO. I mentre no va tenir cap problema a augmentar aules a batxillerat a un centre concertat, tot i haver-n'hi de suficients de públiques, perquè vostè ens va facilitar unes dades on diu que s'ha obert una aula de batxillerat a un centre concertat de Maó i mentrestant s'han disminuït 1,5 als instituts de Maó per fer batxillerat.

Per tant, és evident que vostè no compleix el que diu, no crearem places concertades mentre hi hagi a la pública. Idò, aquí han fet el contrari, han creat places concertades en detriment de les públiques que les han llevat una aula i mig menys a Maó per fer batxillerat als instituts públics. Llavors, on és la llibertat que els pares d'infantil i els pares del Biel Martí per elegir? La llibertat depenent de quin moment la prediquen i depenent de quin no.

També han fet una aposta per una aula UEECO que s'ha autoritzat a un centre concertat de l'illa i mentrestant els pares, mares i docents de l'Institut Pasqual Calbó demanen més recursos, més professorat, més fisioterapeutes, més transport per dur a terme les activitats, i vostès no els fan cas. Per tant,

obrim una aula UEECO a un centre concertat i mentrestant els pares de la pública que estan a una aula UEECO ja creada segueixen remugant i vostès els fan poc cas, Sr. Conseller.

Si seguim, per altra banda també han implementat el Pla de segregació de centre, 20 milions per a la concertada, per a dinou centres concertats, i cap milió a Menorca, perquè cap institut s'ha adherit a aquest pla de segregació.

Si seguim parlant de Menorca i parlem de l'educació 0-3 vostè sap que el cas de Menorca és un cas diferent del de Mallorca i d'Eivissa. Perquè nosaltres el 2007-2011 ja es va prevenir i amb el suport de totes les administracions es varen crear places d'escoles públiques que varen donar cobertura a tota la demanda d'aquell moment. I per què?, perquè hi varen creure els ajuntaments, hi va creure el consell insular i hi va creure la comunitat educativa i també les famílies que varen apostar per una educació 0-3 que fos pública. En aquest cas, pràcticament totes gestionades pels ajuntaments. Pens que açò és el que haurien d'haver fet vostès, apostar per l'educació 0-3 per a la pública i no concertar el 50% a les escoles concertades.

De fet, vostè sap que el Consell Escolar de Menorca, quan va venir a Menorca, li va dir que la passa que havia de fer, perquè a Menorca ja tenim les escoles públiques, escoles, per tant, ara la passa que vostè ha de fer és assumir aquestes escoles públiques i fer que progressivament la titularitat i el personal sigui del govern autonòmic, com passa amb les altres etapes.

Per tant, Sr. Conseller, si vostè creu de veritat en l'escola pública, si vostè creu que realment hem de seguir fent passes en l'educació 0-3 públiques, li deman que posi en pràctica a Menorca, comenci a assumir totes les escoles públiques, les gestioni des del Govern de les Illes Balears, i així veurem l'aposta real d'aquesta conselleria per l'educació 0-3 pública a Menorca.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Ramon, té la paraula.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Gràcies, Sr. Le Senne. Bé, primer de tot, agrair a MÉS per Menorca i al Partit Socialista el suport a aquesta proposició no de llei. Només fer un incís a la Sra. Cañadas quan deia que el 5% *es un cheque en blanco*. Bé, és el que diu la LEIB bàsicament. Tenint en compte que la UNESCO fins i tot posa que el que hauria de ser òptim seria el 7%, almanco ens anirà bé que complim la normativa i la llei i així començarem a caminar cap a aquest 7%.

Quan deia que *el concierto es la garantía de la libertad*, li he de dir que el concert neix en el seu moment perquè hi hagués escoles concertades on no arribàs la pública, no és una cosa que sortissin perquè la gent pogués triar, no, perquè les escoles concertades varen sortir en aquell moment que es va

començar a oferir l'educació gratuïta on no podia arribar l'escola pública.

Però vaja, vosaltres us ficau amb la nostra proposició no de llei, amb les nostres ideologies i el problema és que de les PNL que vostès han presentat en matèria d'educació no n'hi ha cap que sigui per millorar l'educació. Les úniques que presentau, ho dic perquè al final els és igual, l'únic que presentau són PNL a la Comissió d'Educació per atacar i criminalitzar l'educació.

Quant a les esmenes del Partit Popular n'acceptarem una, perquè pensam que les altres, si no vaig equivocada les altres quatre divergeixen de l'esperit de la proposició no de llei, perquè només parla d'educació pública, però sí aquesta sí que l'acceptarem -i ara li explicaré-, però li volia fer un incís, Sra. Curto, quan vostè diu que l'educació pública i l'educació concertada no són rivals. No, clar, no, perquè una és subsidiària de l'altra. El problema és que ara són vostès que les fan rivals. Per què?, perquè l'educació pública té la sensació, al final, que competeix amb l'educació concertada amb els recursos que li arriben de cada vegada, i he donat unes petites xifres que sí es veu demostrat. Tot i així, l'esmena, Sr. Le Senne, és la 16836, que acceptam, i fa referència a la matriculació equilibrada.

L'altre dia vàrem poder també debatre a la Comissió d'Educació en aquest sentit, i ja li deia abans, nosaltres hi ha qüestions indefugibles que hem de seguir reivindicant i sobretot denunciant, com són la zonificació escolar, el punt per antic alumne, perquè creim que són mesures que segreguen els alumnes. També continuarem denunciant que es continuï segregant per l'idioma que parlen els infants o les famílies. Però en aquest cas, aquesta esmena parla de la matriculació equilibrada, i vostè feia referència que tots els centres hi estiguin d'acord. En aquest punt podem ser-hi, i per això el prec també al conseller que és aquí, d'intentar, almanco als municipis que sí estiguin interessats a fer aquesta matriculació equilibrada, que tots els centres educatius, tota la comunitat educativa està d'acord que tots els recursos que tenim els utilitzem per tenir una matriculació equilibrada i un repartiment adequat dels infants, com ha passat, per exemple, es va fer el 2015 a Manacor i a altres municipis com Sa Pobla i Inca que sí volen ser en aquest espai en aquest moment, que tota la comunitat educativa està d'acord amb una manera de fer que és la matriculació equilibrada perquè hi hagi un repartiment just i s'eviti, precisament, la segregació escolar.

Evidentment, no evitarem tota la segregació perquè, com defensam, si hi ha una zonificació única a Palma i si es segueix apostant pel punt d'antic alumne, seguirà havent-hi segregació, però amb els recursos que tenim minimitzem aquesta segregació. Per això, votarem a favor o acceptarem aquesta esmena i hi votarem a favor.

Només per acabar, creim que la xarxa pública educa tot l'alumnat, sense distinció. Una escola gestionada públicament evita, com he dit, la segregació, ja sigui per sexe, per religió, per llengua o per origen. I no hi ha cap raó objectiva que justifiqui mantenir xarxes privades quan la pública podria fer aquesta feina. Per això, des de MÉS per Mallorca seguirem defensant una educació pública, cohesionadora, de qualitat i en català. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sra. Ramon, si he entendido bien, entonces solo se acepta la enmienda 16835 al punto 3. ¿36?, ¿35 no?

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

¿Només la 36 al punt 5?

LA SRA. RAMON I SALAS:

La 16836.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Todo el resto se rechaza, ¿de acuerdo? Es al punto 5. ¿Podemos votar conjuntamente?... ¿Sra. Cañadas?

LA SRA. CAÑADAS PINILLA:

Presidente, nosotros por separado el punto 8, gracias... Perdón, punto 8 y el 4, por separado ambos.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Sr. Presidente, nosotros pedimos tres votaciones separadas... una del punto 1, otra votación de los 2, 3, 6 y 9...

EL SR. PRESIDENT:

2, 3, 6 y 9.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

...y otra, el 4, el 5 con la enmienda incorporada, el 7...

EL SR. PRESIDENT:

No, pero... Bueno, pero ya sabe que el Grupo VOX ha pedido el 4 y el 8 con lo cual..., bueno...

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Ah, vale... Pues sería el 5 y el 7.

EL SR. PRESIDENT:

5 y 7. ¿De acuerdo?...

Bien, pues... el 1. Votamos el punto 1. Votamos.

23 a favor, 7 en contra, 24 abstenciones.

Votamos el 2, el 3, el 6 y el 9, ¿de acuerdo? 2, 3, 6 y 9. Votamos.

23 a favor, 31 en contra.

El 4 y el 8. Votamos.

LA SRA. CAÑADAS PINILLA:

Perdón, presidente, por separado...

EL SR. PRESIDENT:

A ver, un momento,... por separado..

LA SRA. CAÑADAS PINILLA:

4 y 8 por separado, gracias.

EL SR. PRESIDENT:

De acuerdo. Pues el 4. Votamos... Un momento... votamos.

49 a favor, 5 abstenciones.

El 5 con el 7. Votamos 5 y 7.

49 a favor, 5 en contra.

Ahora votamos el 8, y ya estaría... 8.

54 a favor.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 14463/25, del Grup Parlamentari Socialista, a favor del Pacte d'Estat front a l'emergència climàtica.

A continuació debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 14463/25, del Grup Parlamentari Socialista, a favor del Pacte d'Estat front a l'emergència climàtica. Per part del Grup Parlamentari Socialista, la diputada Pilar Carbonero, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

Gràcies, vicepresident. Bon dia, diputats i diputades. Començaré la presentació d'aquesta proposició enllaçant un molt poc amb la proposta de moció que ha fet la companya Suárez en referència a fer front als fenòmens meteorològics.

Vull recordar la DANA que vam tenir l'any passat a Es Mercadal, on van caure molts de litres, 190 litres per metre quadrat en una hora, açò feia molts d'anys que no es veia; i també vull recordar els episodis d'Eivissa que, després d'un estiu molt, però molt sec que va deixar les reserves d'aigua per davall del 27%, es va passar d'una sequera molt agreujada a unes inundacions tremendes, en un sol dia van caure 90 litres que provocaren inundacions i talls de carreteres i la intervenció dels equips d'emergència i de la UME.

Açò és una realitat, senyors diputats i senyores diputades. Açò ja no són episodis aïllats, sinó que és la crisi climàtica, que és el concepte de futur, ens passa ara i ens seguirà passant en un futur, ja és aquí i ens colpeja cada vegada amb més força. Cadascuna d'aquestes pluges torrencials, cadascun dels episodis

de sequera i cada període extrem de calor que afecta les persones ens recorda que ja no hi ha lloc per al negacionisme.

Per tant, avui debatem aquesta proposta que reconeix aquesta evidència climàtica: que la situació d'emergència és la major amenaça a què fa front avui en dia la societat, hi fa front el planeta, les illes, que estam aïllades, però no estam aïllades davant aquestes calamitats que tenim cada vegada amb més freqüència i a les quals només podem fer una resposta coordinada, valenta i sostinguda en el temps. Només així hi podrem fer front.

Per açò, amb aquesta proposta que defensam volem que el Govern, ... que tots els diputats facin referència a l'emergència climàtica, és a dir, que hi hagi una unanimitat al primer punt, on es fa una evidència que tenim aquesta situació climàtica i es fa front al negacionisme.

Després, també volem donar suport al lideratge del Govern d'Espanya enfront els debats internacionals i especialment ara que estam en plena Conferència de les Parts 30, de la COP 30 que es fa a Brasil. Per tant, volem que es faci més forta la veu d'Espanya i que demani una acció més clara.

També instam el Govern de les Illes Balears a comprometre's amb el Pacte d'Estat davant l'emergència climàtica. Aquest pacte és més que un document, és una estratègia que pretén ser compartida per garantir que les decisions polítiques es basin en la ciència i la cooperació per tenir una justícia climàtica.

Per tant, no ens podem permetre fer passes enrere i, desgraciadament, aquí, el Govern de les Illes Balears n'ha fet, de passes enrere. Ens allunyam de la realitat que ens posen al davant científics dia darrere dia. Les Illes han estat pioneres fins fa poc en polítiques climàtiques i de sostenibilitat. Podem ser realment un laboratori que s'adapti als canvis climàtics perquè som vulnerables, però també ho podem agafar com un repte, i tenim capacitat d'acció perquè tenim ciència, tenim talent, tenien recerca, tenim consciència social.

Per tant, creim que és necessari que el Govern s'alineï amb aquestes accions que planteja el pacte d'Estat, que és un decàleg de deu accions molt concretes, van alineades amb el Pacte Verd i ens recorden compromisos concrets com gestionar millor els boscos per prevenir els incendis, garantir la resiliència hídrica davant sequeres i inundacions, protegir la població de les onades de calor, reforçar els serveis d'emergències, donar suport al món rural i assegurar també la coordinació de totes les administracions. És un full de ruta clar, és obert; no és un full de ruta tancat, sinó que és obert a totes les entitats i associacions que hi van participar.

I, per acabar, feim una apel·lació directa al Partit Popular perquè creim que la neutralitat davant aquestes accions no és possible, sinó que s'ha d'agafar realment el lideratge i hem de ser conscients que la comunitat internacional va cap aquí, i un dels reptes importants de la COP 30 que s'està celebrant aquests dies és precisament lluitar contra el negacionisme.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, diputada. En primer lloc, intervindrà el Grup MÉS per Mallorca, que ha presentat set esmenes, les 16840, 16841, 16842, 16843, 16844, 16845 i 16846/25. Té la paraula el diputat Ferran Rosa, per un temps de cinc minuts.

EL SR. ROSA I GASPAR:

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sra. Carbonero, per la seva proposició no de llei. L'emergència climàtica és un fet incontestable, maldament, per ventura, avui alguns ho negaran i ho és... i és prou públic i notori com de cada vegada se succeeixen i s'incrementen les onades de calor i les de fred, s'incrementen els fenòmens meteorològics i costaners extrems, la sequera és de cada vegada més persistent a les nostres illes, ben igual que els incendis són de cada vegada més greus.

Els qui fa anys que fem feina en la lluita contra el canvi climàtic reclamam, fa molt que reclamam, un gran pacte, un gran consens en aquesta lluita i que se centri tant en la mitigació com en l'adaptació al canvi climàtic. I, en aquest sentit, quan fem la Llei de canvi climàtic, des de MÉS per Mallorca, teníem molt clar que feia falta tenir un marc legal relativament estable a llarg termini, perquè és el primer repte que tenim com a humanitat i, per tant, si no érem capaços d'abastar un gran consens al voltant d'això, difícilment podríem fer-hi front.

Però, per plantejar un gran consens, Sra. Carbonero, jo li he de dir, i li dic des de tota l'honestedat, i li ho dic perquè em sap greu, hem de fugir d'una certa instrumentalització d'aquesta qüestió, perquè, en llegir la proposta del Pacte d'Estat i llegir el moment polític on va sorgir el Pacte d'Estat contra el canvi climàtic, un no pot tenir més que la impressió que hi ha una vocació d'instrumentalitzar políticament la lluita contra el canvi climàtic, hi ha una vocació per part del Govern central de confrontar políticament respecte del canvi climàtic. I crec que és important, com vostè ho ha assenyalat, lluitar i desmuntar els negacionistes, però el que fa el Govern d'Espanya no és lluitar contra els negacionistes, no és desmuntar les boles dels negacionistes, el que fa el Govern d'Espanya és confrontar, cercar la confrontació política al voltant d'aquesta qüestió, manco centrat en les mesures concretes on sí que podríem tenir consensos i més cercar el rèdit polític.

I això, per ventura, a vostès els interessa políticament i de retruc beneficia també als que vostès volen desmuntar, però no ens apropa a tenir un gran consens, Sra. Carbonero, perquè tot el temps que parlem -i li ho dic en aquesta qüestió com en tantes altres, perquè vostès parlen molt de l'Agenda 2030, però, segurament, si parlàssim dels objectius concrets de l'Agenda 2030, com l'erradicació de la pobresa o l'assessorament de l'alfabetització de forma universal, ens posaríem d'acord-, però per a aquesta gent són símbols, són batalles. I quan confrontam al voltant dels símbols en lloc del voltant de les mesures, ens allunyem de tots els consensos.

I per això, precisament, hem plantejat una esmena on lamentam la instrumentalització política que fa el Govern d'Espanya d'un Pacte d'Estat del qual, a més a més, la proven més manifesta que és un instrument polític és la seva inconcreció a tantíssimes àrees, perquè la segona de les esmenes que li hem fet és que té relació amb una de les principals fonts d'emissions que tenim a les Illes Balears, com és l'aviació: no té cap sentit ni un que el Govern d'Espanya, que planteja l'ampliació dels aeroports, plantegi un pacte d'Estat contra el canvi climàtic. Per això li hem fet una esmena, perquè s'ha d'incorporar també l'aviació i el vector de com augmenta el nombre de vols i com augmenten les emissions de gasos d'efecte hivernacle, també per mor de l'aviació.

Ben igual que també li hem plantejat la necessitat d'aprofundir aquest Pacte d'Estat respecte de la protecció social. Divendres passat assistíem -de fet la Sra. Pocoví també hi era- a una presentació de la Fundació Marilles, on coneixíem la importància de la preservació dels oceans en la mitigació del canvi climàtic i en la millora mediambiental global i, per tant, és necessari que el Govern d'Espanya es posi les piles en la protecció de les aigües de les quals és competent el Govern d'Espanya; ens hem compromès amb el 30% de la protecció dels oceans i amb el 10% de protecció estricta, i el Govern d'Espanya no fa passes suficients i, per tant, els instam a accelerar aquesta feina.

Ben igual que consideram que és oportú i és necessari que el Pacte d'Estat reculli mesures fiscals i reculli també o asseguri que hi ha finançament per a les Illes Balears en el que té a veure amb l'adaptació dels nostres recursos hídrics.

Tampoc no deixam d'instar el Govern de les Illes Balears, perquè és competent en nombroses qüestions que deixa de banda de manera flagrant, com és la preservació dels boscos o, almanco, incrementar la gestió forestal. Des del començament de la legislatura -Sr. Simonet no posi aquesta cara- li reiteram la necessitat d'evitar que els nostres boscos siguin un polvorí, i vostè ho sap perfectament, d'incrementar el sector de la biomassa, perquè sense una gestió forestal no en serem capaços, de fet, a vostè li vàrem aconseguir fons de l'ITS en aquesta qüestió, i no sé si n'ha fet gaire cosa.

Ben igual que hem plantejat la necessitat de preservar la costa com un dels béns més preuats que tenim com a territori insular. En aquest sentit, des de principis de legislatura hem instat el Sr. Lafuente a impulsar un gran pacte de país que ens asseguri que, davant d'un context en el qual pujarà el nivell de la mar, preservem la costa, però el Sr. Lafuente, una vegada més, no hi és.

Moltíssimes gràcies.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Passam al torn de fixació de posicions. En primer lloc, pel Grup Parlamentari VOX, el Sr. Sergio Rodríguez, *tiene la palabra por cinco minutos*.

EL SR. RODRÍGUEZ FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Venga, vamos a hablar cinco minutos sobre el final de los tiempos, el apocalipsis, vamos todos a morir, etc. Yo ya no sé, de verdad, lo digo sobre todo por la Sra. Suárez, por si tiene usted algún defecto, no sé, de comprensión, nunca hemos negado el cambio climático, yo no sé cuántas veces he de subir a la tribuna a decir lo mismo. O sea, yo les intento tratar como adultos, con comprensión lectora, que algunos de ustedes seguro que tienen la EGB, entonces yo no sé cómo les tengo que decir, una vez más, que no negamos el cambio climático. Negamos parte de lo que ustedes dicen, que es la influencia del ser humano en el cambio climático,...

(Remor de veus)

... el clima cambia por definición.

A ver, nosotros tenemos datos fiables, aproximadamente desde mediados del siglo XIX, sobre el clima, la temperatura, etc., yo, es que tener que venir aquí a ejercer la docencia sin cobrar, la verdad es que me molesta, pero, bueno, el planeta tiene 4.500 millones de años y ustedes pretenden hacernos creer que hay un consenso científico fabuloso y maravilloso, porque tenemos datos de hace 175 años, y resulta que un año llueve más y un año llueve menos. Y es que estoy, de verdad, de oír este consenso científico -y no me extraña que haya consenso científico-, si solo la Unión Europea dedica 28.000 millones de euros a la chorrada climática, ¿ustedes saben la cantidad de chupópteros que hay viviendo del cambio climático? Y por eso mantenemos toda esta historia de que se va a acabar el mundo.

Pero los que ya tenemos años, por desgracia, nos acordamos de cuando, en los años 70, el Club de Roma decía que el mundo no podría soportar no sé cuántos miles de millones de habitantes, lo hemos superado en dos o tres mil millones y aquí no pasa nada; de cuando en los años 70 se nos decía “vamos a una era glacial, hay un enfriamiento climático”, ahora resulta que es un calentamiento. ¡Es que no saben ya ustedes qué inventar!

Y hay una serie de chupópteros, de profesores en las universidades a los que les damos los machacantes para seguir estudiando todos estos temas, que viven como Dios a costa de esta película. Y este es el resumen de la chorrada climática.

Porque, a ver, y si yo estuviera equivocado no me dolería rectificar, yo a veces me equivoco, soy humano, el único perfecto es Dios, yo me he equivocado, yo he subido a esta tribuna a criticar, por ejemplo, la Flotilla de Gaza, y ahora tengo que reconocer que fue efectiva, fue llegar la Flotilla y que se rindiera Hamás, con lo cual es evidente que la Flotilla era, vamos, muy necesaria.

Ahora nos vamos a reunir en Brasil para salvar el planeta, la selva amazónica, y no sé qué más, 60 jefes de Estado y de Gobierno de todo el mundo, que van todos en sus aviones privados, y ahora resulta que la culpa es del pobre autónomo que va en su furgoneta diesel a trabajar todos los días; que solo los 60 millones para esos 60 jefes de Estado y de Gobierno que van a hacer el parapí a Brasil van a tener más huella de carbono

que todos los..., vamos, que prácticamente todos los pobres autónomos que tienen un coche diesel que van a trabajar en este país, que son los grandes culpables del cambio climático.

Porque, claro, el verdadero -si es verdad esta historia del CO₂ que ustedes cuentan- el verdadero culpable del cambio climático, es el CO₂, según ustedes, bueno, pues resulta que una tercera parte, prácticamente, de todo el CO₂ que se produce en el planeta, lo produce China, pero con China no nos metemos, porque como es comunista y nos cae bien, ¿verdad?, no vaya a ser que se nos salten las neuronas. De verdad, es que lo suyo yo ya no sé cómo calificarlo.

Ustedes pueden subir aquí a la tribuna, llamarnos negacionistas, terraplanistas, decir que el mundo se va a acabar..., porque, además, ustedes han pasado de la preocupación por la ecología y el medio ambiente a la preocupación por el cambio climático; claro, que haya molinitos por toda España matando aves que están especialmente protegidas ya no les preocupa, podemos pasarnos el día cargándonos buitres con el molinito, ya no les preocupa que estropeen el paisaje esos molinos, que son horribles. No, ahora ya no les preocupa, ahora ya la ecología es una cosa superada, ahora vamos a una nueva batalla, porque, como se les acabó lo de la lucha de clases, el proletariado y no se qué, luego pasaron al feminismo, el feminismo ya no vende tanto, pues ahora vamos a lo de Gaza, y como lo de Gaza ya no funciona, vamos a mantenernos en lo del cambio climático.

En definitiva, yo supongo que el Partido Popular les comprara alguna de sus tonterías, es que nosotros, de sus tonterías, ya no compramos ninguna.

Gracias, Sr. presidente.

(Algun aplaudiment)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Por el Grupo Mixto, Sr. García, tiene la palabra.

EL SR. GARCÍA I GARCÍA:

President, bon dia. Bueno, Unidas Podemos coincidimos, Esquerra Unida coincidimos con el diagnóstico que se hace en la proposición no de ley sobre el Pacto de Estado frente a la emergencia climática, es innegable que el verano pasado ha dado señales de ser uno de los más calurosos de los últimos años, y este verano tan caluroso lo que ha acompañado ha sido un otoño con temperaturas altas y en el que estamos sufriendo tormentas que traen lluvias torrenciales, que son causantes de daños a las infraestructuras y riesgos a las personas, como consecuencia de las inundaciones que se generan cada vez que hay una tormenta.

Pues bien, a pesar de esto, a pesar de que esto se puede ver y se puede tocar, y aún hay fuerzas políticas, como VOX o el Partido Popular que niegan el cambio climático y, por ello, sus efectos. No el cambio, sino el cambio que proviene de la

actividad humana e industrializada y, por lo tanto, podemos seguir dándole a la máquina del humo, que esto sin duda va a pasar, sin que nadie pueda hacer nada.

Está claro que hay que trabajar para que el cambio climático se ralentice o, al menos, para que sus efectos se produzcan con más tiempo entre uno y otro. Mitigarlo, se podría entender que es lo que queda hacer, porque pararlo ya es muy difícil. Pero tendremos, sin duda, situaciones de las mismas características que las que están ocurriendo actualmente.

Apoyamos la idea de que, ante una situación vivida este verano, se apoye un pacto que trate de prevenir lo ocurrido y reforzar los mecanismos de adaptación, mitigación, respuesta y recuperación de todas las administraciones públicas ante eventos climáticos extremos, como señala el propio pacto. Y de paso evitemos que las emergencias se gestionen por el Partido Popular, con el resultado que se ha demostrado en Castilla y León, por los incendios, o la de la DANA de Valencia, por parte del aplaudido y dimitido Mazón.

Pero también pienso que aún es pronto para saber si todo lo que recoge el pacto se va a llevar a la práctica y de qué manera, porque recoge medidas que para actuar en contra, o sea, recoge medidas que aún no se han llevado a la práctica y que no sabemos si son las definitivas. Y, además, parece ser que no convencen tampoco a todas las personas expertas que están analizando los efectos del cambio climático y las medidas que recoge este pacto.

Pide la iniciativa que se apoye al pacto, con la necesaria lealtad institucional que se ha de mantener entre administraciones en esta y en otras materias. Está claro que este govern no es muy dado a mantenerla, dado que sistemáticamente ha venido boicoteando mesas o pactos, la semana pasada abandonaban el Consejo Interterritorial de Salud en plena crisis de los cribados en Andalucía, abandonaron la reunión en la que se iba a abordar este tema, precisamente. En esa reunión se les iba a pedir que entregaran al Ministerio de Sanidad la información relativa a los cribados de cáncer y abandonaron, se fueron, dejaron de trabajar.

Además, el plante impidió votar dos acuerdos importantes: uno, el del reparto y la distribución territorial de créditos para financiar y consolidar la Red Europea de Centros Integrales que abordan el cáncer, y otro, para el reforzamiento del sistema de vigilancia epidemiológica de esta enfermedad, 1 millón de euros con cargo al presupuesto de gasto del ministerio.

En julio, abandonaron la Conferencia Sectorial de Infancia, en la que iban a aprobar la distribución de 22 millones de euros a Canarias, Baleares, Ceuta y Melilla. La reunión se suspendió y esto se aprobó meses después.

Siguiendo la senda de la ultraderecha, las comunidades del Partido Popular toman el mismo camino: el de la falta de lealtad con el ministerio del Gobierno central, porque simplemente están utilizando todos los temas para posicionarse políticamente.

Tampoco son partidarios de la condonación de la deuda de Baleares con el Estado, o con la aplicación de la Ley de vivienda para bajar los precios de las viviendas en la segunda comunidad autónoma con el precio más alto de vivienda. Negarse a declarar zonas tensionadas en las Illes Balears está llevando a la desesperación y a la pobreza a muchas personas trabajadoras de esta comunidad.

Lo peor es que, de sus decisiones, hay personas que salen mal paradas, de sus decisiones de partido, las decisiones del Partido Popular para ir en contra del Gobierno. Son insolidarios con el resto de comunidades autónomas, como Canarias, Ceuta y Melilla. Baleares es una de las comunidades autónomas más ricas del país, pero no importa, no puede hacer nada por los menores, desecha el aporte económicamente por parte del Gobierno central.

Apoyaremos la proposición en todos sus puntos, porque nos parece que, además de poner medidas preventivas frente a los fenómenos ocurridos este verano, y por lo que vendrá, hay que dejar en evidencia todos los desplantes de este govern hacia las medidas que pueden favorecer a la sociedad balear.

Moltes gràcies.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Por el Grupo Popular, Sr. Varela de Limia, tiene la palabra.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. VARELA DE LIMIA I CHORDÀ:

Muchas gracias, presidente, buenos días, diputados y diputadas. El Partido Popular ya ha manifestado, en multitud de ocasiones su desacuerdo con el marco planteado por el Gobierno, por considerar este pacto, por un lado, insuficiente, por otro lado, unilateral y, por otro lado, desalineado con la realidad competencial y territorial de España.

Y nosotros reafirmamos nuestro compromiso con los objetivos climáticos de la Unión Europea, sin embargo, recordamos que España y la Unión Europea no lo resolverán en solitario y es necesaria una política global, coordinada en términos de competencia y de competitividad.

Por lo tanto, no podemos compartir el planteamiento propagandístico del pacto propuesto por el Gobierno, y nosotros lo que planteamos es sustituirlo por una respuesta seria centrada en la adaptación, en la prevención, la dotación de medios, la reforma legal y el impulso de las economías rurales, con seguridad jurídica, por un lado, y con neutralidad tecnológica, por otro.

Y nosotros nos reafirmamos en los siguientes principios y peticiones, que ya hemos hecho llegar: el Gobierno no puede utilizar el pacto como un cortafuegos para diluir su responsabilidad legislativa de coordinación y de medios, y lo

que reclamamos es una cogobernanza real y efectiva, a través de la Conferencia sectorial.

Por otro lado, una adaptación y prevención primero, la adaptación no puede seguir relegada a eslóganes, lo que exigimos es rediseñar el Plan nacional de adaptación con metas cuantificables, hitos temporales y transparencia presupuestaria.

Por otro lado, e importante, medios nacionales, el Estado debe invertir y debe coordinar, y el abandono de la dotación estatal es inaceptable. Exigimos un programa plurianual de inversión en medios nacionales contra incendios, cartografía y un mapa vivo de todos los medios públicos y privados disponibles en España y un centro nacional de coordinación 24/7 con protocolos unificados.

Por otro lado, los incendios no se combaten con inacción, es urgente, consideramos, una reforma de la Ley de montes, y la persecución del Gobierno hacia el mundo rural y su forma de vida tiene consecuencias medibles en pérdida de biodiversidad, de aprovechamientos y de habitantes en el territorio.

Ante la parálisis del Gobierno, también pedimos modernizar el Sistema Nacional de Protección Civil, el Gobierno debe garantizar fondos finalistas y estables, priorizando incendios, olas de calor, agua y restauración territorial con capacidad suficiente para poder abordar en el menor tiempo posible la fase de recuperación post-grandes emergencias.

Y el mundo rural, el sector primario, la mejor prevención nace en el territorio. Reafirmamos el papel del sector primario -agricultura, ganadería, montes y gestión forestal- en la gestión del territorio y la reducción de riesgo, y rechazamos la estigmatización del campo y reclamamos políticas viables que devuelvan rentabilidad a las explotaciones.

Y, por último, financiación y un reparto justo. La lucha contra los riesgos climáticos exige fondos y reglas claras, fondos finalistas y estables con reparto objetivo y la activación del Fondo social por el clima, gestionado de manera coordinada con las comunidades autónomas. Estarán de acuerdo conmigo que, sin financiación, el pacto de gobierno es solo propaganda.

Por lo tanto, nosotros consideramos que este pacto de Estado es una gran estafa, otra gran estafa, del Gobierno central. Aquí, competencias a las comunidades, competencias a los ayuntamientos y no asumir el Gobierno central ninguna responsabilidad.

Nosotros, a pesar de lo que ha dicho el Sr. Rodríguez, que le compramos alguna tontería, yo entiendo que alguna tontería alguna vez sí, pero en este sentido votaremos el punto y 4 a favor, ya que, por un lado, reconocemos que hay una emergencia climática ahora mismo, y que, por otro lado, ya estamos reforzando y ampliando las acciones de acción climática.

En cuanto a las enmiendas de MÉS, votaremos a favor algunas y otras las votaremos en contra, entendemos que son para complementar y para mejorar, cosa no difícil, la PNL presentada por el Partido Socialista, pero ya he dicho que

nosotros no creemos en el Pacto de Estado, el cual consideramos una estafa en los términos que está planteado. Por eso algunas enmiendas que ha presentado las votaremos a favor y otras en contra.

Y yo sé que en mi partido, nosotros, mi partido no es quién para decir cómo tienen que presentar las PNL y un servidor muchísimo menos, pero ustedes exigen mucho donde no gobiernan, mucho punto de acuerdo dando jabón al Gobierno central, diciendo lo bien que lo hacen todo, pero no estaría mal que en alguna PNL que presentan, de algún tema, de cualquier tema, pongan un punto de acuerdo exigiendo al Gobierno central, yo creo que los ciudadanos de Baleares estarían contentos y se lo agradecerían.

Y, por último, en la exposición de motivos -y esto ya es, pues, una cosa que yo creo que hay que tildar de ironía- lo que no pueden pedirnos ustedes a nosotros es lealtad institucional, ustedes a nosotros de lealtad institucional nada.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sra. Carbonero, tiene la palabra.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

Moltes gràcies. Gràcies als diferents grups que han exposat que farien un vot favorable, a part de la proposta o a la seva totalitat, gràcies, Sr. Rosa, a MÉS per Mallorca per presentar esmenes que milloren el text.

I començaré la contrarèplica un poc amb el darrer, el Sr. Varela, que, bé, jo, el Partit Popular, la veritat és que no sé quines lliçons ens vol venir a donar, perquè és a tots els diaris que el Partit Popular espanyol va quedar l'únic que va votar amb l'ultradreta europea, en Comissió Europea, per reduir..., és a dir, per augmentar els objectius de les emissions del 2040...

(Alguns aplaudiments)

..., l'únic, són la comidilla de tota Europa, Sr. Varela, (...) ens ha de dir, moltes gràcies per votar alguns punts a favor, però, realment entren en contradicció constantment, a més a més de ser... jo no sé com ens diu (...), la nostra proposta seria..., quina seria la seva proposta, és evident quina és la proposta del Partit Popular: abraçar-se a VOX per anar amb ells o anar de vegades més enllà que ells, perquè moltes vegades els superen.

I la veritat és que parlar de responsabilitats i de lleialtat institucional, jo crec que avui ha quedat clar amb la moció de la Sra. Suárez, quan els interessa diuen que l'AEMET no serveix per a res i quan els interessa diuen que sí, que tot va molt bé. Vull dir, açò són vostès, allà on els interessa voten a favor i allà on no els interessa voten en contra, encara que sigui exactament la mateixa proposta. Per tant, amb açò és amb el que hem de lluitar.

I jo els ho diré, miri, el Pacte d'Estat és un pacte obert, hi va haver un acte amb diferents entitats, amb científics, és un acte obert, vostès, el Partit Popular es nega fins i tot a seure, es nega fins i tot a seure a qualsevol acte, perquè no els interessa, perquè volen anar més enllà de les propostes dels mateixos negacionistes. Perquè, efectivament, vostès han tornat negacionistes, així de clar.

I, bé, passaré a les propostes del Sr. Rosa, hi ha dues transaccions que li hem fet a dues esmenes: una, a la 16842 i l'altra a la 16843, que són dues transaccions que estan acceptades pel mateix grup proponent, i que, bé, simplement fan un matis, una matis en el sentit, Sr. Rosa, que vostè parlava també que aquest acord es podria veure com una instrumentalització del canvi climàtic, i jo li diré que, bé, nosaltres no veiem el fet d'aquesta manera. És cert que s'ha fet amb una proposta d'un decàleg, però és un decàleg que desenvolupa molta feina que ja du fent el Govern d'Espanya.

Jo crec que el Govern d'Espanya, amb Pedro Sánchez al seu front, no té contestació, vostè sap de la Sra. Teresa Ribera la quantitat de polítiques mediambientals en contra del canvi climàtic...

(Remor de veus)

... i a favor de la protecció de les persones que ha fet. Hem estat un país...

EL SR. PRESIDENT:

Silencio, por favor.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

... líder, líder, -jo sent molts rumors, es veu que es posen nerviosos-, però així és, hem estat país líder en matèria climàtica i, per tant, crec que és necessari posar en valor aquest fet. Per açò nosaltres parlem de diferents plans que s'han aprovat a nivell estatal, parlem de plans de protecció de la costa, d'adaptació al canvi climàtic, de plans forestals, i parlant de les seves esmenes, les acceptarem totes menys la primera que presenta, que és la 16840. La resta les acceptem totes i d'aquestes afectades, n'hi ha dues que estan esmenades que són les que he presentat als lletrats i al president.

Per tant, nosaltres creiem que és important. I, senyors de VOX, jo tenia la... vostè parla de docència, Sr. Rodríguez, quan parla de docència, i el més important per exercir la docència és tenir la titulació adequada, açò és importantíssim...

(Se sent el Sr. Rodríguez Farré que, amb el micròfon obert, diu: "La tengo")

... No, crec que no té la paraula, Sr. President...

EL SR. PRESIDENT:

Guarden silencio, por favor. Continúe.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

... Per tant, és important no enredar, no enredar i fer negacionisme a més a més en matèria...

(Remor de veus)

... de donar..., de desinformar, perquè constantment són fakes.

I jo apel·laré avui, que també tenim aquí el conseller, esperem un pacte, el famós pacte per a l'agricultura, perquè són els grans afectats pel canvi climàtic i encara esperem d'asseguts, fa més d'un any i mig que ens ho va prometre i encara esperem. Per tant, creences en el tema...

(Alguns aplaudiments)

... de canvi climàtic poques. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias a todos. Vamos a proceder a la votación...

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

¿Sr. Presidente?

EL SR. PRESIDENT:

¿Sr. Negueruela?

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Hay un hecho insólito, que usted es el presidente del Parlamento, no es un hecho insólito que sea presidente del Parlamento, pero es un hecho insólito que es usar el micrófono para aquí hacer constar, y eso sale reflejado, los medios lo escuchan y han escuchado las palabras de Sergio Rodríguez. Nunca un diputado ha usado el micro para hacer ese tipo de constancia, porque efectivamente se escucha y figura, y luego puede ser transcrito. Por tanto, sí le pediría que retire las palabras y que llame la atención, porque ningún diputado ha hecho esto (...)

EL SR. PRESIDENT:

He llamado la atención, muchas gracias, Sr. Negueruela.

(Remor de veus i se sent una veu de fons que diu: "No la ha llamado")

He llamado la atención. Vamos a proceder a la votación.

Han oído ustedes que se aceptan las enmiendas de MÉS per Mallorca, salvo la 16840. Se transaccionan la 16842 y la 16843. ¿Podemos proceder a la votación conjunta?

LA SRA. DURÁN I CLADERA.

Perdón, ¿Sr. Presidente?

EL SR. PRESIDENT:

¿Sra. Durán?

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Entiendo que la 16840 no se acepta, ¿puede ser?

EL SR. PRESIDENT.

No se acepta.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Vale, perfecto. Nosotros pedimos votación separada de los puntos 1 y 4 de las enmiendas 16845 y 16846, y el resto se puede votar conjuntamente.

EL SR. PRESIDENT:

Muy bien, ¿alguien más?

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sr. Le Senne, nosaltres demanam la votació separada del punt 2.

EL SR. PRESIDENT:

Del 2, de acuerdo. Pues, el punto 1, votamos.

47 a favor, 7 en contra.

El punto 2. Votamos.

17 a favor, 30 en contra, 6 abstenciones.

El punto 4. Votamos.

47 a favor, 7 en contra.

La enmienda 16845. Votamos.

47 a favor, 7 en contra.

La enmienda 16846. Votamos.

49 a favor, 5 en contra.

Y el resto de puntos, los votamos conjuntamente todos. Votamos.

23 a favor, 31 en contra.

V. Ratificació del manteniment de la Proposició de llei RGE núm. 2953/18, per a la reforma de l'article 69.3 de la Constitució Espanyola als efectes que l'illa de Formentera triï un senador propi, amb independència del que triï l'illa d'Eivissa, a defensar davant el Congrés dels Diputats.

Finalmente, pasamos al quinto punto del orden del día, que corresponde a la ratificación del mantenimiento de la

Proposición de ley RGE núm. 2953/18, para la reforma del artículo 69.3 de la Constitución a los efectos de que la isla de Formentera elija un senador propio, con independencia de la isla de Eivissa, a defender ante el Congreso de los Diputados. Por acuerdo de la Junta de Portavoces del pasado 5 de noviembre, se acordó que cada grupo intervenga por cinco minutos.

Y tiene la palabra, en primer lugar, el Grupo Socialista, Sra. Costa, tiene la palabra.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. En primer lloc, voldria agrair la presència i saludar el conseller del Consell de Formentera, Rafa Ramírez, així com altres companys del Grup Socialista, Antonio Sanz i Pep Toni Mayans, gràcies per ser aquí en aquesta important iniciativa legislativa que, efectivament, ve de la passada legislatura i que avui el que fem és, diguem, convalidar o tornar ratificar el que ja varem aprovar la passada legislatura, a iniciativa del Grup Socialista, juntament amb Gent per Formentera, que era la reforma de l'article 69 de la Constitució per tal que Formentera triï un senador propi, independentment del que es tria ara conjuntament per Eivissa i Formentera.

Aquesta és una reivindicació històrica que jo diria que agafa molta més força des de l'any 2007 en el moment que es va reformar l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, que va ser l'any i la reforma estatutària que va crear el Consell de Formentera. Des d'aquell moment, aquest guió que separa Eivissa de Formentera a la Constitució Espanyola, diria que encara és molt més anacrònic. Han estat innumerables els acords polítics i socials, de forma unànime, que reclamen que Formentera tenguí senador propi, ja que es l'única circumscripció electoral, l'única illa de tota Espanya, que no té aquest representant. Des de l'acord de Ple de l'Ajuntament de Formentera del 20 d'agost del 2004, acord en el Ple del mateix Senat espanyol del 15 d'abril, acord en aquest mateix Parlament de les Illes Balears a la Comissió d'Assumptes Institucionals a l'any 2011, i un llarg etc.

A dia d'avui Formentera supera també en població l'illa canària d'El Hierro, encara que aquest tampoc no és que sigui un dels arguments principals, i en aquest cas El Hierro sí que compta amb aquest senador propi.

Sí que vull destacar que no -i em fa especial il·lusió perquè evidentment hi vaig participar- que no va ser fins l'any 1996, amb la candidatura unitària al Senat dels Progressistes d'Eivissa i Formentera, quan, per primera vegada, es pren el compromís, per part del PSOE i la resta de forces progressistes, que a la candidatura al Senat, amb aquesta circumscripció d'Eivissa i Formentera, sempre hi hagués un representant de Formentera. I així, a l'any 1996, on jo mateixa vaig sortir triada senadora, però tres anys després la suplència la cobria el primer senador que varem tenir formenterer, en aquest cas Isidor Torres. Per a mi també un gran mestre polític que va ser per a mi des d'aquell any.

Així va ser com posteriorment en les candidatures que el PSOE va participar en el Senat varen ser també senadors, avui

tenim aquí un exsenador, en aquest cas formenterer també, com Rafa Ramírez, però també ho va ser Margalida Font.

I a l'actualitat, l'estiu que ve, de l'any 2026, esperam que ja surti com a suplent de l'actual senador Juanjo Ferrer, la darrera formenterera que hagi de compartir aquest escó en el Senat, que serà Neus Massanet. Perquè aquest sistema de suplència de Formentera diria que és injust o quasi una anomalia política que hem assumit tots des de fa molts d'anys, perquè Formentera ha de tenir el seu o la seva representant propi en el Senat i no compartir la candidatura amb Eivissa.

Per això, agraeix també a la presidenta del Congrés dels Diputats, la Sra. Francina Armengol, que fa unes setmanes va requerir aquest parlament perquè actualitzàssim i diguéssim quins serien els representants del Parlament i dels diferents grups, en aquest cas que votin a favor, tres, que aniran a defensar aquesta proposta al Congrés dels Diputats, prèvia ratificació, que és el que fem ara, d'aquella proposició de llei. I una vegada s'aprovi aquí, esperam, es traslladarà al Senat el nom dels tres diputats o diputades perquè, finalment, s'aprovi al Congrés dels Diputats aquesta reforma constitucional.

Una darrera cosa que voldria dir en una crida a tots els partits polítics, és que, com que hi ha altres propostes de reformes constitucionals en marxa que res no tenen a veure amb el que ara parlem, faig una crida a tots els partits polítics, en aquest cas també especialment al Partit Popular, que a Madrid siguem capaços d'extreure'ns de tota la remor que pugui haver-hi d'altres reformes constitucionals que hi ha o pugui haver-hi en marxa, atès que amb aquesta hi ha un acord pràcticament unànime. I que esperem que ara sí i, en definitiva, la propera legislatura a l'Estat espanyol es pugui triar un senador per Formentera, com ja fa molts d'anys que haguéssim hagut de tenir.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Por el Grupo VOX, Sra. de las Heras tiene la palabra.

LA SRA. DE LAS HERAS FERNÁNDEZ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señorías, hoy se insta a la ratificación de la reforma del artículo 69.3 de la Constitución Española a fin de crear un escaño para que la isla de Formentera cuente con un senador propio. Desde VOX, como no podía ser de otra forma, destacamos la importancia que tiene Formentera en sí misma dentro del conjunto de Pitiusas y dentro del archipiélago balear.

Conocemos sus particularidades, su aislamiento relativo a causa de la doble insularidad que padece, y la necesidad de que sus problemas se escuchen y se atiendan en las instituciones.

Pero, dicho esto, lo cierto es que, a día de hoy, la voz de los formenterenses ya debería estar representada en dicha cámara, puesto que el senador lo es de Eivissa y de Formentera y como

tal debe, está en la obligación moral y legal de defender los intereses de ambas islas. ¿De verdad creen que un nuevo senador solucionará o ayudará a resolver los problemas de Formentera, o es simplemente una forma más de seguir colocando gente a fin de seguir creando estructuras clientelares y de seguir haciendo crecer la clase política?

No podemos, desde VOX, apoyar esta propuesta por una razón muy simple, no podemos seguir engordando una estructura política y administrativa que ya es profundamente elefantiásica, ineficaz y, en muchos casos, innecesaria. España no necesita más cargos públicos, España lo que necesita es menos políticos y más soluciones. Y VOX no va a participar en este juego constante de ampliar instituciones, crear nuevas figuras políticas o aumentar el gasto público en sueldos, asesores o duplicidades.

El Senado, por cierto, una cámara cuya utilidad real lleva años en entredicho, una cámara que ni representa ni defiende verdaderamente los intereses territoriales, y cuya reforma o incluso supresión es una demanda creciente entre los ciudadanos. Pero aquí estamos proponiendo ampliarla.

La solución para Formentera, en definitiva, no es tener más políticos, sino mejores gestores y administraciones eficaces, que se garantice el transporte, el acceso a servicios públicos esenciales, la sanidad, el abastecimiento, la seguridad, eso sí es urgente, y para eso no hace falta otro senador, hace falta voluntad política y eficiencia administrativa.

No estamos aquí para contentar egos políticos ni para coleccionar sillones en Madrid, estamos aquí para servir a todos los ciudadanos de Baleares, vivan donde vivan, con responsabilidad, con sentido común y sin populismo institucional.

Desde VOX decimos “no” a esta iniciativa porque no vamos a colaborar en inflar aún más un sistema político que ya es insostenible para los ciudadanos: 17 parlamentos autonómicos, miles de cargos duplicados, decenas de miles de asesores. El problema de Formentera no es que no tenga senador, pues los que hay ya deberían estar representándola, y si no lo hacen es debido, precisamente, a una mala gestión. El problema es que hay políticos que llevan décadas gestionando mal y que ahora pretenden tapar esa gestión con populismo.

Desde VOX seguiremos defendiendo una administración más reducida, más eficaz y más centrada en los intereses reales de los ciudadanos. Y eso pasa por reducir gasto político, eliminar duplicidades y concentrar recursos en lo importante.

Conviene recordar que la creación de nuevos escaños no es inocua para el bolsillo del ciudadano, cada nuevo cargo público supone un gasto recurrente en sueldos, dietas, asesores, desplazamientos y estructura administrativa.

En un contexto de presión fiscal creciente, de dificultad para acceder a la vivienda o de servicios públicos saturados es absolutamente irresponsable seguir inflando una administración que ya ha superado con creces su capacidad operativa, y lo peor: no se hace por necesidad institucional, sino por puro rédito político, por alimentar estructuras clientelares, es

priorizar el estado de bienestar de unos pocos a costa del estado de bienestar de los ciudadanos.

Formentera no necesita otro político más, necesita que los que tiene la defiendan.

Por todo ello, votaremos en contra. Muchas gracias.

(Algún aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Por el grupo MÉS per Mallorca, Sr. Apesteguia, té la paraula.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Moltes gràcies. MÉS per Mallorca, des de la nostra profunda convicció insularista, ens hem ofert a Gent per Formentera per fer aquesta intervenció en nom seu, tant per la complicitat que existeix entre les forces progressistes de cada illa com per la justícia, perquè varem ser un dels promotors d'aquesta iniciativa. Per tant, esperam que el 2027 Gent per Formentera torni a aquest parlament, avui i sempre que faci falta els cedesc la meva veu.

A Gent per Formentera estan molt orgullosos que, tot i el retard propi d'un canvi pel qual cal molta feina i consens polític, avui debatem novament una proposició de llei presentada el març del 2018 per la diputada Sílvia Tur i Ribas i el Grup Parlamentari Socialista.

Aquesta demanda justa del poble de Formentera ha tengut molts protagonistes i no podem anomenar-los tots, però sí recordar que ja hi ha un acord unànim del Ple de l'antic ajuntament el 2004.

La Constitució del 1978 recull a l'article 69 la realitat política de l'època: mentre a Canàries totes les illes disposaven de *cabildo*, a les Pitiüses teníem l'anomalia administrativa d'un consell per a dues illes. D'aquí el terme "Agrupació d'illes" i el pervers guió entre Eivissa i Formentera.

L'autonomia política de Formentera arribà amb l'Estatut del 2007, que crea un consell propi per a Formentera, un llarg camí de lluita i reivindicació política que, com avui, els seus fruits arribaran dècades després.

El 2009 també aconseguim un acord unànim del Ple del Senat que instà el Govern de l'Estat a impulsar les modificacions necessàries. En la redacció del Reglament Orgànic del Consell Insular de Formentera, aprovat el 2010, es regula l'estatut d'un futur senador formenterer en relació amb la mateixa institució i inclou en el seu preàmbul, tal com tot el poble de Formentera espera, el futur senador per a Formentera que ens ha de fer presents directament a la cambra estatal de representació territorial, gràcies a la modificació de la Constitució Espanyola que totes les formentereres i els formenterers reivindiquen amb estricta justícia.

El consell insular sol·licità per unanimitat, el novembre del 2010, al Parlament de les Illes Balears que remetés una proposició de llei a la Mesa del Congrés.

L'abril del 2017, en el marc del debat anual sobre l'estat de Formentera, el consell ja va fer palesa la possibilitat d'impulsar iniciatives legislatives com a institució autònoma i es parlà de proposar una iniciativa legislativa al Parlament de les Illes Balears perquè sol·licitàs la modificació de la Constitució Espanyola i dels texts legals necessaris perquè Formentera compti amb un senador propi.

Aquesta proposició de llei, tramitada inicialment el 19 de març del 2018, torna avui a la cambra per tal de ratificar-la i nomenar una delegació.

Al darrer ple del Consell Insular de Formentera també s'ha reiterat la petició per procedir sense demora a nomenar una delegació i reactivar la tramitació davant les Corts.

Ens trobam davant una demanda constant i unànime del poble de Formentera per completar la seva autonomia política. És de justícia que Formentera deixi de ser l'única illa de l'Estat espanyol sense una representació directa a l'Estat, en tant que cambra de representació territorial.

Sense Formentera al Senat no estan representades totes les singularitats territorials, geogràfiques i culturals del nostre Estat. En aquest parlament sabem molt bé el que costa legislar per a un arxipèlag i les limitacions i costos que la insularitat pot arribar a comportar.

La veu de Formentera al Senat enriqueix la representació insular de l'Estat i enfortirà la nostra representació i pluralitat de l'Estat.

Formentera demana avui equitat i no entendriem un vot en contra per portar la veu de Formentera allà on la resta d'illes habitades ja la tenen. La creació d'un consell per a Formentera el 2007 ja eliminà *de facto* l'Agrupació d'Illes i deixà sense sentit el guió que no permet que Formentera tenguí i esculli un senador propi, amb independència del que triï l'illa d'Eivissa.

Per tant, avui fem justícia amb Formentera, els formenterers i les formentereres.

Visca Formentera i visca la seva gent!

Moltes gràcies.

(Algún aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Pel Grup Mixt, Sr. Córdoba, té la paraula.

EL SR. CÓRDOBA I MARÍ:

Gràcies, Sr. President. Avui tornam fer avançar una reivindicació justa, que Formentera pugui elegir el seu senador propi, i això és una passa de coherència institucional i de respecte cap a una realitat vigent des del 2007.

Permeti'm ordenar el relat amb calma i sense biaixos polítics interessats, com veig que s'intenta fer avui. Això va començar el 2004, quan l'ajuntament va fer la primera sol·licitud, en què, per cert, encara no existia Gent per Formentera.

Entre el 2009 i el 2011 es varen obrir camins per reformar l'article 69.3 de la Constitució i diferenciar Eivissa i Formentera com a circumscripcions.

El 2018, aquest parlament va aprovar per unanimitat i va enviar a Madrid la proposició de llei. Era un pas important, fruit d'anys de feina d'institucions, funcionariat i responsables públics d'aquesta cambra i de Formentera.

Després va venir un període d'aturada, set anys, no una legislatura. I quan una cosa s'atura massa, es converteix en una promesa llunyan.

Des de l'inici d'aquesta legislatura, el juliol del 2023, vàrem decidir reencendre el motor amb tres regles simples: feina discreta, coordinació institucional i persistència. El punt 20 de l'acord d'investidura ho fixava per escrit: "Reprendre i culminar la reforma perquè Formentera tenguí senador propi". Des d'aleshores no hem aturat.

El 17 de juny del 2025, en sessió plenària, vaig demanar agilitar el compliment d'aquest compromís. El 14 d'octubre de 2025 vaig enregistrar i defensar una proposta de resolució per reprendre i accelerar la tramitació a Madrid. La cambra la va aprovar amb ampli suport: tots els grups i diputats no adscrits, excepte VOX, que supòs que després es voldrà presentar a Formentera a les pròximes eleccions.

Això deixa constància d'una majoria clara i compromet el Parlament a activar el procediment en el Congrés.

A continuació, la Presidència del Congrés va requerir dues passes precises per reprendre l'expedient: primer, reafirmar el mandat del 2018 en els mateixos termes, i, segon, remetre la delegació actualitzada que defensarà la reforma.

Avui, 11 de novembre, aquest ple reafirmarà, esper, formalment el mandat del 2018, i demà, 12 de novembre, es comunicarà la delegació de tres membres per defensar la reforma on pertoca. És un pas important i necessari per no perdre el ritme. Això no és demanar més, és assegurar el que correspon a una illa amb consell propi, representar millor l'arquitectura territorial de l'Estat requereix que Formentera pugui elegir el seu senador, com passa amb altres illes que ja ho fan.

Aquest camí no és d'una sola persona ni d'una sola legislatura, moltes persones i institucions de Formentera, administracions de l'illa, funcionariat i responsables polítics de diverses etapes han mantingut viva la reivindicació i han sabut exigir una unitat ferma. El mèrit d'haver començat i d'haver resistit és seu, i avui toca agrair-ho.

També vull agrair l'actitud constructiva d'aquesta cambra quan el 14 d'octubre es va aprovar la meua proposta de resolució amb ampli suport i reconèixer la col·laboració del

Govern balear i del Partit Popular al punt 20 de l'acord d'investidura per ordenar el tràmit quan calia. La política funciona millor quan sumam i fem passes útils.

Amb la tranquil·litat dels fets, aquesta legislatura hem reactivat el que estava aturat. Què guanyam amb un senador propi de Formentera? Qualitat democràtica i eficiència representativa, una veu directa que coneix de prop una illa petita i singular, transport marítim, freqüències i primera i última barca en temporada baixa, pressió turística, capacitat de càrrega i protecció del litoral, serveis públics, sobrecost insular en salut, seguretat i emergències, infraestructures essencials, planificació i finançaments ajustats a la realitat. No és retòrica, és gestió, i la gestió millora quan la representació és adequada al territori.

Per això, avui els deman de nou el seu suport per avançar junts dins la pluralitat política cap a una resolució definitiva, equànime i estable. Que reafirmem el mandat del 2018 i que enviem la delegació al Congrés. Que mostrem a Madrid una unitat serena en allò que és de justícia. I també que deixem clar amb fets que aquest parlament sap fer camí quan es tracta de representar bé totes les Illes Balears: Mallorca, Menorca, Eivissa i també Formentera, que també és balears, i que avui demana ser escoltada amb la mateixa dignitat i amb la mateixa proximitat. Avui reafirmam el mandat del 2018 i activam la defensa a Madrid. Fem el que toca, posar la representació de Formentera on ha de ser.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Por el Grupo Popular, Sra. Gil, tiene la palabra.

LA SRA. GIL I MEMBRADO:

Gracias, presidente. Saludamos a los formenterenses que hoy nos acompañan. La Constitución Española en 1978 previó en su artículo 69.3 un caso único, un senador elegido para la agrupación de dos islas, Eivissa y Formentera, islas hermanas, vecinas, con una tradición histórica y unas instituciones de gobierno compartidas a lo largo de los siglos. Sin embargo, los cambios institucionales acaecidos durante el último siglo y medio, tanto en España, en general, como en las islas y en Formentera, en particular, han transitado hacia la legítima aspiración de la consecución de la representación directa en todos los ámbitos posibles.

En 2004, por acuerdo unánime del pleno del Ayuntamiento de Formentera, se manifiesta una voluntad clara y firme de que la isla pueda elegir, con circunscripción electoral propia, un representante en el Senado.

A partir de la reforma de nuestro Estatuto de Autonomía, por Ley Orgánica 1/2007, se crea el Consell Insular de Formentera. Y conviene precisar que, al margen de los motivos que aducimos de legalidad y justicia, podría haber bastado apelar a la propia Ley Orgánica 1/2007, que crea el consell insular, y la actual redacción del 69.3 reza: "que en las provincias insulares cada isla con cabildo o consejo -en nuestro

caso consell- constituirá una circscripció a efectos de elección de senadores”. Por lo tanto, desde un punto de vista estrictamente jurídico, y apelando a un argumento hermenéutico teleológico finalista, debería haber sido suficiente. De todos modos, fue una opinión o fue una vía que no prosperó, si bien corrieron ríos de tinta sobre este tema.

En la exposición de motivos de la proposición de ley ya se dejaba constancia de la plenitud institucional y administrativa que representó la creación del Consell Insular de Formentera en 2007 y la particular identidad formenterense, labrada a lo largo del tiempo con relación a la ibicenca.

El consell insular supone realmente un hito, supone el reconocimiento de una institución singular con personalidad jurídica propia. Manifestación de ello es el diputado de Formentera con el que contamos en el Parlamento, y que tengo la fortuna de compartir largas jornadas y puesta al día de los asuntos en los temas que interesan a Formentera, que no son pocos.

Sin embargo, pese a ello, una anomalía ha persistido, la isla no tiene representación propia en la Cámara Alta, más allá del senador que comparte con Eivissa. Esta situación es insólita si la comparamos con el resto de las islas de los dos archipiélagos. Los formenterenses han tenido siempre claro que la culminación de su plenitud política pasa por el reconocimiento de su singularidad.

Desde este grupo parlamentario consideramos que para dar cumplimiento a la propia Constitución Española, que reconoce la expresión de las identidades políticas singulares de los territorios y la igualdad entre españoles, procede subsanar la anomalía que comporta este desigual tratamiento del pueblo de Formentera y que la isla pueda elegir un senador propio al margen del senador de Eivissa.

Mucho ha llovido sin que esta legítima aspiración se haya materializado desde la petición unánime realizada el 1 de diciembre de 2017 por el Pleno del consell insular y posteriormente ratificada en este Parlamento, también por unanimidad, en el apoyo a esta legítima, justa y democrática defensa de esta causa.

Desde el Grupo Parlamentario Popular manifestaremos nuestro apoyo. Creemos que cuando esta reforma vea la luz probablemente también el senador de Formentera participará en otro necesario debate, que es que el Senado sea una verdadera cámara de representación territorial, de equilibrio y de control democrático. Sin duda, la propia voz de Formentera en el Senado servirá para defender los intereses de Formentera y para dar efectividad al hecho diferencial que constituye la realidad insular. Pero también consideramos, desde el Grupo Parlamentario Popular, que será la voz de todos nosotros e incidirá en la cohesión de todo el pueblo balear trabajando de modo solidario y corresponsable por los intereses generales de todos los ciudadanos de Baleares.

Gracias, presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias a todos. Finalizado este turno de palabra, pasamos a las votaciones. De acuerdo con el artículo 194.4 del Reglamento serán públicas en los términos previstos en el artículo 97.

La secretaria primera llamará a los diputados y estos responderán sí o no o abstención. La llamada se realizará por orden alfabético del primer apellido, comenzando por el nombre del diputado que se echa a suertes. Los miembros del Gobierno de Baleares que sean diputados y miembros de la Mesa votarán al final.

Sometemos a votación la ratificación del mantenimiento de la Proposición de ley RGE núm. 2953/18 para la reforma del artículo 69.3 de la Constitución, a los efectos de que la isla de Formentera escoja un senador propio con independencia del de Eivissa.

Sra. Secretaria primera ¿quiere sacar la bola?

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Empezamos con el 48, que es la diputada Sra. Teresa Suárez i Genovard.

LA SRA. SUÁREZ I GENOVARD:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Maite Torrent i Pallicer.

LA SRA. TORRENT I PALLICER:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Jacobo María Varela de Limia i Chordá.

EL SR. VARELA DE LIMIA I CHORDÁ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. María José Verdú Torres

LA SRA. VERDÚ TORRES:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Pedro Manuel Álvarez i Gelabert.

EL SR. ÁLVAREZ I GELABERT:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Lluís Enric Apesteguia i Ripoll.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Carles Bona i Casas.

EL SR. BONA I CASAS:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Isabel Maria Borrás i Rosselló.

LA SRA. BORRÁS I ROSSELLÓ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Agustín Nicolás Buades i Rul·lán.

EL SR. BUADES I RUL·LÁN:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Maria Salomé Cabrera i Roselló:

LA SRA. CABRERA I ROSELLÓ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Manuela Cañadas Pinilla.

LA SRA. CAÑADAS PINILLA:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Carmen Cañellas i Martín.

LA SRA. CAÑELLAS I MARTÍN:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. María Pilar Carbonero i Sánchez.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Lourdes Cardona i Ribas.

LA SRA. CARDONA I RIBAS:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Francisco José Cardona i Vidal.

EL SR. CARDONA I VIDAL:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Marta Carrió i Palou.

LA SRA. CARRIÓ I PALOU:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Josep Castells i Baró.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Llorenç Córdoba i Marí.

EL SR. CÓRDOBA I MARÍ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Ana Isabel Curto i Alemany.

LA SRA. CURTO I ALEMANY:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Patricia de las Heras Fernández.

LA SRA. DE LAS HERAS FERNÁNDEZ:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Margalida Durán i Cladera.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Ares Fernández i Lombardo.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Irantzu Fernández i Prieto.

LA SRA. FERNÁNDEZ I PRIETO:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Amanda Fernández i Rubí.

LA SRA. FERNÁNDEZ I RUBÍ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Maria de Lluc Fornas i Munar.

LA SRA. FORNAS I MUNAR:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. José María García i García.

EL SR. GARCÍA I GARCÍA:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Cristina Gil i Membrado.

LA SRA. GIL I MEMBRADO:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Patricia Gómez i Picard.

Sra. Joana Gomila i Lluch.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Marco Antonio Guerrero i Moreno.

EL SR. GUERRERO I MORENO:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Omar Lamin i Abeidi.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Verònica Llufríu i Vidal.

LA SRA. LLUFRIU I VIDAL:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Jordi López i Ravanals.

EL SR. LÓPEZ I RAVANALS:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Antonio Marí i Marí.

EL SR. MARÍ I MARÍ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Vicente Marí i Torres.

EL SR. MARÍ I TORRES:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Carol Marquès i Portella.

LA SRA. MARQUÈS I PORTELLA:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Sebastià Mesquida i Pallicer.

EL SR. MESQUIDA I PALLICER:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Rafel Nadal i Barceló.

EL SR. NADAL I BARCELÓ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Iago Negueruela i Vázquez.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Sandra Palau i Boned.

LA SRA. PALAU I BONED:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Marta Pereira i Santín.

LA SRA. PEREIRA I SANTÍN:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Àlex Pitaluga i Ivorra.

EL SR. PITALUGA I IVORRA:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Margalida Pocoví i Sampol.

LA SRA. POCOVÍ I SAMPOL:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Marc Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Llorenç Pou i Garcias.

EL SR. POU I GARCAS:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Maria Ramon i Salas.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Idoia Ribas i Marino.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Malena Riudavets i Suárez.

LA SRA. RIUDAVETS I SUÁREZ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Sergio Rodríguez Farré.

EL SR. RODRÍGUEZ FARRÉ:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Ferran Rosa i Gaspar.

EL SR. ROSA I GASPAR:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Sebastià Sagreras i Ballester.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Margalida Prohens i Rigo.

Sr. Antonio Costa i Costa.

Sr. Alejandro Sáenz de San Pedro y García.

EL SR. SÁENZ DE SAN PEDRO I GARCÍA:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Gabriel Le Senne Presedo.

EL SR. LE SENNE PRESEDO:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Mauricio Rovira i de Alós.

EL SR. ROVIRA I DE ALÓS:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Mercedes Garrido i Rodríguez.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Pilar Costa i Serra.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Sí.

EL SR. PRESIDENT:

Son 50 votos a favor, 5 en contra y 4 ausencias.

Ya que la mayoría obtenida es absoluta, proclamo ratificado el mantenimiento de la Proposición de ley RGE núm. 2953/18, para la reforma del artículo 69.3 de la Constitución Española a los efectos de que la isla de Formentera escoja un senador propio, con independencia de la isla de Eivissa.

De acuerdo con el artículo 195.1.c) del Reglamento del Parlamento, se insta a los grupos a que, antes de mañana, 12 de noviembre, a las diez y media, presenten al registro de la Cámara un escrito dirigido a la Mesa, donde se comuniquen el nombre de los tres diputados que, habiendo votado a favor en esta votación, tengan que defender la proposición de ley ante

el Congreso de los Diputados. Una vez examinadas y calificadas las propuestas de designación presentadas, la Mesa ha de hacer la designación de acuerdo con la Junta de Portavoces.

Y, no habiendo más asuntos que tratar, se levanta la sesión.

(Aplaudiments)

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS